

**Jenna Kuisma,
19, ilmakiväärin
SE-nainen:**

**KOVA TYÖ
TUOTTAA
TULOSTA**

Pohjolan maljan voittaja on ratkennut → 21

Urheilija arjessa: Lari Pesonen Itiksessä → 26-27

SAL100-juhlavuosi alkoi → 22-25

Lapua .22LR patruunat
**TESTAA JA
MENESTY**

TESTAUKSET SUOMESSA
SOITA JA VARAA AIKA
Lapua: Arvi +358 50 5811728

lapua.com

PERUSTETTU 1927

91. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.

ISSN 0789-516X

JULKAISUJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA

Lassi Palo, puh. 050 339 0644

lassi.palo@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Kirsi Kankaanmäki, puh. 0400 930 527

kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi

Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI

Juha Halminen, puh. 050 592 2722

juha.halminen@kolumbus.fi

ULKOASU

Rauno Hietanen, Sanatakomo Oy

PAINOPAikka

Forssa Print 2019

ARTIKKELIVASTUU

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY

Osoite: Valimotie 10, 00380 Helsinki

Puhelin: 0400 930 527

Faksi: (09) 147 764

Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja Anne Lantee

Taloussihteeri Sanna Hellgren

Kilpailu- ja palvelusihteeri

Kirsi Kankaanmäki

Viestintäpäällikkö Lassi Palo

Nuoris- ja koulutus päällikkö Timo Rautio

Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

Ympäristö- ja olosuhdepäällikkö

Lotta Jaakkola

KANNEN KUVA: LASSI PALO

Naisten päivän kunniaksi

LASSI PALO

KANSAINVÄLINEN NAISTEN PÄIVÄ

on maaliskuun 8. päivänä. Kuin sattumalta päivän kunniaksi tässä vuoden ensimmäisessä Urheiluampuja-lehdessä naiset ovat näkyvästi esillä.

Kivääriampuja **Jenna Kuisma** on kannessa, ja hänen lisäksi sisäsiivilta löytyvät jutut niin **Viivi Kempistä, Elina Silveristä, Johanna Björkrothista, Satu Mäkelä-Nummelasta, Minna Leinosta, Johanna Uusitalosta, Maarit Nurmesta** kuin **Aurora Räsäsestäkin**.

Yksi heistä on jo lopettanut aktiivuiransa, joku on ollut vuosien ajan mukana ampumaurheilussa ja nuorimmat ovat vasta uransa alkuvaiheessa.

Kaikkia heitä yhdistää myös se, että he ovat kaikki mielenkiintoisia ja värikkäitä ihmisiä – ja urheilijoita.

KUISMA, KEMPPI JA SILVER ovat kohentaneet Suomen ennätyksiä, ja OKM:n suuren urheilija-apurahan saanut Mäkelä-Nummela tavoittelee olympiapaikkaa Tokioon 2020. Björkroth puolestaan valittiin Ampumaurheiluliiton hallitukseen vuoden alusta lukien. Uusitalo, Nurmi ja Räsänen kertovat monipuolisesta urheilutaustastaan, joka auttaa heitä ampumaurheilussa eteenpäin.

Sukupuolten tasa-arvoa noudattaen miehet saavat tietysti äänensä kuuluville tässäkin lehdessä, kun esimerkiksi **Niklas Hyvärinen, Jarkko Laukia, Veli-Pekka Karvinen, Lari Pesonen, Juha Rutonen** ja **Eetu Kallioinen** kertovat kuulumisiaan.

Hyviä lukuhetkiä 100-vuotisjuhluvoittemme ensimmäisen Urheiluampuja-lehden parissa!

LASSI PALO

Satu Mäkelä-Nummela oli ainoa ampumaurheilija, joka sai helmikuussa OKM:n suuren apurahan.

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 1/2019

4 Pääkirjoitus: Myönteisellä asenteella eteenpäin.
5 Liikuntajärjestöjen valtionavustukset myönnetty.
6 Tokion olympialaisiin runsaat 600 päivää.
8 Nuoret kivääriampujat Jenna Kuisma ja Viivi Kemppi.
10 Pistooliampujat Elina Silver ja Joonas Kallio.
12 Liikkuvan maalin Niklas Hyvärinen ja practicalin Jarkko Laukia.
14 Ketkä saivat urheilijawapurahan?
16 Ohjaajakoulutuksen uudistus käynnissä.

18 Raportti tehoryhmän fyysikkaleiriltä.
20 SAL:n uudet hallituksen jäsenet.
21 SSG taas Pohjolan maljan ykkönen.
22 SAL100-sivut.
26 Urheilija arjessa: Lari Pesonen.
28 Noin 20 kysymystä: Juha Rutonen.
30 Seuraesittely: PAMS.
32 Esittelyssä Tehoryhmäampuja ja Nuori ampuja.
34 9 kysymystä Lapin alueelle.
35 In memoriam: Mikko Nordquist.

36 ASE-ESITTELY: Matchguns MG2 Rapid Fire.
40 ❄️ Tiedotuksia ❄️ onnitteluja ❄️ uutisia.
44 Svenska sidor.
46 Piirros ja 10 napakkaa: Inka Havukainen.
47 Finaali Eetu Kallioinen.

hakuammuntaa

KIVÄÄRIAMPUJA Juha Hirvi saavutti uransa aikana 60 finaaliapaikkaa, kun mukaan lasketaan olympialaisten lisäksi EM- ja MM-kilpailut sekä maailmancupit.

❄️ sivut 25

60

Myönteisellä asenteella eteenpäin

Pitkä työpäivä ja -viikko päättyi enemmän tai vähemmän riemastuttavasti, kun välittömästi nettisivujen päivityksen jälkeen sähköpostiini kilahti palautetta kisajutusta.

Myöhään tammikuuisena perjantai-iltana lähetetyssä viestissä luki melkein sanatakkasti näin: "Et näköjään osannut lukea tuloksia -- ja olisit voinut mainita Katariinan [nimi muutettu] kun kerran tuloksia laitoit sivulle kerran kaikki muutkin. Hei vähän tarkkuutta homiin." Viestin lopussa oli viisi nauruhymiota.

Ei hirveästi naurattanut, mutta hymyilytti, ja kyllä, käsi reilusti ylös virheen merkiksi. Otin opiksi ja lupasin tarkkuutta homiini ja yrittää jatkossa löytää kilometrien pituisista tuloluettelosta myös kaikki finaalin ulkopuolelle jääneet suomalaiset.

Joku on pohtinut, kuinka monta ihmissuhdetta olisi pelastunut, jos ennen viestin lähettämistä olisi hengitetty syvään vaikkapa kymmenen kertaa ja annettu tunteiden hivenen jäähtyä. Vähän sama pätee harrastustoimintaan, jossa tunteet – ymmärrettävästi – kuohahtelevat niin urheilijoilla kuin heidän taustajoukoillaankin. Mutta jos tappiot tai huonot suoritukset kismittävät, sivulliset ovat väärin harmituksen purkukohteita.

Palautetta voi ja pitääkin antaa, kun siihen on aihetta, ja sitä voi antaa joko rakentavasti tai ei. Ja niin todella tehdään, koska viestien lähettäminen on helppoa. Tunteiden velloessa sormet liikkuvat näppäimistöllä usein nopeammin kuin järki, ja hups, sinne meni.

Kanadan jääkiekkoliiton vuosia vanha junioriurheilun liittyvä slogan "relax, it's only a game" on niin mainio, että sen sisäistäminen voisi toimia ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä. Kun tämän muistaa, tyyliksi aiottu viesti voi muuttua rakentavan positiiviseksi.

Asiantuntijoiden sanoin: "Joskus kannattaa pysähtyä pohtimaan omaa suhtautumistaan itseensä ja ympäristöönsä. On hyvä kysyä itseltään: mitä tulee sisään, kun minä tulen sisään? Tuonko mukana ilon ja myötätunnon vai vaatimusta ja nipottamista? Huomaanko toisessa olevan hyvän vai pelkästään virheet?" (mehiläinen.fi)

Muistan, kuinka vuoden 2011 kultahippuohjaajaksi valittu Heikki Romppanen kertoi kuulleensa sanan kiitos "jonkin kerran". Sitä ei koskaan sanota liian usein, vaikka sen sanominenkin palkitsee, hän sanoi.

Romppanen kertoi myös pyrkivänsä juurruttamaan elämänohjeensa valmennettaviinsa. Häntä kannattaa kuunnella, sillä ohje kuului näin: "Ole avoin ja rehti kaikkia kohtaan ja huomioi myös toiset, sillä et ole yksin täällä."

Arvostamani Romppasen sanoin: ei kai elämässä muuta ohjetta tarvita. Kun Romppasen tai hänen kaltaisensa utteran lajiaktiivin seuraavan kerran kohtaa missä päin Suomea tahansa, on meidän kaikkien syytä muistaa sanoa se yksi pieni mutta tärkeä sana: kiitos. Etenkin näin kunniakkaan liittomme 100-vuotisjuhluvuoden aikana.

Framåt med en positiv attityd

En lång arbetsdag och -vecka fick ett mer eller mindre muntert slut när jag omedelbart efter att ha uppdaterat nätsidorna via mejl fick feedback om tävlingsrapporteringen.

I mejlet jag fick denna sena fredagskväll i januari stod nästan ordagrant så här: "Et näköjään osannut lukea tuloksia -- ja olisit voinut mainita Katariinan [fingerat namn] kun kerran tuloksia laitoit sivulle kerran kaikki muutkin. Hei vähän tarkkuutta homiin." Mejljet avslutades med fem skrattande smileys.

Jag kände inte för att skratta men jag log nog, och ja, jag medgav att misstaget var mitt. Jag tog lärdom och lovade vara mer noggrann och i fortsättningen ur de kilometerlånga resultatlistorna försöka hitta även alla de finländare som inte kommit med i finalen.

Det har spekulerats i hur många relationer som hade kunnat räddas om man bara innan man skickade sitt mejl hade andats djupt tio gånger och lugnat ner sig en aning. Detta gäller även inom hobbyverksamhet, där känslorna – förstäligt nog – kan svalla hos såväl idrottare som deras hjälptrupper. Men om man grämer sig över ett nederlag eller en dålig prestation så ska det inte gå ut över utomstående.

Man både kan och ska ge feedback när det finns

skäl till det. Det kan göras konstruktivt eller föga konstruktivt. Och sådant sker faktiskt i och med att det är så lätt att skicka ett mejl. När känslorna svallar är fingrarna på tangentbordet ofta snabbare än tankegången, och hoppsan, dit for det.

Kanadas ishockeyförbunds årtal gamla slogan för junioridrott, "relax, it's only a game", är så träffande att den kunde fungera som en förebyggande åtgärd. Minns man den så kan ett ohövligt mejl ändras om till ett konstruktivt mejl.

Som experterna säger: "Ibland är det bra att stanna upp och tänka på hur man förhåller sig till sig själv och sin omvärld. Man kan fråga sig: vad kommer in när jag kommer in? Kommer jag med glädje och sympati eller krav och klander? Ser jag det goda i andra eller ser jag endast deras fel?" (mehiläinen.fi)

Jag minns när Heikki Romppanen, som valdes till årets kultahippuränare år 2011, berättade att han fått höra ordet tack "några gånger". Det ordet sägs aldrig för ofta trots att det är tacksamt att säga, sa han.

Romppanen berättade också att han strävade efter att överföra sitt motto till sina elever. Han är värd att höra på, då mottot lydde så här: "Var öppen och hederlig mot alla och ta även andra i beaktande, för du är inte ensam här." Såsom Romppanen, som jag värderar högt, säger: det är nog det enda mottot man behöver i livet. När vi nästa gång var som helst i Finland möter Romppanen eller någon annan person som är lika flitig inom vår gren är det skäl att vi alla kommer ihåg att säga det lilla viktiga ordet: tack. I synnerhet nu, under vårt ärorika förbunds 100-årsjubileumsår.

LASSI PALO
SAL:n viestintäpäällikkö /
SAL:s kommunikationschef

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Liikuntajärjestöille yli 42 miljoonaa euroa

Urheiluministeri Sampo Terho (sin) myönsi kuluvan vuoden valtionavustukset liikuntajärjestöille helmikuun 19. päivänä. Ampumaurheiluliitto sai 728 000 euroa.

Teksti & kuva LASSI PALO

Liikuntajärjestöjen toimintaa tuetaan Veikkauksen tuotolla yhteensä 42 268 000 euroa eurolla. Järjestöille jaettu tuki kasvoi viime vuodesta 600 000 euroa. Avustusta sai kaikkiaan 124 järjestöä.

Ampumaurheiluliitolle myönnettiin 728 000 euroa. Lajiliitoista suurimmat avustukset saivat Palloliitto, (2,1 miljoonaa euroa), Voimisteluliitto (1,7 Me), Jääkiekkoliitto (1,5 Me), Salibandyliitto (1,2 Me), Hiihtoliitto (1,1 Me) ja Urheiluliitto (1,1 Me).

Liikuntajärjestöistä suurimman avustuksen sai Suomen Työväen Urheiluliitto (1,4 Me) ja liikunnan palvelujärjestöistä Suomen Olympiakomitea (6,6 Me), Finlands Svenska Idrott (900 000 e) sekä Suomen Vammaisurheilu ja -liikunta ry (1,6 Me). Olympiakomitean avustus myönnettiin kohdennettuna yleisavustuksena muun muassa SuomiSport-urheilupalvelun rakentamiseen.

URHEILUMINISTERI Sampo Terho (sin) totesi OKM:n tiedotteessa, että liikuntajärjestöjen avustaminen on tärkeää suomalaiselle urheilulle, liikunnalle ja kansanterveyden edistämiseksi, jotta liikkumattomuuden haasteeseen pystytään puuttamaan.

– Avustusten myöntämisessä olen jatka-

Jenna Kuisma, Sami Aaltonen ja Riku Koskela maajoukkueleirillä Turussa.

nut liikunnan ja urheilun eettisen toiminnan painottamista, Terho sanoi.

– Tämän vuoden avustuspäätösten valmistelussa erityisesti arvioitiin liittojen antidopingohjelmien laatua. Suomen urheilun eettinen keskus (SUEK) arvioi meille yhdessä InnoLinkin kanssa liittojen ohjelmat. Niiden tulosten perusteella 21 järjestöä sai avustuskorotuksen.

TERHON MUKAAN valtioneuvoston liikuntapoliittisen selonteon mukaisesti avustajärjestelmää kehitetään yleisavustuspainotteisemmaksi. Tavoitteena on selkeyttää

ja yksinkertaistaa avustuskriteereitä sekä luoda järjestelmään läpinäkyvyyttä ja pitkäjänteisyyttä. Näin järjestöillä voisi olla alustava tieto avustustasosta useammaksi vuodeksi kerrallaan.

– Eduskunnan selontekolauseannon valmistuttua ministeriössä käynnistetään tarvittavat muutokset, jotta liikuntaa edistävien järjestöjen avustuskriteerit kyettäisiin paremmin kohdentamaan lajiliittojen ja muiden liikuntajärjestöjen toimintaa mittaavaksi. Eroavuuksia on erityisesti toiminnan laajuutta mittaavissa kriteereissä, Terho sanoi. 🛠️

6 kiperää

1 2 3 4 5 6

Satakunnan Ampujien **HEIKKI LÄHDEKORPI**, 25, kuuluu Suomen Osijektiin lähtevään liikkuvan maalin EM-joukkueeseen.

LASSI PALO

- 1 Millaisin ajatuksin Osijekin EM-kisoihin?** Minulta puuttuu edelleen henkilökohtainen miesten arvokisamitali. Se on kauden tavoitteeni.
- 2 Sinulla on vuonna 2011 alkanut katkeamaton arvokisaputki.** On hienoa, että olen pystynyt olemaan huipulla näin kauan. Kaverit ympärillä ovat kyllä vaihtuneet.
- 3 Ennätyksesi ilmakiväärillä ovat 586 (nj) ja 389 (sj) sekä pienoiskiväärillä 591 ja 396. Tuleeko ennätyksiin kohennusta?** Olen päässyt pinnan päähän Krister Holmbergin

impparin SE:stä 587. En luovuta, vaan haluan rikkoo tuon tuloksen.

4 Mitä ajatuksia sinulla on tulevaisuudesta? Homma jatkuu niin kauan kuin on henkisiä ja taloudellisia resursseja jatkua – mutta varmasti ainakin Kisakallion EM-kisoihin 2021 asti.

5 Mitä on vielä odotettavissa tältä vuodelta? Kesällä ovat vielä "karjun" EM-kisat.

6 Mikä tässä kaikessa on parasta? Porukkahenki on erinomainen! Ja se fiilis, kun monien vuosien työ huipentuu onnistumiseen.

LASSI PALO

Tokion olympialaisiin runsaat 600 päivää

Enää vai vielä 600 päivää – riippuu missä tilanteessa kukin on.

Teksti LASSI PALO

Aika rientää. Monet ovat sanoneet, että vastahan ne Rio de Janeiron olympialaiset olivat. Riissa kilpailtiin vuonna 2016, ja seuraavat olympialaiset ovat Japanin Tokiossa ensi vuonna.

Tokion olympialaisten kisapäivät ovat 24.7.–9.8. eli tämän lehden ilmestymispäivänä olympialaisten alkuun oli 605 päivää. Paralympialaiset järjestetään Tokiossa 25.8.–6.9.

Jarkko Mylly (Haapajärven Ampumaseura) on hankkinut Suomelle paralympialaisiin olympiamaapaikan.

KUTEN AIEMMINKIN on kerrottu, olympialaisten ampumaurheilussa kilpailee jatkossa 360 urheilijaa (miehiä 180 ja naisia 180), kun heitä on ollut aiemmin 390. Olympiamaapaikkoja jaetaan erilaisissa kansainvälisissä kilpailuissa kaikkiaan 300 eli miehille 150 ja naisille 150. Uusia parikilpailupaikkoja on jaossa 12 (6+6), ja isäntämaa saa kisoihin yhteensä kaksitoista paikkaa eli yhden henkilökohtaista lajia kohden. Villejä kortteja on jaossa 24 (12+12), ja maailman rankingtilaston perusteella jaetaan kaksitoista paikkaa (6+6).

Kukin maa saa kisoihin enintään 30 olympiamaapaikkaa (miehet 12, naiset 12 ja parikilpailut 6 eli 3 miestä ja 3 naista). Henkilökohtaisissa lajeissa voi olla enintään kaksi saman maan urheilijaa.

ENSIMMÄISET olympiamaapaikat olivat jaossa Etelä-Korean Changwonissa viime syyskuussa järjestetyissä ISSF:n kaikkien lajien MM-kilpailuissa. Jaossa oli neljä paikkaa jokaisessa henkilökohtaisessa lajissa eli 48 paikkaa. Parikilpailuissa olivat jaossa paikat kunkin lajin kahdelle parhaalle.

Olympiamaapaikkoja jaetaan kaikissa tämän vuoden maailmancuppeissa. Lahden maailmancup järjestetään haulikkolajeissa 13.–23. elokuuta eli sielläkin kilpaillaan

maailmancupin voiton lisäksi paikasta Tokion olympialaisiin. Hollolan Hälvälässä käytävässä kilpailussa on jaossa kahdeksan maapaikkaa eli kaksi kussakin henkilökohtaisessa lajissa.

YKSI OLYMPIAPAikkaa tavoittelevista suomalaisurheilijoista on trap-ampuja **Satu Mäkelä-Nummela**, joka on edustanut Suomea niin Pekingin, Lontoon kuin Rio de Janeironkin olympialaisissa.

– Osallistun ensin Meksikon maailmancupiin, sitten käyn leirillä Italiassa ja sen jälkeen on vuorossa Al Ainin maailmancup. Katsotaan huhtikuun puolivälissä, missä mennään, ja ”zoomataan” lisää, hän sanoi helmikuun lopussa.

Skeet-ampuja **Lari Pesonen** puolestaan sanoo, että olympialaiset ovat hänelle ”selkeä päätavoite” (ks. sivut 26–27).

– En ajattele niin, että ne toisivat lisää paineita. On kisa mikä tahansa, haluan menestyä. Jos paineita tekee, tekee niitä oman pään sisällä, hän toteaa.

AIEMMIN ISSF myönsi Euroopalle yhteensä 52 olympiamaapaikkaa jaettavaksi maanosan kansainvälisissä arvokilpailuissa (nämä sisältyvät olympialaisten 360 paikkaan). Kilpailut ovat Eurooppa kisat 2019, EM-kilpailut 25/50m lajeissa ja haulikossa 2019, ilma-aseiden EM-kilpailut 2020 sekä uutuutena Euroopan olympiakarsinnat haulikossa sekä kiväärissä ja pistoolissa 2020. Olympiakarsintoihin haetaan parhaillaan järjestäjiä.

Takaraja Euroopan olympiamaapaikoille on 30. huhtikuuta 2020.

SUOMI OLI väkilukuun suhteutettuna maailman 11:nneksi paras urheilumaa vuonna 2018. Näin ainakin, jos luetaan huippu-urheiluun erikoistuneen verkkosivuston Greatest Sporting Nationin (GSN) kattavaa seurantaa, joka pitää sisällään olympialajien lisäksi merkittävimmät ei-olympialajit.

GSN tilastoi ja pisteyttää erilaisilla kertoimilla eri lajien globaalit arvokilpailut tai niihin rinnastettavat kilpailut (kuten golfin major-turnaukset). Lähtökohta on se, että pisteitä saa lajin kahdeksan parasta urheilijaa tai joukkuetta. Merkittävimmässä joukkuepeleissä pistekertoimet ovat suurimpia.

Kun kaikki maat laitetaan samalle viivalle ja unohdetaan väkiluvut, Suomi keräsi GSN:n taulukossa 30:nneksi eniten pisteitä viime vuonna.

GSN:N pistetaulukko on yksi osa Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön tekemää laajaa suomalaisen huippu-urheilun tilannekatsausta, joka julkaistaan jatkossa kaksi kertaa vuodessa. Huippu-urheiluyksikkö seuraa suomalaisen urheilun menestystä

124 MM- ja 171 EM-italia vuonna 2018

Suomi saavutti opetus- ja kulttuuriministeriön toiminta-avustusta nauttivien lajiliittojen alaisissa arvokilpailuissa vuonna 2018 kaikkiaan 124 MM- ja 171 EM-italia. Näistä vammattomien puolella tuli 123 ja 143. Olympialajeissa saldo oli yksi MM- ja seitsemän EM-italia, joten kaikkiaan 122 MM- ja 136 EM-italia tuli lajeista, jotka eivät ole olympiaohjelmassa.

– Suurin osa mitaleista tuli totta kai lajeista, joissa kilpailu ei maailmanlaajuisesti ole yhtä kovaa kuin olympialajeissa tai kilpailluimmissa ei-olympialajeissa. Jokainen mitali on kuitenkin aina kovan työn takana, ja nämäkin mitalit on syytä huomioida, Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön johtaja **Mika Lehtimäki** sanoo.

kamppailulajit, kun **Petra Olli** voitti painin maailmanmestaruuden, **Titta Keinänen** teki läpimurron karaten kansainväliselle huipulle ja nyrkkeilyssä sekä **Mira Potkonen** että **Elina Gustafsson** juhlivat Euroopan mestaruutta.

– Meillä on ollut viime aikoina hieno menestys naisten kamppailulajeissa, mutta samaan aikaan on muistettava, että olympiakisoihin paikan saa näissä lajeissa vain kourallinen urheilijoita. Ensimmäinen kynnys on näissä lajeissa olympiakisoihin selviytyminen. Naiskamppailijoiden lisäksi mitalimahdollisuuksia on Tokiossa muun muassa ampumaurheilussa, yleisurheilussa, purjehduksessa sekä myös miesten painissa, Lehtimäki huomauttaa.

HUIPPU-URHEILUYKSIKKÖ on laskenut olympialajeissa ennustetta seuraaviin olympiakisoihin jo parin vuoden ajan. Nyt samankaltaista kilpailuseurantaan pohjautuvaa ennustetta on rakennettu myös paralympialajeihin. Tämän hetken näkymällä ennuste Tokion paralympialaisiin on 5,05 mitalia.

– On sanottava paralympialajien ennusteesta, että kaavan määrittäminen on ollut merkittävästi vaikeampaa kuin olympialajeissa. Se johtuu lajien monimutkaisen luokittelujärjestelmän lisäksi otannan pienuudesta – sekä urheilijoiden että kilpailujen osalta. Olemme kuitenkin käyneet 2010-luvun historiaa läpi lajiryhmävastaavien kanssa, ja uskallan sanoa, että tämä ennuste on ainakin suuntaa-antava, huippu-urheiludatan ja viestinnän asiantuntija **Ilkka Palomäki** taustoittaa.

Suomi saavutti PyeongChangin paralympialaista kolme mitalia, joten jotta olympiadille asetettuun kymmenen mitalin tavoitteeseen päästään, Tokiosta pitäisi saavuttaa seitsemän mitalia.

jatkuvasti neljällä isolla sektorilla: olympialajit, ei-olympialajit, joukkuepelit ja paralympialajit.

Tokion olympiakisoihin on aikaa vajaat puolitoista vuotta, tilanne kesäolympialajeissa nousee tällä hetkellä akuuteimpana esiin. Kuluvalle olympiadille asetetusta kymmenen olympiamitalin tavoitteesta puuttuu PyeongChangin talviolympiakisojen jälkeen vielä neljä.

– On pakko todeta, että kiire tulee jäljään mitaliin. Jatkuvaan kilpailuseurantaan pohjautuvan täysin tunteettoman ennustemme mukaan Suomi saisi matemaattisesti 2,15 mitalia, jos olympiakisat alkaisivat Tokiossa nyt. Puolitoista vuotta on lyhyt aika nostaa ennustetta lähemmäs neljää, Olympiakomitean huippu-urheiluyksikön johtaja **Mika Lehtimäki** on todennut.

Samalla kaavalla laskettuna ennuste Lontoon olympiakisoihin (2012) lähdetessä oli 1,65 mitalia, ja tuloksena oli silloin kolme mitalia. Ennen Rion olympiakisoja ennuste oli 1,9 mitalia, ja Suomi saavutti vain yhden.

– Eli heilahtelua voi tapahtua kumpaankin suuntaan tahansa, mutta realistisesti ajateltuna odotusarvo on tässä vaiheessa noin kahdessa mitalissa. Lehtimäki arvioi.

Viime vuosi nosti esiin erityisesti naisten

Lähde: Olympiakomitean tiedote 21.1. 🌸

Tokion olympialaisten maapaikkoja tavoitellaan kiivaasti tämän ja ensi vuoden aikana. Vuoden kuluttua tiedetään, kuinka monta maapaikkaa Suomella on.

Nuoret kivääriampujat Jenna Kuisma ja Viivi Kemppi ovat sävättäneet hienoilla suorituksillaan ja kovilla tuloksillaan.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Kaksi nuorta kivääriampujaa on käynnissä olevan ilma-asekauden aikana sävättänyt kovilla tuloksillaan. Kyrkslätt Skytteföreningin **Jenna Kuisma** ja Myllykosken Ampujien **Viivi Kemppi** ovat kirittäneet toisiaan ja kohentaneet Suomen ennätyksiä.

Kuisma, 19, laukoi Turussa joulukuussa järjestetyissä Kupittaaan kisoissa ilma-kiväärin peruskilpailussa naisten Suomen ennätykseksi 628,7 pistettä. Samaan tai paremmin ovat osuneet Suomessa vain **Juho Kurki** ja 300m kiväärin kaksinkertainen maailmanmestari **Aleksi Leppä**.

Kemppi, 16, puolestaan kohensi tammi-kuun alussa Ruotsin Swedish cupissa Kuisman nimissä ollutta N20-sarjan Suomen ennätystä peräti 3,1 pistettä. Uusi SE kirjataan nyt numeroin 628,0. Kemppi päätti kolmen päivän kisaurakkansa finaalin SE:hen, kun hän teki erinomaisen voittotuloksen 250,8. Toiseksi sijoittunut Kuisma hävisi vain 0,9 pistettä.

KEMPPI SANOI HETI Swedish cupin jälkeen, että Suomen ennätykset maistuivat ”erittäin hyviltä”:

– En yhtään tiedä, mistä hyvä vire oli peräisin. Ehkä ampuminen oli rentoa, kun sain EM-rajat rikki. Tämän päivän tulokset yllättivät minut. - - Tämä oli hyvä viikonloppu, eikä paljon paremmin olisi voinut mennä, Kemppi riemuitsi.

Kuisma oli myös tyytyväinen Ruotsin-viikonloppuunsa:

– En ole ehtinyt joulukuun Kupittaaan kisojen jälkeen harjoittelemaan kovinkaan paljon. Nyt täytyy yrittää ehtiä treenata ja levätä – sen minkä armeijalta voi. Minua ei harmita yhtään, että menetin SE:n Viiville. On kiva, että on kova kilpakumppani, Urheilukoulussa varusmiespalvelustaan suorittava Kuisma sanoi.

Hän jatkoi hyviä suorituksiaan EM-näytökilpailuissa ja Saksan H&N Cupissa, kun hän teki sellaisia tuloksia kuin 628,0, 626,8 ja 626,7.

Kemppi ja Kuisma on nimetty Suomen joukkueeseen ilma-aseiden EM-kilpailuihin, jotka ovat Kroatian Osijekissa 16.-25. maaliskuuta. Suomen tyttöjen EM-joukkueen kolmas ampuja on **Essi Heiskanen** (Pieksa).

KEMPPI JA HÄNEN valmentajansa **Jukka Jokinen** ovat aamuvarhaisella harjoittelemassa Kouvolassa Puhjonmäen ilma-aseradalla. On koeviikko ja kova harjoitusviikko.

Jenna Kuisma Kupittaaan ilma-aseradalla Turussa.

Kuisman ja Kemp tekevät kovaa tul

Nuoren, 169-senttisen ampujan kropassa tuntuu, kun viikon aikana on 11–12 harjoitusta, pari tuntia kerrallaan.

– Jos ei tuntuisi, olisivat harjoitukset liian kevyitä, Kemppi naurahtaa ja kertoo kiinnittävänsä erityistä huomiota kehonhuoltoon.

– Pää kyllä kestää hyvin! Ongelmia ei sen suhteen ole. Koira mukaan ja lenkille metsään, kun pääkoppaa huolletaan.

Jokinen täsmentää, että kevyellä harjoitusviikolla todella nollataan kaikki. Harjoituksia on ehkä yksi tai ei yhtään. Esimer-

kiksi Swedish cupin jälkeen Kemppi lepäsi kaksitoista päivää.

KAKSIKKO JATKAA tänä vuonna siitä, mihin viime vuonna jäätiin. Kemppi saavutti tyttöjen EM-joukkuehopeaa Unkarin Győrissä ja edusti Suomea nuorten olympialaisissa Buenos Airesissa. Hän sijoittui henkilökohtaisessa kilpailussa yhdeksänneksi ja sai pronssia parikilpailussa.

– Viime vuosi oli paras vuoteni, Kemppi sanoo.

Kauden päätteeksi hänet palkittiinkin

Viivi Kemppi Puhjonmäen ilma-aseradalla Kouvolassa.

in kiväärit osta

Ampumaurheiluliiton toimesta Vuoden nuoreksi ampujaksi. Sama titteli tuli myös Kymenlaaksosta.

Katset ovat nyt EM-Osijekissa.

– Teen siellä parhaani. Minulla ei ole erityisiä tavoitteita, koska en tiedä muiden tasoa.

Jokinen uskoo tyttöjen finaaliipaikkaan vaadittavan 626-627 pisteen tulosta.

– Sitä varten täällä töitä tehdään, kaksikko hymyilee.

Pidemmällä tähtäimellä tavoitteet ovat Pariisin olympiavuodessa 2024.

– Teemme töitä olympiamaapaikan mestämiseksi niihin kisoihin. Ilman kovaa työtä sitä ei tule.

KEMPPI PALKITTIIN Ampumaurheiluliiton Vuoden kultahippuampujana 2016. Siitä lähtien hän on edennyt isoin harppauksin. Onkin palautettava mieliin se tosiasia, että Kempillä on vielä neljä vuotta aikaa ampua tyttöjen sarjassa.

Jokinen tietää ja tuntee roolinsa tärkeyden:

– Valmentajan on pidettävän urheilijan

puolta. Muuten iskee vauhtisokeus ja nou-taja tulee. Ei saa tulla liian paljon liian var-hain. Periaattemme on ilon kautta onnistu-misiin, ja pääpaino on kivijalan tekemisessä. Viivi ei ole siksi ampunut vielä kertaakaan piekkarin 3x40 ls kilpailuja.

Jokinen ja Kemppi pitävät kauden päätä-voitteenaan Osijekin EM-kisoja. Kalenteriin on kirjattu myös nuorten maailmancup Sak-san Suhlissa. Jos kaikki menee hyvin, Kemp-pi lähtee mielellään myös Italiassa syyskuus-sa järjestettäviin EM-kilpailuihin. Aikuisten maailmancupeihin Kemppi ei osallistu.

KAKSIKON TOINEN MOTTO on ”jalat maas-sa ja taito edellä”. Jokinen kertoo suojattinsa ampuneen harjoituksissa ”useita kertoja” yli 106 pisteen sarjoja. Haastattelupäivänä tau-lulla loistivat uudet kymmenen laukauksen ennätyspisteet 106,6.

Kaikki on muutenkin Kouvolan suunnal-la hyvin:

– Yhtään harjoitusta ei ole jäänyt väliin sai-rastumisen takia. Olen ollut kipeänä viimeksi varmaan seiskaluokalla, Kemppi hymyilee.

KUISMA VASTAA puhelimeensa matkalla kotiinsa Tanhuvaaran harjoitusleiriltä. On helmikuun loppu, ja takana on kolme ko-vaa harjoitusviikkoa. Ennen EM-kilpailuja edessä on yksi normaali kasarmiviikko ja muutama päivä metsässä.

– Vähän erilainen EM-viimeistely, Kuis-ma naurahtaa.

– Armeijan ja ampumaurheilun yhdistä-minen on kuitenkin onnistunut hyvin. On-gelmia ei ole ollut.

Kuisma onkin kehnut Puolustusvoimi-en Urheilukoulun harjoitusoloja mainioiksi ja korostanut erityisesti yhteishenkeä.

Hyvin on sujunut myös valmentaja **Ari Mäkelän** kanssa. Kuisma on tehnyt hänen kanssaan yhteistyötä nyt neljän vuoden ajan. Tukea etenkin henkisen puolen asioissa an-taa **Juha Hirvi**.

– Hyvä valmentajakaksikko! Juha tuo toimintaan mukaan myös ampujan näkö-kulmaa. Hänellä on siihen auktoriteettia, Kuisma sanoo.

VAIKKA AJOITTAIN on ollutkin rankkaa, Kuisma on tyytyväinen nykytilanteeseensa:

– Urheilukoulussa on hyvät mahdolli-suudet harjoitella ja siellä saa vaikutteita muiden lajien urheilijoiden tekemisistä. Val-mennusleirit ovat olleet myös hyviä. Olen kasvanut siellä enemmän urheilijaksi.

– Mitään ”salaisuutta” kauden hyviin tu-loksiini ei ole. Tämä kaikki on pitkän työn tulosta. Olen vain saanut siirrettyä harjoi-tusten hyvät tulokset kisoihin. Se on ollut iso asia. Ennätykset eivät myöskään yllättäneet minua, koska tiesin onnistuessani pystyväni sellaisiin tuloksiin.

Kuisma on tyytyväinen Kempin anta-maan ”kiriapuun”:

– Kyllä se motivoi, kun ampuu kovien vastustajien kanssa. Se on hyvä tilanne. Osi-jekin EM-kisoissakin tulee olemaan kova taso. Se on aivan varma. 🍀

Elämä täynnä hyviä vahin

Elina Silverin ampumaharrastusalkoi, kun työharjoittelussa aseseppä kaivoi ilmakiväärin esiin ja kysyi onko hän koskaan ampunut.

Teksti & kuva LASSI PALO

Turun Seudun Ampujia edustava pistooliampuja **Elina Silver** saapuu Kupittaa ilma-aseradalle melkein kuin kotiinsa. Kakkoskodiksi sitä voinee vähintään luonnehtia, sillä niin paljon aikaa hän on siellä viimeksi kuluneiden vuosien aikana viettänyt.

Miten kaikki sitten sai alkunsa ja miten tässä nyt ollaan, onkin tämän tarinan aihe. Silver, 33, on eloisa nainen, joka puhuu värikkäin sanakäntein. Esimerkki: oletko Turusta kotoisin?

– En missään nimessä, vaan Säskylästä, joka sijaitsee noin sadan kilometrin päässä.

Hän on naimisissa, mutta on pitänyt tyttönimensä.

– Minulla oli pienenä paita, jossa luki ”Silver is gold”. Se on jäänyt sitemmin pieneksi. Sukunimeni on peräisin isoisän isoisäni silinterihatusta. Hatussa luki silver, ja hän päätti ottaa siitä nimen itselleen.

SILVERISTÄ PITI ALUN PERIN tulla luokanopettaja, mutta hän hakeutuikin Turkuun ammattikorkeakouluun opiskelemaan kone- ja tuotantotekniikan insinööriksi.

– Olin ekan vuoden jälkeen työharjoittelussa Porin prikaatin asekorjaamolla. Eräänä päivänä aseseppä kaivoi ilmakiväärin esiin ja kysyi, olenko koskaan ampunut. Vastasin, etten ollut. Aseseppä sanoi, että nyt sitten katsotaan, miten osut. En ollut kovin innoissani, vaan ammuin sedän mieliksi, Silver nauraa.

Silver ampui viisi laukausta, joiden jälkeen aseseppä väitti hänen valehdelleen, kun hän sanoi, ettei ollut kokeillut ammutta aiemmin.

– Aseseppä mutisi jotain, että ammu lisää. Viiden laukauksen jälkeen hän sanoi, että ne olivat kaikki hyviä laukauksia!

– Seuraavalla viikolla joku upseeri pöhlähti huoneeseen, jossa alokkaat ampuivat elektronisilla aseilla. Hän ehdotti ystäväleni ja minulle viiden laukauksen kilpailua makuulta. Kun upseeri hävisi minulle 0,1 pisteellä, hän ei poistunut kovinkaan tyytyväisenä.

Kaikkesta tästä Silverille jäi kipinä ampumaurheiluun. Ajatus jäi elämään, ja niin hän selvitti, voiko Turussa ampua. Oli vuosi 2006, kun hän meni TSA:n ampumaurheilukouluun.

Elina Silver harjoittelee Kupittaa ilma-aseradalla.

– Olin siis jo aika vanha, Silver toteaa.

– Mutta siitä se sitten lähti – Porin prikaatista, vaikkon armeijaa olekaan käynyt. **Juhani Forsman** veti tuolloin ampumakouluun ja hänen valmennuksessaan olen edelleen. Eikä minusta siis tullut luokanopettajaa.

SILVERIÄ ei ole lajivalinta koskaan kaduttanut. Hän osti ensimmäisen ilmapistoolinsa vuonna 2007 ja osallistui seuraavana vuonna ensimmäisen kerran SM-kilpailuihin.

– Minulla on nyt muutama SM-mitali. Paras saavutukseni on ilmapistoolin SM-hopea, jonka voitin kaksi vuotta sitten.

Tammikuun alussa kuultiinkin sitten hyviä uutisia Ruotsin Sävsjössä järjestetystä Swedish cupista. Silver paransi siellä naisten ilmapistoolin (60 ls) Suomen ennätystä kaksi kertaa, ensin taululle kirjattiin numerot 565 ja sitten 569. Silver totesi tuolloin, että syksyn ajan treeneissä näkyi merkkejä oikeasta suunnasta.

– Joulun alla treenit jäivät vähäisiksi,

mutta lähdin Sävsjöhön rennoin mielin. Ensimmäisenä päivänä jännitys oli päällimmäinen tunne. Toisena päivänä kahden viimeisen sarjan tekeminen oli väkinäistä, mutta tiesin, että SE olisi mahdollinen. Ja tulihan se, Silver kertasi kaksi kuukautta sitten.

– Kolmannen päivän aikainen erä ei lukeudu suosikkiajankohtiini ampua, mutta puoliuudessa tuntuivat kympt löytyvän. Neljän sarjan jälkeen huomasin olevani neljä pistettä jäljessä edellisen päivän tuloksesta (565). Tuomasin, että voi jäädä uusi SE tekemättä. Jatkoin rennosti ja varoin rutistamasta kahvaa liikaa. Kympejä tuli. Viimeinen sarja oli vaikea, mutta ennen viimeistä laukausta tiesin, että uusi SE tulisi.

Silver oli suorituksiinsa tyytyväinen:

– Toki kaseja on tuloksissa reilusti, joten parannettavaa jäi. Olen tyytyväinen, ja toivon hyvän vireen jatkuvan. Iso kiitos kaikille tukijoille niin radalla kuin sen ulkopuolellakin, Silver sanoi.

NYT SILVER sanoo, että hän tiesi SE:n olevan mahdollinen. Mahikset oli, hän naurahti.

– Kyllä minua jännitti. Se helpotti, kun kävin mielessäni kaikki mahdolliset kissa-videot läpi. Viimeiset kymmenen laukausta olivat jännityksen hallitsemista. Olen nyt onnellinen, kun paransin SE:tä kaksi kertaa. En aiemmin olisi uskonut olevani SE-nainen. Aina ajattelin, että ne ovat ne muut – ne huiput. Yksi titteli on nyt kiva omistaa. Se palkitsee ja tuo hyvän mielen.

Silver on nyt löytänyt ”oman juttunsa” – sen, miten hän tekee asiat itselleen hyvin. Silverin sanoin: oma hyvä riittää.

Silver on tehnyt nyt puolentoista vuoden ajan laatuinsinöörin töitä Sandvik Mining & Constructionissa. Arkea on helppo suunnitella, koska työajat ovat vakiot eli arkin kello 8–16. Silver käy radalla ampumassa noin kolme kertaa viikossa, ja sen lisäksi hän pitää kunnostaan huolta pelaamalla sulka-palloa, pilateksella ja punttiharjoittelulla.

– Minun on oltava työpaikalla. En voi

tehdä etätöitä. Kotini sijaitsee neljän kilometrin päässä radasta ja kymmenen kilometrin päässä työpaikasta.

SILVERIN PÄÄLAJI on ilmapistooli. Hänen tavoitteensa ovat EM- ja PM-tasolla, mutta hän myöntää, että olympialaiset ovat ajatuksissa ”haaveen asteella”. Hän ei ole vielä kilpaillut maailmancuppeissa.

– Olen realistinen enkä toivo liikoja. Se tulee mikä on ansaittu. Minulla on mielessä niin sanotut työportaat, jotka ovat välitavoitteita. Jos etenen portailla, työ tuottaa hedelmää ja vie haaveisiin.

Entä mitä teet vapaa-ajallasi – kun et ole töissä etkä ampumassa?

– Mä vaan oon! Pelaan ja nollaan aivot. Se vie ajatukset toisaalle.

Silverin yksi tämän kevään tavoitteista on Tampereella huhtikuussa järjestettävät ilma-aseiden SM-kilpailut. Nähtäväksi jää, voiko naisten ilmapistoolista tehdä otsikon: ”Silver voitti kultaa.” 🏆

Joonas Kallio.

Joonas Kallion kova harjoittelu tuottaa tulosta

Teksti & kuva LASSI PALO

Suomussalmen Urheiluampuja edustava **Joonas Kallio** on nimetty Suomen EM-kilpailuihin lähtevään joukkueeseen. Ilma-aseiden EM-kilpailut ovat Kroatian Osijekissa 16.–25. maaliskuuta.

Kai Jahnsson oli edellinen miesilmapistooliampuja, joka edusti Suomea kansainvälisissä arvokilpailuissa. Hän kilpaili Unkarin Győrissä vuonna 2016 järjestetyissä ilma-aseiden EM-kisoissa.

Millaisin ajatuksin tai tavoittein Osijekin EM-kisoihin, Joonas Kallio?

– Tavoitteena on finaali paikka.

Millainen merkitys arvokisavaiheella oli sinulle?

– Kyllä se oli tietenkin todella tärkeää, että omassa pääalajissa pääsee arvokilpailuihin. Mukava nähdä, että kova harjoittelu tuottaa tulosta.

Millainen ilmapistoolikautesi on kaiken kaikkiaan ollut?

– Kilpailukausi alkoi aika myöhään työreissujen takia, Ruotsissa sai heti ”kylmiltään” aloittaa EM-näyttökilpailuilla. Vastikään vaihtui myös ase, mikä on ollut mielenkiintoinen prosessi.

Miten vietät nämä viikot ennen EM-kisoja?

– Töitä varmaan riittää aika hyvin tulevilla viikoilla. Harjoittelut kilpailuja kohti laukausmääriä vähentäen, pyrkien pitämään laatua mahdollisimman korkealla sekä tietenkin kuivaharjoittelua kotona.

Onko kaikki muuten kunnossa – eli onko mies pysynyt terveenä?

– Kaikki on kunnossa.

Miten kautesi etenee EM-kisojen jälkeen?

– Jossain vaiheessa pitää alkaa ottaa myös ruutiaseharjoittelu mukaan. Seuraavat kilpailut ovat Tampereen SM-kilpailut ja Pekingin maailmancup huhtikuussa.

Niklas Hyvärinen tuulettaa Jurvassa ensimmäistä miesten sarjan Suomen mestaruuttaan.

Miesten 10m normaalijuoksujen mitalistit: Niklas Hyväriselle kultaa, Krister Holmbergille hopeaa ja Vesa Saviahteelle pronssia.

Seitsemän vuoden tauon jälkeen arvokisoihin

Teksti LASSI PALO
Kuvat SAMI HEIKKILÄ

”Joo, saattaa hyvinkin olla niin!” Näin **Niklas Hyvärinen** vastaa kysymykseen, ampuuko hän nyt uransa parasta kauttaan.

Raseborgs Skyttar -seuraa edustava Hyvärinen, 30, kuuluu Suomen liikkuvan maalin joukkueeseen, joka on valittu Kroatian Osijekissa 16.–25. maaliskuuta järjestäviin ilma-aseiden EM-kilpailuihin.

Tilanne on mielenkiintoinen, sillä hän edusti Suomea edellisen kerran kansainvälisissä arvokilpailuissa seitsemän vuotta sitten, kun hän oli Tukholman MM-kisoissa vuonna 2012. Edellisenä vuonna hän kilpaili Belgradin EM-kisoissa.

– Hyvä kausi on menossa, ja kova työ vihdoin palkitaan. EM-paikka oli valtava helpotus, Hyvärinen sanoi haastattelussa, joka tehtiin muutama päivä Jurvan SM-kilpailujen jälkeen.

HYVÄRINEN AJOI Jurvasta kotiinsa osin sekavissa fiiliksissä. Ensin hän saavutti ensimmäisen miesten SM-kultamitalinsa, kun hän oli ykkönen 10m normaalijuoksussa, ja sitten sijoittui sekajuoksussa kuudenneksi, mikä oli pettymys.

– Mutta sitten ajattelin, että p-le, hyvinhän tässä on mennyt! Voitit elokuussa PM-kisoissa kaksi kultaa ja kaksi hopeaa, pärjäsin Eskilstunan näyttökisoissa hyvin, voitit putoavien taulujen SM-hopeaa ja siten normaalijuoksujen kultaa Jurvassa.

Hyvärinen harjoitteli viime syksynä kovaa ampuen tuhannenkin laukauksen viikkoja. Tiiviissä kilpailutahdissa määrät ovat pudonneet 400–600 laukaukseen viikossa.

– Seuraavaksi pitäisi saada taas kuntopiikki EM-Osijekiin. Meillä on siellä hyvä ja tuttu nippu kasassa, Hyvärinen viittaa seuratoveriinsa **Krister Holmbergiin** ja Satakunnan Ampujia edustavaan **Heikki Lähdekorpeen**, joiden kanssa hän on paljon tekemisissä muulloinkin kuin vain kisoissa.

Aaro Vuorimaa (Lapuan Seudun Ampujat) kilpailee liikkuvan maalin poikien sarjassa.

LIKKUVAN MAALIN ampujien huumori on välillä hurttia. Nyt keskustellaan siitä, mikä on EM-joukkueen virallinen kieli. Mitä Hyvärinen vastaa pilke silmäkulmassa esitettyyn kysymykseen?

– Niin, joukkueessa on kaksi ruotsinkielistä, yksi Porin murretta puhuva ja yksi lapualaanen. Värikäs poppoo! **Ville** (valmentaja **Häyrinen**) yrittää sitten pitää meidät jossain kuosissa, Hyvärinen nauraa ja kertoo, että Lähdekorpea odottaa Osijekissa ruotsin kielen intensiivikurssi.

Hyvärinen on mukana nyt ensimmäisen kerran ilma-aseiden EM-kilpailuissa, joissa Suomi on menestynyt liikkuvan maalin lajeissa perinteisesti hyvin.

– Nyt kun EM-paikkani on varma, ammutaan päivä ja kisa kerrallaan ja nautitaan. Aika sitten näyttää, mihin se riittää. Minun on turha ryhtyä paukuttelemaan henkseleitä ja puhua mitaleista. Joukkuemitali on toki mahdollinen, hän sanoo.

Hyvärisen ennätykset ovat kuitenkin niin hyviä, että ne riittäisivät ”hyvänä päivänä” vaikka mihin. Ilmakiväärillä hän on tähän saakka ennättyksikseen 578 (nj) ja 389 (sj).

– Joo, ne riittäisivät isojen poikien kanssa – ja hyvänä päivänä voin kuuluakin siihen sakkiiin.

Hyvärinen sijoittui seitsemän vuotta sitten Tukholman MM-kisoissa parhaimmillaan 23:nneksi ja Belgradin EM-kisoissa vuotta aiemmin 11:nneksi.

HYVÄRINEN MENE mieteliäksi, kun häneltä kysyy, miltä tuntuu palata arvokisaedustajaksi monen vuoden tauon jälkeen.

– En oikein osaa sanoa... Olin Belgradin ja Tukholman kisojen aikaan vasta urani alkuvaiheessa enkä tiedä, mitä voisin nyt ottaa sieltä mukaani. Sanotaanko niin, että olen käynyt arvokisoissa. Nollilta siis lähdetään, hän sanoo.

– Olin tuolloin niin nuori. Olen niistä vuosista ehkä viisastunut ja kasvanut henkisesti.

JOS HYVÄRISELLÄ on pitänyt kiirettä ampumaurheilun ja näyttökisojen parissa, on sitä ollut myös töissä. Hän tekee sähköverkon kunnostustöitä Carunalla, ja työtehtävät kattavat ison alueen – aina Hankoniemeltä Espooseen asti.

– Ulkotöitä, linjoja pitkin metsässä, vika-päivystyksiä, hän luettelee.

– Olen tehnyt kiireisimpinä viikkoina erittäin pitkiä päiviä. Sähkönkulutus on ollut tänä talvena kovaa, ja tykkylumi on aiheuttanut häiriöitä.

Hyvärisen kiireitä lisää myös se, että hän remontoi Snappertunassa sijaitsevaa taloa, jonne pitäisi muuttaa alkukesästä. Hän asuu nyt tyttöystävänsä kanssa Karjaalla.

– Kiireinen kevät! Päivystyksiä, talo valmiiksi, jyvät maihin ja ampumaurheilua. Tunteja on naftisti, eikä vapaita viikonloppuja ole montaa vuodessa. Ilman tyttöystävältäni saamaani tukea ei tämä kaikki olisi mahdollista. 🌱

Jarkko Laukia näyttämässä oikeoppista lipaanvaihtoa practical-kiväärissä.

"Maksimitulosta ei ole"

Practical-haulikon standard-luokan maailmanmestari Jarkko Laukia ei jää lepäämään laakereillaan.

Teksti & kuva MIKA VUOLLE

Jarkko Laukia sanoo, että aina pystyy parantamaan.

– Harjoitellessa en anna periksi, vaan päätän, että vielä minä tuonkin opettelen.

Kivääriä ja haulikkoja, mutta sivulajinaan myös pistoolia ampuva Laukia nauttii kilpailemisesta ja pitää omana vahvuutenaan rauhallisuutta ja hyviä kilpailuhermoja. Viime kesän haulikkopracticalin MM-kisoissa hän uskoo mestaruuden varmistuneen juuri henkisen kantin ansiosta.

– Olen hyvä keskittymään. Ammun kilpailuissa yleensä paremmin kuin harjoituksissa. En usko että olin MM-kilpailussa taidoiltani paras, mutta varmasti minä olin henkisesti vahvin, hän toteaa.

KURINALAINEN harjoittelu luo henkistä selkärankaa, kun tietää olevansa kunnossa ja osaavansa asiat. Haastattelupäivänä Laukian aamun treeni ennen töihin menoa käsitti 250 laukausta pienoiskiväärillä ampu-mahiihtotauluihin. Halkaisijaltaan 11,5 cm pystyammunnan lätkät oli vain viety reilusti normaalia pidemmälle, 90 metriin. Jokais-ta ampumasuoritusta edelsi sadan metrin juoksupyrähdys sykkeen nostamiseksi.

– Pyrin aina tekemään harjoitukset mahdollisimman vaikeiksi. Vain siten voi kehittyä.

MAAILMANMESTARI ALOITTI ampumaharrastuksensa vuonna 2002 SRA:lla. IPSC tuli mukaan viisi vuotta myöhemmin, ja pääharrastus amunnasta tuli vuosikymmenen vaihteessa. Viimeinen hyppy kohti maailman huippua tapahtui vuonna 2014, kun Laukia osti osuuden jämsäläisestä AV-Aseesta ja pystyi sen jälkeen sovittamaan työaikansa niin, että voi harjoitella kahdesti päivässä.

Ennen viime kesänä Ranskassa ammuttuja haulikkopracticalin MM-kilpailuita Laukia laati itselleen nousujohtaisen harjoitteluohjelman. Syyskuusta lähtien hän harjoitteli päivittäin standard-luokassa tärkeää patruunoiden lataamista. Huhtikuusta kesäkuuhun hän ampui pelkästään haulikkoja, kaksi harjoitusta päivässä. Laukauksia kertyi kahden ja puolen kuukauden aikana 20 000. Kovimmat treenipäivät, jolloin haettiin omia rajoja, käsittivät jopa tuhat laukausta.

Samanaista rääkkiä on varmasti luvassa ensi kesänäkin ennen Ruotsissa ammuttavia kivääripracticalin MM-kilpailuja.

LAUKIA ON pääosin itseopiskellut lajin salat, mutta myöntää suomalaisten kovan tason practicalissa pitkällä pyssyillä tasoittaneen tietä. Kun kotimaan pikkukisatkin vastaavat tasoltaan kansainvälisiä mittelöitä, on pakko harjoitella ankarasti, jos mieli menestyä.

Yhteiset harjoitukset **Raine Peltokosken** ja **Sami Hautamäen** kanssa ovat myös auttaneet parantamaan suorituksia.

Nyrkkeily, hiihto, pyöräily, juoksu ja punttisali ovat tuoneet pohjakuntoa, jota tarvitaan etenkin fyysisesti vaativimmassa practical-lajissa, kiväärissä. Usein aamu al-

kaakin punttisalitreenillä ennen ampumaradalle menoa.

– Keskiavartalon lihasten täytyy olla kunnossa, muuten ei ole riittävää pitoa, Laukia kuvailee kivääripracticalin vaatimuksia.

PRACTICALISSA välineiden merkitys korostuu, kun tuloksiin haetaan viimeisiä prosentteja. Kivääri on lajeista teknisesti vaativin, ja siinä kaluston viimeistelystä on eniten hyötyä. Ahkera testaaminen takaa sen, että kisoissa kaikki toimii ja välineiden ominaisuudet on optimoitu. Kiväärin tulee käydä yhden MOA:n tarkkuudella ja sen pitää olla rakennettu niin, että liipaisutun-tuma on hyvä ja rekylinhallinta helppoa.

Open-luokassa hyvä säädettäväsuurennoksinen kiikaritähitin ja sen sivuun kiinnitetty punapistetähitin takaavat osumat kaikille etäisyyksille aina 300 metriin asti. Bipodeja käytetään pitkälle ammuttaessa. Kisoissa etäisyydet mitataan laser-etäisyysmittarilla ja aputyökaluna on myös puhelinballistiikkaohjelma.

PRACTICALIIN ON tullut uutena lajina pistol caliber carbine, PCC. Laukia on päättänyt opetella myös sen, koska luokkaan haetaan MM-kisaa vuodelle 2020. Pienikokoinen karbiini vaatii paljon uusien tekniikoiden opettelua, mikä tuo uutta motivaatiota harjoitteluun.

– Tässä vaiheessa harrastusta kehityskäyrä on väkisininkin loiva, joten paljon pitää tehdä töitä edes ylläpitääkseen ampumataitoa, ja vielä enemmän pitää tehdä töitä kehittyäkseen. Suurin vaara on siinä, että jämähtää tekemään asiat aina samalla tavalla, Laukia toteaa. 🌱

Satu Mäkelä-Nummela: "Totta kai apuraha helpottaa"

Tekstit & kuvat LASSI PALO

Helmikuun puolivälissä uutisoitiin, että 163 kesälajien urheilijaa saa kaikkiaan 1 376 000 euroa verovapaina urheilija-apurahoina. Saajien joukossa oli yksitoista urheiluampujaa.

Seitsemäntoista urheilijaa sai suuren apurahan eli 20 000 euroa. Yksi heistä oli trap-ampuja **Satu Mäkelä-Nummela** (Orimattilan Seudun Urheiluampujat), joka palasi vuoden tauon jälkeen suuren apurahan saajaksi. Hän sai viime vuonna 10 000 euron apurahan.

– Nyt ei tarvitse vanhan ihmisen lopettaa, hän nauroi apurahan saatuaan.

– Olisin kyllä ihmetellyt, jos viimevuotiset näyttöni eivät olisi riittäneet.

Mäkelä-Nummela, 48, otti viime vuonna upeat naisten trapin perättäiset voitot Changwonin ja Siggiewin maailmancuppeissa sekä voitti Meksikossa **Vesa Törnroosin** kanssa trapin parikilpailun. Parikisa on tuleva olympialaji Tokiossa ensi vuonna.

– Totta kai apuraha auttaa ja helpottaa. Ei riitä, vaikka saisi kaikki rahat ampumiseen. Rahaa tarvitaan myös elämiseen, kuten ruokaan ja vakuutuksiin.

VALTION TALOUSARVIOS on varattu urheilija-apurahiin 2,3 miljoonaa euroa. Apurahat ovat harkinnanvaraisia, ja ne myönnetään Veikkauksen tuotosta.

Urheiluministeri **Sampo Terhon** (sin) myöntämien urheilija-apurahojen tavoitteena on luoda taloudelliset edellytykset ammattimaiselle ja päätoimiselle valmentautumiselle.

Satu Mäkelä-Nummela viime vuoden MM-kilpailuissa Changwonissa.

– Tokion olympialaiset ja paralympialaiset ovat jo puoleltoista vuoden kuluttua. Tämä vuosi on tulevien kisojen osalta valtaosassa lajeista ehkä se kaikista tärkein, sillä useimmissa lajeissa karsitaan olympialaisiin pääsevät urheilijat ja maapaikat. Meidän potentiaalisimmille urheilijoillemme on annettava täysi työrauha, Terho sanoi OKM:n tiedotteessa.

– On hyvä, että esityksessä on otettu huomioon myös tulevat kisat ja sinne tähtäävät urheilijat.

OKM:N TIEDOTTEESSA todettiin myös, että apurahaa myönnettäessä huomioidaan urheilijan kansainväliset näytöt sekä hu-

mioidaan urheilijan tulos- ja menestyskehitys suhteessa lajin kansainväliseen tasoon ja kehitykseen. Arvioinnissa otetaan huomioon lajien erityispiirteet, kansainvälinen arvostus ja taso, paralympialajeissa myös eri kilpailuluokkien taso sekä kilpailuihin osallistuvien maiden ja kilpailuluokassa kilpaillevien urheilijoiden määrä.

Apurahan saamisen edellytyksenä on se, että urheilijalla on henkilökohtainen valmentaja tai valmennustiimi ja lajilla on kansainvälisiin arvokilpailuihin valittu maajoukkue. Lähtökohtaisesti apurahan saaminen edellyttää urheilijan kuulumista lajiliiton maajoukkue- ja valmennusjärjestelmän piiriin. ⚙️

Ilman apurahaa jäänyt Aleksis Leppä: "Harmittaa"

Kivääriampuja **Aleksis Leppä** ei ollut apurahan saajien joukossa. Hän voitti Etelä-Korean Changwonissa järjestetyissä kaksi MM-kultaa 300m kiväärilajeissa ja valittiin Vuoden ampumaurheilijaksi.

Haminan Ampumaseuraa edustava Leppä, 24, on asettanut tavoitteekseen Tokion olympialaiset ja laittaa kaiken peliin, jotta tavoitteet toteutuisivat. Hän on ollut vuoden alusta lukien Puolustusvoimien valiourheilija (urheilija-aliupseeri). Työtehtävä mahdollistaa maksimaalisen harjoittelun ja kilpailemisen.

Leppää harmittaa se, ettei hänen nimeään löytynyt apurahan saaneiden listalta. Hän ei ole vielä koskaan päässyt apurahojen piiriin.

– Kaikki raha auttaa eteenpäin, se on selvä, mutta osasin jo varautua tähän tilanteeseen. Suunnitelmani eivät ole muuttunut mihinkään, vaan täysillä mennään eteenpäin,

ja Tokion olympialaiset ovat tavoitteenani.

Julkisuudessa todettiin apurahojen julkistamisen jälkeen, että apurahoista vastaavien

Fakta

- ✖ Vuosi sitten neljä ampumaurheilijaa sai toiseksi suurimman ja yhdeksän sai pienimmän apurahan.
- ✖ Ampumaurheilijoista yksitoista oli haulikkoampujia ja kaksi kivääriampujia.
- ✖ Nyt yhdestätoista apurahan saaneesta ampumaurheilijasta seitsemän on haulikkoampujia ja neljä kivääriampujaa.

tahojen lausunnot ovat räikeässä ristiriidassa rahojen jakokriteereihin nähden (YLE 12.2.). Samassa jutussa viitattiin Opetus- ja kulttuu-

Ampumaurheilun urheilija-apurahat vuonna 2019

✘ **20 000 euroa**
✘ **Satu Mäkelä-Nummela, trap**
(Orimattilan Seudun Urheiluampujat)

✘ **10 000 euroa**
✘ **Juho Kurki, kivääri**
(Kankaanpään Ampumaurheilijat)
✘ **Marika Salmi, trap**
(Orimattilan Seudun Urheiluampujat)
✘ **Vesa Törnroos, trap**
(Lahden Ampumaseura)
✘ **Mopsi Veromaa, trap**
(Sibbo Skyttegille)

✘ **6 000 euroa**
✘ **Cristian Friman, kivääri**
(Esbo Skytteförening)
✘ **Emmi Hyrkäs, kivääri**
(Simpeleen Hahlo)
✘ **Eetu Kallioinen, skeet**
(Ala-Hämeen Ampujat)
✘ **Vili Kopra, trap**
(Orimattilan Seudun Urheiluampujat)
✘ **Oskari Kössi, skeet**
(Sibbo Skyttegille)
✘ **Jarkko Mylly, kivääri**
(Haapajärven Ampumaseura)

riministeriön ylitarkastajan **Hannu Tolosen** Yle Urheilulle antamaan kommenttiin, jonka mukaan ”apuraha ei suinkaan ole palkkio menneestä, vaan arvio tulevasta”.

Mitä mieltä olet tästä?

– Vähän tuntuu siltä, että mitä pitää tehdä saadakseen apurahan. Ammuin vuonna 2017 kymmenenneksi ilmakivääriin maailmancupissa ja piekkarin makuussa 12:nneksi. Viime vuonna voitin kaksi MM-kultaa – en olympialajeissa, tiedän toki sen.

– Mutta kuitenkin, jos noin ajattelee, voi kysyä mitkä ovat näkymät ja kehen uskotaan ja kuka pärjää. MM-kultamitalit kertovat, että minulla on mahdollisuus onnistua arvokisoissa. Olen lopettanut Kadettikoulun ampumaurheilun takia, panostan siihen nyt kaiken ja elämäni pyörii juuri nyt sen ympärillä. Kääntäen tuon edellä olevan kommentin voi tulkita niin, ettei minuun uskota.

TorSA aikuisten liikkunnan tähtiseuraksi

Tornionseudun Ampujat on ensimmäinen Ampumaurheiluliiton seura, joka on saanut Tähtitunnuksen lasten ja nuorten sekä aikuisten osa-alueista.

Tähtiseura on Olympiakomitean, lajiliittojen ja aluejärjestöjen urheiluseurojen laatuohjelma, joka tukee suomalaisen urheilun keskeistä vahvuutta seuratoimintaa. Se auttaa seuroja kehittämään sen itse valitsemia osa-alueita modernien työkalujen ja toimintatapojen avulla yhdessä muiden laatuseurojen kanssa.

Tähtiseura-laatuohjelman tavoitteena on suomalaisen urheiluseuratoiminnan kokonaisvaltainen kehittäminen. Ohjelman tunnuksena on Tähtimerkki, joka viestii siitä, että seura täyttää kohderyhmäkohtaiset (lapset ja nuoret, aikuiset sekä huippu-urheilijat) sisältövaatimukset ja kaikille yhteiset johtamisen laatu tekijät.

TORNIONSEUDUN AMPUJILLA tuli Tähtiseura-auditointi lapset ja nuoret osa-alueena työstettäväksi viime syksynä. Tulevan auditoinnin valmisteluissa todettiin ja sovittiin, että TorSA valmistelelee samalla auditoinnin myös aikuisten liikkunnan osa-alueelta.

Kun kaikki oli valmista, niin auditointi suoritettiin Torniossa TorSA:n tiloissa. Auditointiin toimivat **Marko Keskitalo** Pohjois-Pohjanmaan liikkunnasta ja **Timo Rautio** Ampumaurheiluliitosta. TorSA on ensimmäinen Ampumaurheiluliiton seura, joka on saanut Tähtitunnuksen lasten ja nuorten sekä aikuisten osa-alueista.

Avainkohtia aikuisliikkunnan laatu tekijöistä

JOHTAMINEN JA HALLINTO. Seura järjestää säännöllistä aikuisten liikuntatoimintaa. Vähintään osa toiminnasta on ohjattua. Seura on sitoutunut aikuisliikkunnan kehittämiseen. Aikuisliikunta sisältyy seuran toimintakäsikirjaan, toimintasuunnitelmaan ja budjettiin. Toiminta vastaa ihmisten muuttuviin tarpeisiin. Seuralla on aikuisliikkunnan vastuuhenkilö ja hänellä on tukea/resurseja toimintaan. Toimenkuva on selkeästi määritelty.

LIIKKUJA KESKIÖSSÄ. Seura tarjoaa joustavia ja kevyen sitoutumisen osallistumisvaihtoehtoja mahdollisuuksien mukaan. Se voi järjestää joustavia osallistumismahdollisuuksia yhteistyössä muiden seurojen/toimijoiden kanssa.

Seura tarjoaa aloitteleville harrastajille ryhmiä tai muuta tukea harrastuksen aloitta-

AMPUMAUURHEILU

miseen ja huolehtii harrastusmahdollisuuksista eri tasoilla. Seurassa huomioidaan jo toiminnassa mukana olevien aikuisten liikkujien tarpeet, jotta liikkujat haluavat edelleen liikkua seurassa.

Liikkujilla on matala kynnyksellä tulla mukaan.

SEURA MAHDOLLISTAA osallistumisen liikuntatapoihin ja/tai kilpailutoimintaan. Toiminnan ei tarvitse

olla seuran sisällä tapahtuvaa. Seura voi esimerkiksi järjestää tai koordinoida matkoja, sarjatoimintaa tai informoida muiden järjestämistä tapahtumista ja kannustaa osallistumaan niihin. Viestintä on selkeää ja tavoittaa halutut kohderyhmät. Liikuntapaikalle on mahdollisimman helppo tulla.

SEURALLA ON TOIMINTATAPA siihen, kuinka uudet harrastajat toivotetaan tervetulleiksi seuraan.

AIKUISLIIKUNNAN MONIPUOLINEN

SISÄLTÖ. Seuran ohjaus- ja valmennustoiminta on suunnitelmallista kaikissa ryhmissä. Toiminta on tavoitteellista ja sisältö on suunniteltu ja toteutettu sen mukaisesti. Ohjatut harjoitukset ovat monipuolisia. Ne ovat hyvinvointia ja terveyttä edistäviä ja tukevat liikkujan kehittymistä kokonaisvaltaisesti. Toiminta vastaa kuormitukseltaan ja taitotasoltaan osallistujien edellytyksiä, ominaisuuksia, tarpeita, osaamista ja kuntoa.

Ohjatut harjoitukset ovat fyysisesti ja henkisesti turvallisia. Ohjaajat ovat ensiaputaitoisia ja tuntevat tilan turvallisuussuunnitelman. Ryhmän ilmapiiri on luottamuksellinen, avoin ja kannustava. Kiusaamista eikä syrjintää sallita.

Ampumaurheiluliiton yhdeksän Tähtiseuraa ja kutsun Tähtiseura-laatuohjelmaan löydät: www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/nuoriso/tahtiseurait/

OLYMPIAKOMITEAN TÄHTISEUROJEN MÄÄRÄT (20.2.2019)

Yhteensä 515 Tähtiseuraa 41 eri lajista
Tähtimerkkien määrät osa-alueittain:
Lapset ja nuoret: 500 seuraa – 41 eri lajia.
Aikuiset: 60 seuraa – 6 eri lajia (ampumaurheilu, jalkapallo, nyrkkeily, tennis, uinti ja voimistelu).

Huippu-urheilu: 18 seuraa – 3 eri lajia (suunnistus, uinti ja voimistelu).

* Yhdellä Tähtiseuralla voi olla useamman kuin yhden osa-alueen Tähtimerkki.

Tähtiseuraterveisin
TIMO RAUTIO

Ohjaajakoulutuksen uudistus käynnissä

Valmentajakoulutuksen asiantuntija **Sanna Erdogan** työskentelee Ampumaurheiluliitossa kaksi kuukautta kuluvan vuoden alussa. Päättyönään hänellä on nykyisen ohjaajakoulutuksen materiaalin siirtäminen verkkokoulutusympäristöön.

Samalla on ollut hyvä hetki myös päivittää ja lisätä materiaalia. Ohjaajakoulutuksen materiaalia ovat uudistaneet Sannan lisäksi **Timo Rautio** sekä **Heikki Pääkkönen** ja **Heikki Romppanen**. Uudistuksen tavoitteena on madaltaa kynnystä osallistua koulutukseen. Lisäksi toivotaan, että ohjaamisen voisivat helpommin aloittaa lapsen ja nuoren lähipiirissä toimivat henkilöt.

– Mielestäni on todella hienoa, että Ampumaurheiluliitto lähtee uudistamaan ohjaajakoulutustaan. Nykyaikana on tärkeää, että vapaaehtoistoimijat voivat itse määritellä, missä aikataulussa hankkivat lisää tietoa. Verkko-oppimisen kautta tulevat ohjaajat voivat edetä koulutuksen alussa omassa tahdissa, Erdogan kertoo.

UUDISTETTU OHJAAJAKOULUTUS koostuu kahdesta osasta. Ensin opiskellaan verkko-oppimisympäristössä perusteita ohjaamisesta, harjoituksen suunnittelusta ja ampumaurheilun säännöistä. Samalla pohditaan myös oman seuran toimintaympäristön mahdollisuuksia järjestää ja kehittää ampumaurheilukoulutoimintaa.

Verkko-opiskelun materiaaleissa on paljon videoita, joiden avulla asioiden oppiminen ja sisäistäminen helpottuvat. Kustakin osa-alueesta on oppimistehtäviä, joiden kautta omaa ohjaajana toimimista voi pohtia.

– Useille pelkkä lukeminen ei ole oppimisen kannalta tehokasta. Kuuntelemisen ja katsomisen kautta asiat konkretisoituvat. Uskon, että videoiden avulla oppivat varsinkin he, joilla on vasta vähän kokemusta lajista. Videomateriaaliin on myös ehkä helpompi palata uudestaan.

VERKKO-OPISKELUN lisäksi ohjaajakoulutukseen kuuluu yksi lajikoulutuspäivä. Uudistuksen tavoitteena on se, että koulutuspäivänä jää enemmän aikaa lajin teknisten ja taktisten asioiden opettelemiseen. Itsenäisesti opiskeltuja ohjaamisen taitoja sovelletaan lajin opettamiseen. Yhdessä muiden kurssilaisten kanssa pohditaan aikaisempiin kokemuksiin perustuen hyviä tapoja opettaa sekä ohjata lapsia ja nuoria turvallisen ja innostavan ampumaurheiluharrastuksen parissa.

OHJAAJAKOULUTUKSEN lisäksi Erdogan koordinoi valmentajakoulutuksen lajiosien

YouTube Haku

Harjoituspäiväkirjan (eLogger) hyödyt

Säännöllisen testauksen ja arvioinnin ominaisuuksien kehittymistä

- harjoittelun optimointi
- lajissa kehittyminen
- tulosten maksimointi
- terveenä pysyminen

Urheilullisten elämäntapojen ja seuranta on merkityksellistä valmentajan kokonaisuudessa.

- Kerättävän datan avulla voidaan kehittää ampumaurheilua

0:07 / 13:18

Sanna Erdogan

mentajan oman lajiosaamisen kehittämiseen, kun huomio pitäisi siirtää siihen, miten toimitaan vuorovaikutuksessa urheilijan kanssa.

ERDOGAN PITÄÄ koulutuksia merkittävänä tekijänä koko lajin kehittämisessä.

– Mitä enemmän seuroissa on osaavia ohjaajia ja valmentajia, sitä suuremmalla todennäköisyydellä lajiin saadaan uusia harrastajia ja nykyiset harrastajat pysymään lajin parissa.

Erdogan, 40, on toiminut viisi vuotta tarkkuuslajien yhteisien koulutusten koordinoijana. Aiemmin hän oli Nyrkkeilyliitossa koulutuspäällikkönä. Viimeksi kuluneiden vuosien ajan Erdogan on toiminut valmennusosaamisen ja -koulutuksen asiantuntijana muun muassa Etelä-Suomen Liikunnan ja Urheilun, Taekwondoliiton, Painiliiton ja Suomen Valmentajien koulutuksissa ja koulutuksien kehittämisessä.

Koulutustaustana ovat valmennuksen erikoisammattitutkinto, opettajan pedagoginen pätevyys ja yhteisöpedagogi. Käytännön valmennusoppi on kehittynyt 15 vuoden oto-valmentajana toimimista. 🌟

oppimistavoitteita. Yhteistyössä liiton henkilökunnan kanssa suunnitellaan käynnissä olevan 3. tason koulutuksen lajiosien sisältöjä. Samalla tarkastetaan 1. ja 2. tason koulutusten toimintatapoja. Tarkkuuslajien 1. tason koulutus toteutetaan aina joka syyskuu. Seuraava 2. tason koulutuskokonaisuus alkaa ensi marraskuussa.

Näiden lisäksi Erdoganin asiantuntemusta käytetään muun muassa eLoggerin käyttöohjeistuksissa sekä muissa mahdollisissa asioissa, mihin käytössä oleva aika riittää.

– Tavoitteeni koulutuksen kehittämisessä on etsiä toimintatapoja, joiden kautta ohjaajat ja valmentajat oppivat opettamaan. Usein koulutuksissa keskitytään liikaa val-

Harjoituspäiväkirja on edellytys kehityksen jatkumiselle

Teksti SANNA ERDOGAN

Ampumaurheiluliiton tehoryhmillä, nuorten maajoukkuaryhmillä ja maajoukkuaryhmillä on käytössään eLogger-harjoituspäiväkirja. Järjestelmää käytetään myös osana 2. tason valmentaja-koulutusta.

Harjoituspäiväkirjan pitäminen on hyödyllistä kaikille ampumaurheilun harrastajille ja kilpailijoille. Harrastajat voivat sen avulla seurata kokonaisliikunnan määrää. Kilpailijat ja kilpailemaan tähtäävät voivat seurata kehittymistään kohti asetettuja tavoitteita.

Harjoituksia voi toki kirjata perinteiseen ruutuvihkoon, mutta eLoggerin avulla harjoittelun määrästä ja laadusta saa helposti analytiikkaa paperiseen verrattuna.

HARJOITUSPÄIVÄKIRJAN hyödyt korostuvat etenkin pitkällä aikavälillä. Se on edellytys kehityksen jatkumiselle tavoitteellisessa harjoittelemisessa ja kilpailemisessa. Kehittymisen edellyttämää monipuolisuutta ja harjoittelun riittävää määrää on helppoa todentaa säännöllisesti täytetyn harjoituspäiväkirjan avulla.

ELoggerin käyttö helpottaa myös suunnittelutyötä, koska sen avulla on saatava kokonaiskäsityksen siitä, mitä harjoituksissa on aiemmin tehty.

HYVÄ HARJOITUSPÄIVÄKIRJA sisältää vähintään ampumarjoituksen teeman ja tavoitteen, laukausten määrän sekä käytetyn ajan. ELoggerin avulla erilaiset tavat tehdä lajiharjoittelua saadaan myös eriteltä. Järjestelmään voi kirjata myös tuntemuksia, kilpailutuloksia, harjoitusolosuhteita sekä asetietoja.

ELoggeria voi käyttää pelkkänä harjoituspäiväkirjana tai sitä voi käyttää myös harjoittelun suunnittelun apuvälineenä siten, että valmentaja kirjaa harjoitussuunnitelmat ja urheilija toteuttaa niitä.

Sen käyttö on aivan ratkaisevaa silloin, kun urheilija asuu toisella paikkakunnalla.

ELOGGERISTA SAA SELKEÄÄ ja luettavaa tietoa harjoittelusta graafisessa muodossa. Sieltä saa muun muassa tietoa siitä, kuinka monta laukausta on ammuttu ja mihin aikaan harjoitus on tehty.

Järjestelmään on lisäksi hyvä merkitä kilpailuihin osallistuminen tuloksineen, suosittelee tehoryhmän pistoolivalmentaja **Esko Tihinen**.

Pistoolin tehoryhmän urheilijoilla eLogger on jokaisella käytössä.

AMPUMAUURHEILULIITTO on tehnyt eLoggerin käytöstä ohjevideoita edellä mainittujen ryhmien urheilijoille ja valmentajille.

innin avulla seurataan eri

yleisen hyvinvoinnin
mentautumisen

aan kehittää

Ampumaurheiluohjaajaksi opiskelu aloitetaan verkko-oppimisympäristössä

ITSEOPISKELUKURSSI KOOSTUU SEURAAVISTA OSA-ALUEISTA:

1. Ohjaajana toimiminen
2. Ohjaajan rooli
3. Ohjaaminen ja harjoituksen rakenne
4. Kultahippusäännöt
5. Ampumaurheilukoulun järjestäminen, suunnittelu ja markkinointi

KOLME ENSIMMÄISTÄ ohjaamiseen liittyvää osiota koostuu ampumaurheilukoulun toimintaan liittyvästä materiaalista, Tervetuloa ohjaajaksi -videosta sekä aiheeseen liittyvistä kysymyksistä. Materiaali löytyy alustalta PDF-muodossa, johon voi tehdä merkintöjä.

Lisäksi materiaali löytyy kuunneltavana videona. Tervetuloa ohjaajaksi -video on Olympiakomitean tekemä kaikille lajeille yhteinen video, joka on tarkoitettu aloitteleville ohjaajille. Kaikissa kolmessa SAL:n ohjaajakoulutuksen osassa katsotaan yksi osa videosta.

Säännöissä perehdytään tukiammuntaan. Ohjaamisen tarkoitus on ohjeistaa ja opastaa toimimaan annettujen ohjeiden ja komentojen mukaisesti kilpailuissa ja kilpailutilanteissa.

Ampumaurheilukoulun suunnitteluosiossa annetaan vinkkejä toiminnan käynnistämiseen tai nykyisen toiminnan tehostamiseen. Mahdollisesti seurassanne lasten ja nuorten toiminta on jo hyvällä mallilla.

Osiosta löytyy myös jonkin verran materiaalia, mitä liittyy lasten vanhempiin.

Itseopiskelun lisäksi ohjaajakoulutukseen kuuluu yksi käytännön lajikoulutuspäivä. Sen aikana tutustutaan lajin opettamiseen ja teknisiin yksityiskohtiin.

Lajikoulutuspäivät järjestetään alueilla tarpeiden mukaan.

Ensimmäiset uudistuneet ampumaurheilun ohjaajakoulutukset käynnistyvät alueilla tämän kevään aikana. Tulevista kursseista tiedotetaan SAL:n nettissä.

OHJAAMISEN OSIOIDEN TIIVISTELMÄT

1. OHJAAJANA TOIMIMINEN

Pohditaan omia vahvuuksia ohjaajana ja ohjaamisen perusasioita. Ohjaajana toimimiseen liittyy myös harjoitusryhmän yhteisten sääntöjen luominen ja noudattaminen. Materiaalin myötä pohditaan, miten lapsia ja nuoria voisi kannustaa kohti liikunnallista elämäntapaa.

2. OHJAAJAN ROOLI

Mietitään suunnittelun merkitystä harjoituksen sujuvuuteen. Materiaalin myötä tuodaan esille erilaisia seikkoja, joita harjoituksessa tulisi huomioida. Valmiit / suunnittelu.

3. OHJAAMINEN JA HARJOITUKSEN RAKENNE

Perehdytään ensin perusliikuntataitoihin. Tämän jälkeen käydään läpi yksittäisen harjoituksen eri osiot. Lisäksi pohditaan ohjaustilanteissa ohjeiden antamista ja opettamista.

Kun kärkitossut vaihtuivat

Fysiikkaleirillä keskityttiin taito-, tasapaino- ja voimaharjoitteluun sekä kehoa huoltaviin harjoitteisiin.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton tehoryhmän fysiikkaleiri järjestettiin Lohjalla Kisakallion urheiluo-
pistossa tammikuun lopussa. Aseita ei ollut lainkaan mukana, vaan leirin ohjelmassa oli taito-, tasapaino- ja voimaharjoittelun lisäksi kehoa huoltavia harjoitteita. Lisäksi aikaa käytettiin myös oman harjoittelun suunnitteluun.

Yksi leiriläisistä oli Merikarvian Seudun Ampujia (MeSA) edustava **Maarit Nurmi**, 19. Hän on erittäin monipuolisen urheilu- ja liikuntataustan omaava abiturientti, joka on palannut ampumaurheilun pariin.

– Olen aina ollut hyvin avoin ja innokas kokeilemaan uusia lajeja, ja ehkä juuri siksi harrastukseni ovatkin olleet aika monipuolisia. Maalausta ja pianonsoittoa lukuun ottamatta lähes kaikki harrastukseni ovat liittyneet urheiluun, ja niinpä liikunta onkin ollut aina vahvana osana elämäni.

NURMEN KIPINÄ ampumaurheiluun syytti kuusivuotiaana. Se tuntui jo silloin omalta, mutta lisääntyneiden tanssiharjoitusten vuoksi silloinen aika lajin parissa jäi vain kolmeen vuoteen. Näiden vuosien aikana hän kuitenkin ehti osallistua muutamiin kilpailuihin, joissa tuelta paperitauluun ampussa tulokset olivat 184-191 pistettä.

Nurmen harrastuksiin on kuulunut "erityisen vahvasti" hiihto. Hän osallistui ensimmäisiin hiihtokilpailuihinsa juuri kolme vuotta täytettyään ja harrasti kilpahiihtoa aktiivisesti 13-vuotiaaksi asti, jonka jälkeen hän on käynyt vielä satunnaisesti kisaamassa muun muassa muutamissa Koululiikuntaliiton (KLL) kilpailuissa.

– Yleisurheilu on kulkenut mukana viisivuotiaasta asti. Päärajini on tällä hetkellä 800 metrin juoksu, joka on fyysisesti erittäin vaativa suoritus.

EIKÄ TÄSSÄ vielä kaikki. Nurmi aloitti 6-vuotiaana kaksitoista vuotta kestäneen tanssiharjastuksensa **Liisa Nojosen** Tanssikoulussa Porissa. Hän kuului erikoiskoulutusluokkaan, johon oppilaat valittiin osoittamiensa valmiuksien ja erikseen järjestettävien suoritusten ja testien perusteella. Koulutus antaa valmiudet myös ammatillisiin jatko-opintoihin, joten opetus oli sen mukaista.

– Olen suorittanut Taiteen perusopetuksen tanssin laajan oppimäärän päättötodistuksen.

Kivääriampujat Maarit Nurmi (vas.) ja Tuulevi Suomus vauhdissa fysiikkaleirillä.

Ampumaurheiluliiton tehoryhmän fysiikkaleirin osanottajat ryhmäkuvassa Lohjalla Kisakallion urheiluo-
pistossa.

Nurmen koulutukseen kuuluivat klassi-
nen baletti-, jazz-, ja nykytanssi, kärkitossutekniikka sekä teatteri- ja karakteritanssi. Opintoihin kuului myös anatomian, ravinnon, kehonhuollon ja ensiavun luentoja sekä tenttejä. Myös tiiviskurssit, teosanalyysin

tekeminen ja lukuisat näytökset ovat kuuluneet osaksi opetusta.

Nurmen mukaan tanssi on hyvin kurinalaista ja vaatii laajaa paljon. Kehon laajojen liikelaajuuksien lisäksi tärkeää on hyvä jalkojen sekä keskivartalon kestävyysvoima,

at kivääriin

tasapaino, kehonhallinta, koordinaatio, rytmitaju, räjähtävyys sekä ryhmätöitä.

NURMI JOUTUI lopettamaan pitkään jatkuneen tanssiharrastuksensa viime vuoden keväällä. Syynä tähän oli se, ettei hänen aikansa koulutöiden ohella riittänyt harjoitusmäärien lisääntyessä vielä entisestään.

– Harjoituksia oli enimmillään 5–6 kertaa viikossa ja 2–4 tuntia kerrallaan. Lisäksi tulivat ajomatkat Poriin, jotka kestivät noin tunnin verran yhteen suuntaan. Näytösten lähestyessä harjoitusmäärät kasvoivat vielä entisestään. Koin, etten pysty antamaan itsestäni enää kaikkea tanssille, sillä aikatauluni oli koulun sekä muiden harrastusten vuoksi kiireinen.

NURMI USKOO, että aikaisemmalla harrastustaustalla on suuri merkitys ampumaurheiluun.

– Tanssin pohjalta kehon liikelaajuudet ja voimantuotto ovat eduksi monissa kehonhallintaa vaativissa lajeissa. Ampumista ajatellen suurimpia tekijöitä, joihin tanssi on vaikuttanut, ovat varmasti tasapaino, kehon-

hallinta ja pitkäjänteisyys. Hiihto ja yleisurheilu tukevat enemmänkin lihasvoimaa ja fyysistä kuntoa. Ne pitävät mielen virkeänä ja ovat hyvää vastapainoa ampumaurheilussa vaadittavalle tarkalle keskittymiselle.

Nurmi innostui uudestaan ampumaurheilusta, kun hän kävi kaksi vuotta sitten talvilomalla ampumaradalla kokeiluilla. Seuraavana syksynä hän aloitti seuransa ampumaryhmässä.

– Ampumaharrastus tuli tavallaan tanssin tilalle, ja niin kärkitossut vaihtuivat kivääriin.

NURMI ON SIIS harrastanut ampumaurheilua "vasta todella vähän aikaa" moniin muihin ikäisiinsä verrattuna.

– Tänä erittäin lyhyenä aikana olen kuitenkin osallistunut myös SM-kisoihin. Se oli uusi ja kiva kokemus, vaikka hyvää suoritusta niissä ei tullutkaan.

Nurmen ilmakivääriennätykset ovat 396,7 (40 ls) ja 604,4 (60 ls). Hän ampui tänä vuonna Jalasjärvellä ensimmäisen finaalkilpailunsa, jonka hän voitti tuloksellaan 233,4.

KIVÄÄRIN TEHORYHMÄN testileirille Nurmi osallistui seuransa ryhmänohjaajan innostamana ja yllätykseksensä pääsi ryhmään. Testileiri ja fysiikkaleiri ovat olleet Nurmen mielestä hienoja kokemuksia:

– Tietoa ja opastusta on tullut jo valtavan paljon, ja odotankin innolla, mitä tulevat leirit tuovat tullessaan. Kaikki tämä uusi oppi ohjaa ja kehittää varmasti minua eteenpäin ampujana.

– Valmentajat ja ohjaajat ovat olleet todella mukavia ja osaavia. He ovat ottaneet huomioon hyvin lyhyen ampumaharrastustaustani.

Abiturientti Nurmi kirjoitti viime keväänä terveystiedon ja psykologian ja viime syksynä kemian ja biologian.

– Tänä keväänä ovat edessä vielä fysiikka, pitkä matematiikka, äidinkieli, englanti ja ruotsi – yhteensä siis yhdeksän ainetta. Olen käynyt lukioni perinteiseen kolmen vuoden aikatauluun.

Kiirettä pitää, sillä samalla viikolla, kun tätä juttua tehtiin, olivat penkkarit ja abiritteily. Niiden jälkeen alkoi lukuloma.

NUOREN NAISEN tulevaisuudensuunnitelmat riippuvat hyvin paljolti siitä, pääseekö hän haluamaansa jatko-opiskelupaikkaan. Mahdollista on kuitenkin myös välivuosi, jonka aikana voisi ansaita rahaa tulevia opiskeluvuosia varten.

– Riippumatta siitä, mitä tulevaisuus tuo tullessaan, uskon ja toivon ampumaharrastukseni jatkuvan vielä pitkään. Minulla on vielä paljon kehitettävää ja opittavaa ammunnasta, ja olen erittäin kiitollinen pääs- tessäni osaksi tehoryhmää osaavien ihmisten oppiin. 🌸

Kolmasosa lapsista ja nuorista liikkuu suositusten mukaan

Suosituksen mukaan liikkuvien lasten ja nuorten osuus on hieman kasvanut viimeksi kuluneiden neljän vuoden aikana. Liikkumisessa ei sen sijaan ole tapahtunut muutosta. Vain kolmasosa suomalaislapsista ja -nuorista liikkuu suositusten mukaan eli vähintään tunnin reippaasti tai rasittavasti jokaisena päivänä. Liikkuminen vähenee selvästi iän myötä ja samalla paikallaanolon määrä lisääntyy.

Lapset ja nuoret löysivät liikunnasta vähemmän merkityksellisiä asioita viime vuonna kuin aiemmin. Paljon liikkuvat lapset ja nuoret kokivat vähemmän yksinäisyyttä ja heidän terveyden lukutaitonsa oli parempi kuin vähän liikkuvilla.

TULOKSET selviävät viime vuonna toteutetusta Lasten ja nuorten liikuntakäyttäytymisen Suomessa (LIITU) -tutkimuksesta, jossa esitellään laajasti tutkimustuloksia 7-, 9-, 11-, 13- ja 15-vuotiaiden lasten ja nuorten liikkumisesta ja paikallaanolosta sekä näihin yhteydessä olevista tekijöistä. Kyselyihin vastasi yli 7000 lasta ja nuorta, ja liikemittarimitauksiin osallistui lähes 3000 oppilasta.

Kyselytietojen mukaan liikuntasuosituksen täyttävien lasten ja nuorten määrässä on pieniä positiivisia muutoksia. Liikkumisen määrässä ei ole tapahtunut muutosta, ja erityisesti rasittavan liikkumisen määrä on pieni – keskimäärin 15 minuuttia päivässä.

– Erityisenä huolenaiheena on yläkouluikäisten liikkumisen vähäinen kokonaismäärä. Ykkösluokkalaisista 71 prosenttia saavutti suosituksen, mutta yhdeksäsluokkalaisista vain 10 prosenttia, sanoo mittauksista vastanneen UKK-instituutin johtaja **Tommi Vasankari**.

LASTEN JA NUORTEN liikkumista tuleekin edistää monipuolisesti ja aiempaa kohdennetummin. Vähän liikkuville tulee tarjota heitä kiinnostavia matalan kynnyksen liikuntamuotoja ja tällä hetkellä paljon liikkuvien osalta toimet tulee suunnata siihen, että liikkuminen ei vähene iän myötä, tutkimuksesta vastaava apulaisprofessori Sami Kokko Jyväskylän yliopiston liikuntatieteellisestä tiedekunnasta sanoo. 🌸

Lähde: Jyväskylän yliopiston tiedote 29.1.

Hallituksen uudet jäsenet esittäytyvät

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton liittovaltuusto valitsi marraskuussa Jyväskylässä pidetyssä syyskokouksessa hallitukseen uusiksi jäseniksi helsinkiläisen Johanna Björkrothin ja espoolaisen Veli-Pekka Karvisen.

KUKA?

VELI-PEKKA KARVINEN
SYNT.: 14.9.1951, SEINÄJOKI

ESPOOLAINEN VELI-PEKKA KARVINEN

aloitti pistooliammunnan vuonna 1975 lajeinaan urheilu- ja vakiopistooli. Ilmapistoolin hän aloitti viisi vuotta myöhemmin. Mustaruutiammunta tuli mukaan 1990-luvun alussa. Hän edustaa ISSF:n lajeissa Poliisien Ampumaseuraa ja mustaruudissa Oriveden Ampujia, jonka hallituksessa on ollut vuodesta 2014 lähtien.

Karvinen oli mustaruutijaoston sihteeri vuosina 2004-10 ja MLAIC:n Suomen delegaatti 2004-16.

Hän jäi äskettäin eläkkeelle synteettistä DNA:ta valmistaneen Oligomerin toimitusjohtajan tehtävistä. Hän on koulutukseltaan filosofian kandidaatti (Helsingin yliopisto 1979) pääaineenaan biokemia.

OLEN NYKYÄÄN VIISI PÄIVÄÄ

eläkkeellä ja kaksi päivää vapaalla. Ajan niin salliessa käyn metsällä ja kalastamassa. Lisäksi teen pitkiä kävelylenkkejä, pyöräilen ja käyn uimassa ja kuntosalilla.

Olen kahden mökin 'loukussa'. Minulla on Orivedellä kesämökki, ja Muoniossa olen rakentanut kalamökkiä Pyssyvaaran katveeseen. Minulla on siellä 10m ulkoilma-aserata – joenpuoleisella terassilla.

Kun minua pyydettiin ehdolle Ampumaurheiluliiton hallitukseen, epäröin aluksi ja pyysin harkinta-aikaa. Viikon kuluttua suostuin. Tuon hallituksen niin sanottua kentän ääntä. Tapaan paljon ihmisiä ja kuulen heidän ajatuksiaan. Minua kiinnostavat myös ympäristöasiat.

Ampumaurheiluliiton pitäisi olla seuroihin enemmän yhteydessä ja aktivoida alueita. Lisäksi pitää jaksaa taistella nuorten drop outia vastaan.

Kun rahoja katsotaan, ISSF:n lajit ovat etusijalla Olympiakomitean kautta. Kaikki kuitenkin käyttävät ratoja, ja liitto auttaa esimerkiksi ympäristö- ja lupa-asioissa. Kun minulta kysytään, mitä hyötyä liitolle maksetusta jäsenmaksusta on, vastaan, että esimerkiksi hyvä Urheiluampuja-lehti, joka

Veli-Pekka Karvinen ja Johanna Björkroth kuvattuna Sporttitalossa olevan Satu Mäkelä-Nummela-kuvan edessä.

ilmestyy monta kertaa vuodessa. Lajit ovat lehdessä monipuolisesti esillä, ja lehti toimii hyvänä tietolähteenä.

Rahaa ei kuitenkaan koskaan ole liikaa, ja sitä pitää myös jäää viivan alle. Budjettia on siksi seurattava tiukasti jatkossakin. Suomi on pieni maa, jossa yhteistyökumppaneita ei ole liikaa. Saamme onneksi kiittävästi tukea esimerkiksi Lapualta.

Satavuotias Ampumaurheiluliitto on perinteikäs ja erittäin aktiivinen liitto, jonka katse on hyvin tulevaisuudessa. Ampujat ovat pitäneet ansiokkaasti mitaliketjuja yllä. Nyt on pidettävä huoli siitä, ettemme jää ilman mitaliaja myöskään jatkossa.”

KUKA?

JOHANNA BJÖRKROTH
SYNT. 9.8.1964, HELSINKI

HELSINKILÄINEN JOHANNA BJÖRKROTH

on Helsingin yliopiston elintarvikehygienian professori. Hän toimi yliopiston vararehtorina vuosina 2008-14 vastuullaan tutkimusasiat ja tutkijankoulutus.

Hän väitteli eläinlääketieteen tohtoriksi vuonna 1997. Hänet nimitettiin Helsingin yliopiston elintarvikehygienian professoriksi vuonna 2002. Vuosina 2004-07 hän oli eläinlääketieteellisen tiedekunnan varadekaani vastuualueenaan tutkimus ja tutkijankoulutus.

Björkroth oli Suomen Akatemian kansallisen mikrobiologisen elintarvikeeturvallisuuden tutkimuksen huippuyksikön varajohtaja ja ryhmänjohtaja 2008-13. Hän on ollut myös Suomen Akatemian tutkijankoulutuskirjymän jäsen.

Björkroth on Sibbo Skyttegillen (SSG) jäsen.

MONI EHDOTTI MINULLE, että asettuisin ehdolle Ampumaurheiluliiton hallitukseen. Vastasin myöntävästi, koska minulla on hallitustyöosaamista ja minulta jäi juuri yksi iso tehtävä pois. Arvioin, että voisin olla hyödyksi liiton toiminnassa. Minulla on rutiinia siitä, miten talousasioita ja monia muita prosesseja hoidetaan. Uskon voivani olla avuksi myös ympäristöasioissa.

Olen myös ollut perustamassa Haulikkohelmet Ry:tä. Yhdistys aloitti neljä vuotta sitten, ja nyt siihen kuuluu noin 120 ampumaurheilua ja metsästystä harrastavaa naista.

Olen aina ollut kiinnostunut haulikkoammunnasta, jonka aloitin neljä vuotta sitten. Kävin kokeilemassa sitä, kun olin 15-vuotias mutta tuolloin harrastaminen ei ollut mahdollista. Suoritin metsästäjätutkinnon vuonna 2013, ja pääsin tätä kautta kokeilemaan monia ammuntalajeja. Kun ammuin ekan kerran skeettiä, ajattelin, että se on ihan hullunhommamaa enkä osunut mihinkään mutta trap tuntui heti omalta lajilta. En siis luovuttanut skeetin tyrmäykseen, vaan jatkoin Jarmo Rosenqvistin neuvoilla trapin opettelua.

Olen pitkäkestoisissa asioissa sinnikäs, ja työni on opettanut minua vääntämään vaikka kolme vuotta, jotta saan projektin maaliin. Tykkään ampumaurheilusta siksi, että sitä voi tehdä vain itselleen ja kerrankin tuloksen näkee heti. En kilpaile muissa lajeissa. Laji-ihmiset ovat erittäin mukavia, ja heidän kanssaan on kiva treenata.”

SSG voitti Pohjolan maljan jälleen kerran

Teksti & kuva LASSI PALO

Sibbo Skyttegille on voittanut vuoden 2018 Pohjolan malja -kilpailun jo 11. kerran peräkkäin.

Pohjolan malja luovutetaan Ampumaurheiluliiton seuralle, joka on kerännyt eniten pisteitä vuoden SM-kilpailuista. Palkinnosta kilpaillaan henkilökohtaisessa ja joukkuekilpailussa siten, että sijoituksesta kahdeksan parhaan joukkoon saa pisteitä. Ykkössijasta saa kahdeksan pistettä, kakkossijasta seitsemän ja edelleen niin, että kahdeksannesta sijasta saa yhden pisteen.

Kiertopalkinnon on lahjoittanut vakuutusyhtiö Pohjola.

Sibbo Skyttegille (SSG) saa palkintonsa Ampumaurheiluliiton kevään liittovaltuuston kokouksen aluksi huhtikuussa.

SSG keräsi 1088 pistettä (2017: 1089, 2016: 1135). Toiseksi eniten pisteitä (635) sai Salon Seudun Ampujat, joka sijoittui vuonna 2017 kolmanneksi. Raseborgs Skyttar oli nyt kolmas (422) ja Satakunnan Ampujat neljäs (397). Pohjois-Hämeen Ampujat sijoittui viidenneksi 374 pisteellään.

Raseborgs Skyttar voitti maljan vuonna 2007. Sen jälkeen SSG on pitänyt kärkisijaa hallussaan.

Pisteitä keräsi kaikkiaan 169 seuraa, kun niitä oli 185 vuonna 2017. Vuonna 2016 pisteille pääsi 170 seuraa.

SSG:n Mopsi Veromaa voitti trapin pari-kilpailun SM-kultaa.

1	Sibbo Skyttegille	1088	63	Tornion Seudun Ampujat	71	125	Haminan Practical Ampujat	13
2	Salon Seudun Ampujat	635	64	Hämeenlinnan Ampumaseura	70		Nordean Ampujat	13
3	Raseborgs Skyttar	422	65	Saarijärven Ampujat	66		Trap-73	13
4	Satakunnan Ampujat	397	66	Loimaan Laukojat	65		Vakka-Suomen Ampujat	13
5	Pohjois-Hämeen Ampujat	374	67	Viitasaaren Ampujat	64	129	Kainuun Practical Ampujat	12
6	Etelä-Saimaan Ampujat	363	68	Keuruun Seudun Ampujat	62		Kiuruveden Erä ja Urheiluampujat	12
7	Kymppi-64	348	69	Keski-Uusimaan Ampumaseura	61		Lahden Silhouette & Practical Kerho	12
8	Myllykosken Ampujat	340		Porin Hauikko Club	61		Ähtärin Seudun Ampujat	12
9	Säkylän Seudun Ampujat	330	71	Jakobstads Skytteförening	59	133	Kärkölan Kisa-Veikot	11
10	Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura	320	72	Turku IPSC	58		Parikkalan Seudun Ampujat	11
11	Haapajärven Ampumaseura	313	73	Pielisen Ampujat	55		Tohmajärven Urheilijat	11
12	Kankaanpään Ampumaurheilijat	300		Tampereen Seudun Hauikkoampujat	55		Vähänkyrön Viesti	11
13	Turun Seudun Ampujat	296	75	Alavuden Ampujat	54	137	Kaakon Hahlo	10
14	Esbo Skytteförening	292		Range Masters	54	138	Ilomantsin Erämiehet	9
15	Vasa Skyttegille-Vaasan Ampujat	285		Simpeleen Hahlo	54		Luumäen Ampujat	9
16	Nokian Seudun Ampujat	281	78	Tampereen Urheiluampujat	53	140	Ivallon Urheiluampujat	8
17	Kuusankosken Ampujat	270	79	Lapin Ampujat	52		Joensuun Ampujat	8
18	Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura	266	80	Kuopion Urheiluampumaseura	51		Jämsän Seudun Ampujat	8
	Oulun Metsästys- ja Ampumaseura	266	81	Rovaniemen Ampujat ja Metsäveikot	50		Kiteen Ampujat	8
20	Lahden Ampumaseura	258	82	Riihimäen Ampumaseura	48		Kuhmon Urheilumopujat	8
21	Rauman Seudun Ampujat	247	83	Sodankylän Ampujat	47		Kurikan Apujat	8
22	Keski-Suomen Ampujat	228	84	Mäntsälän Urheilijat	46		Kälviän Tarmo	8
23	Suomussalmen Urheiluampujat	227	85	Haukilahden Urheiluampujat	43		Turku Shooter Team	8
24	Porkkalan Ampujat	222		Seinäjoen Seudun Ampujat	43		West Shooters	8
25	Poliisien Ampumaseura	217		Vihdin Ampujat	43	149	Juvan Ampujat	7
26	Orimattilan Seudun Urheiluampujat	195	88	Pohjois-Karjalan IPSC- ja Siluettiampujat	42	150	Kannuksen Ampujat	6
27	Mikkelin Ampujat	187	89	Lohjan Ampujat	41		Merikarvian Seudun Ampujat	6
28	Mäntsälän Kennel- ja Metsästysseura	180	90	Himangan Metsästysseura	39	152	Alavieskan Viri	5
29	Kyrkslätt Skytteförening	173	91	Kontiolahden Urheilijat	38		Muuramen Yritys	5
30	Pieksämäen Seudun Ampujat	165		Punkalaitumen Kunto	38	154	Honkajoen Seudun Ampujat	4
31	Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura	158		Siilinjärven Urheiluampujat	38		Järvenpään Urheiluampujat	4
32	Toijalan Urheiluampujat	155		Varkauden Ampujat	38		Karstulan Metsästys- ja Ampumaseura	4
33	Haminan Ampumaseura	151	95	Lehtimäen Ampujat	37		Nurmijärven Ampuma- ja Metsästysseura	4
	Kotkan Ampumaseura	151	96	Lounais-Hämeen Ampujat	36	158	Peräseinäjoen Metsästysseura	3
	Suomen Metsästysyhdistys	151	97	Karkkilan Ampujat	35		Pielaveden Ampuma ja Metsästysseura	3
36	Kaustisen Pohjan-Veikot	146	98	Pohjanmaa Practical	34		Pihtiputaan Ampujat	3
37	Hyvinkään Metsästys- ja Ampumaseura	145	99	Loviisan Ampujat	31		Skytteklubben Blinken	3
	Karttulan Ampujat	145	100	Kalajoen Metsästysyhdistys	29	162	ATC-Shooters	2
39	Helsingin Varuskunnan Ampujat	141		Ylistaron Metsästysseura	29		Euran Seudun Ampujat	2
	Isojoen Urheilijat	141	102	Nastolan Metsästysampujat	28		Lemin Eskot	2
41	Lempäälän Ampujat	140		Virtain Ampujat	28		Oulun Seudun Hauikkoampujat	2
42	Borgå Skyttar-Porvoon Ampujat	136	104	Härmän Seudun Ampujat	27		Rantasalmen Urheilu- ja Metsästysampujat	2
43	Jurvan Metsästysseura	135		Raahan Ampujat	27	167	Ilmajoen Ampujat	1
	Keiteleen Ampumaseura	135	106	Kanteleen Metsästysyhdistys	26		Juuan Ampujat	1
45	Ala-Hämeen Ampujat	125	107	Mäntän Seudun Ampujat	25		Lammin Ampumaseura	1
	Asikkalan Ampumaseura	125	108	Tampereen Siluettiampujat	24			
47	Tikkakoksen Ampujat	122	109	Ålands Sportskytteförening	22			
48	Kiikalán Metsästysyhdistys	118	110	Isälmen Ampujat	21			
	Ruotsalon Metsästysyhdistys	118		Äänekosken Ampujat	21			
50	Oriveden Ampujat	110	112	Kärkölan Riistamiehet	20			
51	Kaakkois-Suomen Hauikkoampujat	109	113	Kauhavan Ampujat	19			
52	Vammalan Seudun Ampujat	105		Oulaisten Ampujat	19			
53	Valkeakosken Rihla	103	115	Lohtajan Metsästysseura	18			
54	Heinolan Ampujat	93	116	Ikaalisten Ampujat	16			
55	Lapuan Seudun Ampujat	89		Längelmäen Seudun Ampujat	16			
56	Kouvola Metsästys- ja Ampumaseura	85	118	Flyktskytteklubben	15			
57	Lappeenrannan Siluettiampujat	82		Kuusamon Ampujat	15			
58	Suomen Kasa-Ampujat	79		Pirkanmaan Siluettiampujat	15			
59	Hyvinkään Metsästysampujat	78	122	Ylivieskan Kuula	15			
	Kokkolan Metsästys- ja Ampumaseura	78		Kuortaneen Kunto	14			
	Lappajärven Ampujat	78		Luhangan Ampujat	14			
62	Jalasjärven Ampujat	72		Sotkamon Ampujat	14			

Minna Leinonen nauttii ajasta urheilu-uran jälkeen

Minna Leinonen saavutti para-ampumaurheilussa kaiken mahdollisen: paralympiakultaa, MM-kultaa ja EM-kultaa. Komea ura päättyi Rio de Janeiron paralympialaisiin 2016, jonka jälkeen Leinonen on nauttinut elämästään uusien asioiden parissa.

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Kuvat HEIDI LEHIKONEN, LASSI PALO

Kun **Minna Leinonen** kertoo kuulumisistaan jyvaskyläläisessä teehuoneessa, hänestä huokuu sama tasapainoisuus ja rauhallisuus kuin urheilu-urallaankin. Uransa jälkeisestä ajasta hän sanoo nauttineensa.

– On ollut aikaa läheisille, perheelle ja ystäville. Olen lukenut paljon, ja oli kyllä tosi kiva saada kirjallisuuden opintopaketti kasaan. Opiskelua olinkin vähän kaivannut. Kirjallisuuden opinnoista tykkäsin kyllä, Leinonen sanoo.

Yhden uuden harrastuksenkin Leinonen on löytänyt. Hän hankki kotiinsa karaoke-laitteen. Hauskasta harrastuksesta on myös hyötyä, sillä se tekee hyvää hengitykselle.

– Tällä hetkellä ehkä Coldplayn Hymn for the weekend. Lisäksi Scorpionsin, U2:n ja Abban biisejä. Aika laajasti, Leinonen vastaa bravuuria kysyttäessä.

KUN AMPUMAUURHEILULTA jäi aikaa, se ei täyttynyt uudella liikunnalla. Edelleen Leinosen arkeen kuuluu kuntosaliharjoittelu, fysioterapiaa ja altaassa käymistä yhteensä kolmesti viikossa. Lisäksi hän oman kuntonsa ylläpitämiseksi käsipyöräilee ja kuntopyöräilee. Vuonna 2016 järjestettyjen Rio

de Janeiron paralympialaisten jälkeen hän ei ole ampunut laukaustakaan.

– Kesällä tuli kerran tai pari sellainen fiilis, että miltähän tuntuisi painaa poski poskipakalle ja liipaista. Se oli hetken aikaa. ”Piekkari” minulla vielä on, mutta tuntuu, että se elämänvaihe on osaltani eletty. Olen sinut asian kanssa. Aidosti tuntuu siltä, mutta eihän tulevaisuudesta tiedä.

JOS LEINONEN jotain on kaivannut, niin ihmisiä urheilun parista. Para-ampujien porukka on aina ollut tiivis ryhmä, jossa yhteenkuuluvuus on suurta. Siinä yhteisössä Leinonen on halunnut pysyä uransa jälkeenkin.

– Onneksi pidämme yhteyttä. Se on tosi tärkeää. Pari kertaa on kunnon ikävä iskenyt sitä porukkaa. Kesällä tapasimme Haapajärvellä. Se oli minulle tosi tärkeää. Sillä tavalla haluan olla mukana.

Leinonen ei näe itsessään valmentajaa, eikä hän ole luonteeltaankaan äänekkäästi muita neuvomassa. Hän kuitenkin elää vahvasti mukana, kannustaa ja tsemppaa. Samalla hän toivoo ampujien tietävän, että auttaa aina kaikessa missä pystyy. Pitkältä uralta on kertynyt paljon ajatuksia.

– Harjoituspäiväkirjan pitäminen on tosi tärkeää. Pitää kirjoittaa asioita muistiin mitä harjoituksesta jää mieleen, koska ne asiat helposti unohtuvat. Mitä oppii, pitää kirjoittaa ylös. Jos haluaa menestyä, pitää tehdä sielulla ja sydämellä. Ehkä henkisiä vinkkejä minusta voisikin olla antamaan, kuka tietää. Paljon on kiinni siitä, että tuntee itsensä hyvin ja osaa itseään käsitellä. Luulen, että se olisi vahvuuteni.

KUN URHEILIJAA on voittanut paralympiakultaa, olisi helppoa kuvitella sen olevan Leinosellekin se arvokkain saavutus uraltaan. Kahdesta esiin nostamastaan tähti-hetkestä se on toki toinen ja nousee ensimmäisenä esiin. Se oli ensimmäinen iso voitto ja tuli yllättäen. Sitä Leinonen toki arvostaa.

– Mutta se, mikä on minulle henkilöko-

Minna Leinoselle para-ampujien porukka on tärkeä

taisesti merkityksellisempi, on MM-kulta. Ura oli kestänyt jo pitkään, ja se oli ainoa, mikä oli saavuttamatta. On helpompaa yllättäen saavuttaa iso menestys, toinen kerta ei enää ole niin helppoa. Olin tosi kauan kaivannut sitä maailmanmestaruutta, kun se puuttui, Leinonen sanoo.

Tavoite täyttyi heinäkuussa 2014, kymmenen vuotta paralympiakullan jälkeen. Päivä oli satumainen. Peruskisan laukaukset napsahtelivat kohdilleen, ja viimeisen laukauksen jälkeen Leinonen totesi ampu-neensa uuden SE:n. Sillä hän eteni finaaliin kakkosena.

– Finaalia ennen jännitti, mutta pakotin itseni hymyilemään. Ajattelin vaan: minä nautin, minä saan voimaa, kun katson kilpakumppaneita. Finaalissa syke oli varmaan 160. Ihan hyvin osuin. Kisan aikana ajatuksiahan tulee mieleen, ja mielestäni on täysin turhaa niitä yrittää sulkea pois. Antaa niiden pulpahdella, mutta sitten kun tehdään laukausta, sitten on vain se, lopulta 0,1 pisteen erolla mestaruuden vienyt Leinonen sanoo.

Millaista oli sen jälkeen jatkaa uraasi?

– Motivoitunut ehdottomasti olin Rio kohti menemään. Varmaan motivoi sekä kehittyminen että paralympialaiset. Paralympialaiset on paralympialaiset, ja jano oli

oman uran jälkeenkin.

Minna Leinonen kuvattuna Vierumäen SM-kilpailuissa 2014.

edelleen, nautin siitä. Rion jälkeen huomasi, että olin tosi väsynyt. Se oli tosi kova vuosi.

LEINONEN ON iloinen, että **Jarkko Mylly** onnistui ampumaan Suomelle jo yhden maapaikan Tokion paralympialaisiin 2020.

– Suurella ilolla ja ylpeydellä olen seurannut. Se suo itsellenikin jonkunlaista rauhaa, että saamme paralympialaisiin ampujan. Toivottavasti kaksikin.

RISTIJARVELÄISLÄHTÖISEN ampujan pit-

kän uran aikana laji meni tasaisesti eteenpäin ja kilpailu koveni koko ajan. Kun desimaalit tulivat käyttöön peruskilpailussakin, kilpailu toisaalta hieman helpottui, mutta toisaalta vaatimustasoa tuli myös lisää.

Minna Leinonen tuli tunnetuksi tinkimättömästä asenteestaan, jossa kaikki mahdollinen tehtiin niin hyvin kuin mahdollista.

Menestystekijöitä taustalla on monia, mutta alkuaikoina Kainuussa moni asia osui onnekaasti kohdilleen. Hän kaipasi lukioaikana itselleen jotain lajia harrastukseksi. Ampumaurheilusta sellainen löytyi.

– Minulla ei ollut mitään käsitystä ampumaurheilusta. **Osmo Leivo** pystyi tabularasaan (suom. tyhjä taulu) opettamaan oikean suoritustekniikan. Varmaan myös jonkinlainen kohtalo oli, että Kajaanin Ampujien radalla oli yksi vasenkätinen kivääri odottamassa.

MUISTOT HYMYILYTTÄVÄT Leinosta. Yhtenä menestystekijänään hän pitää myös omaa luonnettaan. Hän on tottunut taistelemaan ja tekemään töitä. Synnynnäinen lihasheikkous on tuonut ympäristöstä epäilyjä ja oletuksia, joita vastaan Leinonen on tottunut taistelemaan.

– Olen joitain omia tekemisiäni kohtaan jäärapää. Jos tosissani päätän tehdä jotain,

teen sen, vaikka aikaa menisi paljonkin. Se on auttanut ampumisessa eteenpäin, samoin kuin sopiva perfektionismi.

Kun hän aloitti ampumisen, ei hän juuri paralympialaisista eikä vammaisurheilusta tiennyt. Huippu-urheilijana hän ei itseään ajatellut, hänhän oli vaan halunnut itselleen harrastuksen.

Missä vaiheessa aloit ajatella itseäsi huippu-urheilijana?

– Urheilijana ylipäätään vuoden 2000 alussa. Osmo kysyi, voisinko ampua 60 laukausta. Ammuin 590. Hän innostui ja kysyi, haluaisinko urheilla. Paralympialaisia aloin ajatella, kun ammuin vuoden 2002 maailmancupissa hopeaa. Kysyttiin, tiedätkö mitä tämä tarkoittaa: ammuin paikan Ateenaan (vuoden 2004 olympialaiset).

LEINOSTA KEHUTTIIN, ja hänen suoritustensa ihasteltiin ihmetellen.

– Se oli niin täysin uudenlaista. Olla nyt tämmöinen pyörätuolityttö, joka vaan ampui nahkatakki päällä, hän hymähtää.

Leinonen herkistyy kiittolisena, kun saa luetella häntä suuresti auttaneita ihmisiä.

– Ne innokkaat vanhemmat herrat siellä Kajaanin Ampujissa, jotka muun muassa rakensivat minulle pöydän: **Juntusen Eero** ja **Mäkäräisen Olavi, Vesterisen Vilho**. Oma isäni rakensi ensimmäisen kunnan ampu-mapöytäni. Vuonna 2006 **Erkki Vesamaa** Keski-Suomen Ampujista rakensi uuden, kevyemmän pöydän, Leinonen sanoo.

ENSIMMÄISEN valmentajansa Osmo Leivon panosta Leinonen kuvaa ”ihan valtavaksi”. Vapaaehtoistyönä Leivo valmentamisen lisäksi hankki rahoitusta, että Leinonen pääsisi kisoihin. Osaavia valmentajia on riittänyt sen jälkeenkin.

– **Tapio Säynevirta** sai hiottua minut 600 pisteen ampujaksi. Hänellä oli iso merkitys. ”Säykin” poismenon jälkeen **Veijo Sivula** on tehnyt eteeni paljon, suurella sydämellä. Syvä, luottamuksellinen ja tuloksekas yhteistyö viimeisen henkilökohtaisen valmentajani, Jukka Salosen kanssa on ollut minulle mittaamattoman arvokas. Unohtaa ei sovi myöskään mahtavia, sitoutuneita avustajiani sekä äitini, isäni, puolisoni ja ystäväni tukea. ⚙️

”Pari kertaa on kunnan ikävä iskenyt sitä porukkaa. Kesällä tapasimme Haapajärvellä. Se oli minulle tosi tärkeää.”

Minna Leinonen

Puolustusvoimien komentaja, kenraali Jarmo Lindberg (oik.) vierellään Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja Anne Lantee ja puheenjohtaja Vesa Nissinen.

SAL100-juhluvuosi hyvässä vauhdissa

Teksti & kuvat LASSI PALO

Suomen Ampumaurheiluliitto viettää tänä vuonna 100-juhlavuottaan. SAL on perustettu 19.1.1919. Juhlavuoden avaustilaisuus järjestettiin 18. tammikuuta Helsingissä Katajanokan Kasinolla.

Tilaisuudessa oli läsnä Ampumaurheiluliiton ulkopuolisia sidosryhmiä, muun muassa Puolustusvoimain komentaja, kenraali **Jarmo Lindberg**. Urheiluministeri **Sampo Terho** (sin) toimitti tervehdyksensä juhlaväelle ja onnitteli valtionhallinnon puolesta 100-vuotiasta Ampumaurheiluliittoa ”hienosta, kokonaisvaltaisesta lajia ja sen harrastajia palvelevasta toiminnasta”.

Vesa Nissinen sanoi juhlapuheessaan, että ”on suuri kunnia olla 100-vuotiaan Ampumaurheiluliiton puheenjohtajana juuri juhluvuonna”.

Tasavallan presidentti **Sauli Niinistö** toimii Suomen Ampumaurheiluliiton 100-vuotisjuhluvuoden suojelijana. 🗡️

Ampumaurheiluliiton uusi hallituksen jäsen Veli-Pekka Karvinen (vas.) ja entinen varapuheenjohtaja Timo Laurila.

Lili Kemppi tapasi ensimmäisen kerran olympiamitalisti Henri Häkkisen.

Avaustilaisuuden urheilijavieraat olivat Eetu Kallioinen (vas.), Lili Kemppi ja Kim Leppänen.

100-vuotisjuhluvuoden päätapahtumat

- ✘ 18.1. Juhlavuoden avaustilaisuus, ulkopuoliset sidosryhmät (Helsinki)
- ✘ 13.-23.8. Haulikon maailmancup (Lahti)
- ✘ 31.8. Pääjuhla (Tampere)
- ✘ 26.-27.10. Grande Finale (Kisakallio, Lohja)

RADOILTA KERÄTTYÄ

80 VUOTTA SITTEEN...

Muistuko mieleen?

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Vuoden 1936 lopussa ilmestyneessä Ampujain Lehdessä kerrottiin 10-vuotiaasta lehdestä – sen synnystä, nykytilanteesta ja tulevaisuudesta. Kirjoituksessa todettiin, että lehden tehtävät ovat "varsin moninaiset". Niistä tärkeimpiä olivat ampumaurheilun aliarvioinnin poistaminen yleisestä käsityksestä, ampumaurheilun kehittäminen korkeammalle tasolle, ampujain rintaman laajentaminen, tietouden levittäminen koti- ja ulkomaisista ampuma-asioista jne.

"Ampujain lehti on ollut yksi huomattavimmista tekijöistä näiden aikaansaannoksien toteuttajana. Se on näiden vuosien aikana suorittanut siltä odotetut tehtävät", kirjoituksessa sanottiin.

Ja edelleen: "Työ ei ole ollut kiitollinen, mutta näissä asioissahan onkin totuttava tunnettuun ja aina paikkansa pitävään tosiasiaan, että kiittämättömyys on maailman palkka. Sen nämäkin työntekijät ovat saaneet varmasti todeta."

Monipuolisuutta oli suosittu, mutta kirjoituksen mukaan oli otettava huomioon

AMPUJAIN LEHTI 10-VUOTIAS

Jo parisen vuotta Suomen Ampujaliiton syntymisen jälkeen heräsi ampujainlehti keskuksessa ajatus oman äänenkannattajan perustamisesta. Siihen asti oli eletty loisoja vuokrapalstoilla. Uuteen uraakaan ei kuitenkaan vielä uskallettu tarttua, vaan tyydyttiin siihen, mitä oli. Oltiin näet hyvinkin vahvasti siinä luulossa, että kirjoittajakaan ei ole. Ajatus omasta äänenkannattajasta kyti kuitenkin sitkeästi ja pääsi vihdoin toteutumaan v. 1926. Mainitun vuoden lopulla ilmestyi lehden ensimmäinen näyttenumero, Ampujain Lehti N:o 1:1927. Tästä on nyt siis vierähtänyt 10 ampumatointamme kultaista vuotta, ja Ampujain Lehti on näin ollen saavuttanut myös 10 vuoden iän.

Suurin tunnustus lehden aikaansaamisesta on annettava lämpöhenkilöille innokkaille ampumatointamiehille, kouppaneuvos Arvi A. Karistolle, joka aikanaan erittäin rohkeasti puhui asian puolesta ja lupautui huolehtimaan paitsi lehden kustantamisesta myös samalla vastaavan toimittajan vaativista tehtävistä. Asian varmuudeksi maisteri Veli Nieminen suostui vielä ryhtymään lehden päätoimittajaksi. Kun tällaiset taatut voimat olivat tiedossa, voitiin jo etukäteen ampujan taholla hietoa kämmöntä asian onnistumisesta. Muistamme hyvin tarkoin, millä inoalla eri puolilla maata puhuttiin yhteisen asian puolesta ja millä jännityksellä sitten odotettiin ensimmäisen numeron maailmalle lähtöä. Tämä ei ollut ihmeekään, sillä olihan nyt vihdoinkin ampujille tulossa oma lehti, jonka palstoilla he voivat entistä huomattavammassa määrin seurata toimintaa koko maassa ja saada tietoa kaipaamistaan ampuma-asioista. Näihin aikoihinhan ei päivälehdissä vielä uhrittu alaa ampuma-asialle kuin vähäinen muoto-

Varovaisina tahi oikkuimmän sanoen rehtiä vaatimattomuuttaan osoittavina herrat toimittajat halusivat ennen mitelle lähtöä kysäistä maakunnista, autetaanko miehiä näessä. Ja huvittiinhan sitä. Kannattaneekin mielenkiintoisena seikkana tämän yhteydessä mainita näyttenumeron kuudennella sivulla toimituksen ilmoittamat lehden avustajiksi lupautuneiden ampujamiesten nimet. Nämä olivat: J. Pasi Ailio, K. Arpalahki, J. Cavenius, Gunnar Grönholm, jääk. maj. Hannelius, Auk. Heinonen, A.

Arvi A. Karisto

Homen, T. Horelli, J. Hultin, K. Hurmerinta, jääk. kpt. Lindholm (nykyinen SAL:n johtokunnan puheenjohtaja maj. Liesi), Salomon Linna, kenr. Lefström, Juli Levänen, V. Louhi, V. S. Makelä, H. Mäkinen, H. Väsi, Ernst E. Rosenqvist, Oscar Rosenqvist, A. Säkari, paikallispaikallikk. S'hantz, Auk. Simelius, N. Talvenheimo, F. Vanhala ja paikallispaikallikk. Öhrnberg. Olihan siinä huomattava joukko lupautuneita ja monethan heistä ovat jatkuvasti aina näihin päiviin asti leiviskänsä hotanetkin, — mutta hyvin monet kuluneiden vuosien aikana siirtyneet majalle.

sestä, eivätkö huipatasolla, eikä rintamassamme jo ampuma-asioita?

Ajattelin niitä johtohenkilöillä olkysymyksiin vastaksi huomattavimmien noksien toteuttajansuorittanut siltä od. Arvi A. Karisto ja maisteri V. Nieminen aikana lehden nimensä tekstisivun etsikössä, tehtävän, jonka arvoitettiin lopullista lehden palstoilla, vaan seen, joka ampumatointpäiviin mennessä merkittä muttia näissä asioissahan ja aina paikkansa pitävää mättömyys on maailmalle tekijät ovat saaneet vaden vuoden ajan on lehteeni L. Railion toimies sekä pää- että vastaa-

Tässä yhteydessä on lehden sisältöä. Mutta se me tunnettu aina alkuvuoteenkin, että monipuolisuudalle on varmaan löytynyt mielenkiintoista. Tämä myös huomion seikka, erikoismakunsa ja tuha-

Ensimmäinen

tuu varsin

kymmentä v

miljoilla

rajoilla

tu

myös seikka, että "kullakin lukijalla on oma erikoismakunsa ja tuhannella lukijalla tuhat erikoismakua. -- Kuta enemmän lehdellä on lukijoita, sitä enemmän voi saada kiitosta ja moitetta. Toimittajat käsittävät vaihtelun kiitokseksi ja moitteet he saavat kuulla korvillaan."

Ampujain Lehteä oli tuohon mennessä ilmestynyt noin 3800 sivua. "Nämä sivut kertovat tuleville ampujapolville aikanaan selvää kieltä siitä, miten ammuttiin ja

toimittiin näinä aikoina. Lehti on tälläkin tavoin suorittanut sanoin korvaamattoman palveluksen."

Näin siis melkein 83 vuotta sitten. Kirjoituksen loppua hivenen muokaten: toivotamme parhainta menestystä ampujain omalle lehdelle sen lähtiessä edelleen johtavana tähtenä valaisemaan liiton toisen vuosisadan aikana ampumaurheilujamme kaunistaa polkua.

LASSI PALO

PARAS MUISTONI

**Teksti LASSI PALO
Kuva MATTI ERKKILÄ**

Juha Hirvi saavutti vuonna 2000 Sydneyn olympialaisissa hopeaa 50m pienoiskiväärin asentokilpailussa.

Hirvi valittiin Suomen olympiajoukkueen lipunkantajaksi Pekingin olympialaisiin 2008. Hän teki Pekingissä suomalaista olympiahistoriaa ollessaan **Kyra Kyrklundin** kanssa ensimmäinen kuusiin kesäolympialaisiin osallistunut suomalaisurheilija.

Hirvi, 58, lopetti huippu-uransa Pekingin olympialaisten jälkeen. Vuosina 2009–2011 hän osallistui vielä SM-kilpailuihin. Hirvi toimi aktiiviuransa jälkeen Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentajana useiden vuosien ajan, ja nykyään hän on mukana Jenna Kuis-

Juha Hirvi ja hopeaa Sydneyn olympialaisissa 2000.

man, Henna Viljasen, Sebastian Långströmin ja Juho Kurjen valmennustoiminnassa.

"**SYDNEYN OLYMPIALAISET** olivat varmasti kilpailullisesti yksi urani kohokoh-

dista. Se on ilman muuta näin, kun arvostetuimmassa kilpailussa pärjää. En suinkaan muistele olympiamitaliani joka päivä, vaan se tulee esiin tällaisissa tilanteissa. Hyvä fiilis siitä tietysti aina tulee, ja mitali on kyllä kotona näkyvillä.

Sekin oli liikuttava hetki, kun astuin lipunkantajana Pekingin olympiastadionille.

OLEN HYVILLÄNI ja kiitollinen siitä, että päätin aikoinaan kokeilla, miten hyvä ampumaurheilija minusta tulee, enkä jäänyt vain ihmettelemään. Olen jossain haastattelussa todennutkin, ettei minusta tullut maailman parasta, mutta h-tin hyvä kuitenkin!

Saavutin urani aikana 60 finaaliapaikkaa, kun mukaan lasketaan olympialaisten lisäksi EM- ja MM-kilpailut sekä maailmancupit. On siinä saanut jännittää! On se jonkinlainen meriitti tuokin, ja se kertoo siitä, että jotain on tullut tehtyä oikein ja monta kertaa."

Itärajalta Itäkeskukseen

Ilomantsin Erämiehiä edustava ja Joensuusta kotoisin oleva Lari Pesonen muutti opiskelujen perässä viime elokuussa Helsingin Itäkeskukseen. "Olen tykännyt", hän sanoo.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Lari Pesonen opiskeli matematiikkaa kolmen vuoden ajan Itä-Suomen yliopistossa Joensuussa. Kun "yliopistomatikka ei napannutkaan", hän hylkysi suunnitelmansa ryhtyä matematiikanopettajaksi ja päätti hakeutua uudelle alalle.

Näin alkoi tammikuussa 24 vuotta täyttäneiden miehen matka itärajalta kohti Helsinkiä ja Itäkeskusta.

Pesonen muutti Itikseen viime elokuussa ja aloitti maanmittausinsinöörin opinnot Espoon Leppävaarassa sijaitsevassa Metropolian ammattikorkeakoulussa. Hänellä oli valittavanaan kaksi vaihtoehtoa: pääkaupunkiseutu tai Rovaniemi. Valinta kohdistui pääkaupunkiseutuun ampumaurheilun takia – kuuluuhan hän Ampumaurheiluliiton skeetin A-maajoukkueeseen.

– Opiskeluissa mennään ekaa vuotta, ja olen tykännyt. Vuodet yliopistossa eivät menneet hukkaan, sillä matikasta on hyötynyt myös tässä koulussa. Minun ei tarvitse nähdä paljon vaivaa matikan kanssa, hän naurahti Itiksen kauppakeskuksessa helmikuussa tehdyssä haastattelussa.

Paikka on Pesoselle tuttu, sillä hänen kotinsa sijaitsee sen välittömässä läheisyydessä.

PESONEN HANKKI asuntonsa Itäkeskuksesta, koska hänen koulunsa piti muuttaa Espoosta Myllypuron uudelle kampusalueelle.

– Koulun olisi jo pitänyt siirtyä sinne, mutta uusi ajankohta on ehkä ensi vuoden vaihteessa. Minun koulumatkani kestää nyt tunnin yhteen suuntaan – ensin metrolla ja sitten junalla.

Runsas viikko haastattelun jälkeen tuli melkoinen uutispommi, kun Espoon kaupunki tiedotti, että sen omistaman Metropolian Leppävaaran kampusrakennuksen rakenteissa on ilmennyt äkillisesti lisääntyviä vakavia halkeamia ja painumia, minkä takia kampuksen toiminnot joudutaan siirtämään muualle.

Pesonen kertoi, etteivät opiskelijatkaan olleet kuulleet asiasta mitään ennen kuin

asiasta tiedotettiin.

– Ei ole tietoa vielä jatkosta muuta kuin mitä uutisista olen lukenut. Vissiin sieltä aika äkkiä pois siirrytään jonnekin muualle, hän sanoi.

JOS EDELLÄ MAINITTU muuttoaikataulu Myllypuroon edelleen pitää, Pesonen ehtii nauttia muutaman minuutin koulumatkastaan runsaan kahden vuoden ajan, sillä hän valmistuu maanmittausinsinööriksi noin kolmen vuoden kuluttua. Myllypuron metroasema kun on Itiksestä seuraava.

– Kaikki työmahdollisuudet eivät ole minulle vielä edes auenneet. On julkinen puoli eli kunnat ja kaupungit sekä yritykset. Minulla ei siis ole vielä "maalia", jota kohti selkeästi menisin. Olen saanut alasta vasta pintaraapaisun, hän sanoo.

– Pehdyin toki jonkin verran alaan ennen kuin päätin hakea opiskelupaikkaa. Se vaikutti kiinnostavalta ja on sitä ollutkin. Meillä on ollut maastoharjoituksia sekä korkeuserojen ja sijaintien määrittäksiä, Pesonen kertoo ja kehuu opiskeluporukkaansa, jossa on noin 40 opiskelijaa.

– Olemme tekemisissä muutenkin kuin vain koulussa. Opiskelijoita on niin Etelä-Suomesta kuin Oulusta ja Kuopiostakin.

PESONEN ARKI pyörii nyt pääasiassa opiskelujen ympärillä, koska koulu päättyi iltapäivällä neljän aikaan ja kotimatka kestää noin tunnin.

– Ei siinä kovin paljon aikaa jää muille asioille.

Jää sitä kuitenkin sen verran, että hän ehtii paitsi harjoitella omaa lajiaan skeetiä varten myös pelata jääkiekkoa. Pesonen on Joensuun Jokipoikien kasvatti ja pelaa maalivahtina. Hän lopetti aktiiviuransa C-junio-reissa, koska jääkiekon takia hänellä "ei ollut muuta elämää".

Helsingissä hän on löytänyt maalivahtipörssin kautta lätkäporukoita, jotka tarvitsevat veskaria maalilleen.

– Maalivahdeista on kova pula, ja voisın pelata jääkiekkoa vaikka joka päivä. Eräs joukkue maksoi minulle jopa harrastelisesin, koska se tarvitsi maalivahtia otteluunsa. Millainen maalivahti Pesonen sitten on?

Kauppakeskus Itis sijaitsee Lari Pesosen kodin

"Tällä hetkellä minulla ei ole tiedossa muita maailmancupeja kuin Meksiko."

Lari Pesonen

Kysymys nauratti miestä:

– Aikoinaan joukkuekaverini kuvailivat minua sarjan aggressiivisimmaksi veskariksi. En ollut vastustajien mielestä se kaikkein tykätyn pelaaja. Olen eri persoona jäällä kuin muuten olen. Se persoona ei kuitenkaan näy skeet-radalla, Pesonen hymyili.

Pesonen mielestä jääkiekosta on vain hyötynyt skeetiä ajatellen. Se kehittää kunnan lisäksi tasapainoa ja liikkuvuutta sekä tietysti myös silmä-käsi-koordinaatiota.

– Käyn myös lenkkeilemässä ja salilla. Liikuntamahdollisuudet eivät täällä lopu kesken.

välittömässä läheisyydessä.

Lari Pesonen kuvattuna viime vuoden Polar GP:ssä.

PESONEN ALOITTI skeetin **Juhani Simonen** valmennuksessa vuonna 2010. Kuusi vuotta myöhemmin hän paukutti Pogostan kisoissa huipputuloksen 124, joka on hänen ennätyksensä. Tuloksen 123 hän on ampuanut myös kerran. Simonen toimii edelleen Pesosen valmentajana.

– Harjoitteluni kannalta merkittävin vuosi oli se, kun olin Puolustusvoimien Urheilukoulussa (2014–2015). Olin sitä ennen pyörinyt omissa porukoissa enkä tuntenut oikein ketään. Nousu kansalliselle huipulle on kieltämättä ollut melko nopea, tulin vähän jälkijunassa mukana, Pesonen sanoo.

Nyt hän tavoittelee tosissaan paikkaa olympialaisiin, jotka järjestetään ensi vuonna Tokiossa. Maapaikkojen tavoittelemisen alkaa Meksikossa maaliskuussa ja jatkuu kiivaana koko vuoden ajan.

– Meksiko on eka mahdollisuus, ja fokus on ensisijaisesti Tokiossa. Seuraavatkin kisat tulevat ajallaan, enkä ole ajatellut lopettaa vielä pitkään aikaan. Parhaat vuodet ovat varmasti vasta tulossa. Kehitykseni ei ole pysähtynyt, vaan pikemminkin mennyt eteenpäin, Pesonen miettii.

PESONEN ON talven aikana käynyt kaksi kertaa leireilemässä Malagassa. Maajoukkueen kova kilpailutilanne motivoi:

– Niin pitääkin olla, koska ei sitä muuten kehity. Suomen ja maailman huipulla kaikki osaavat ampu. Pääkoppa on lopulta se, mikä ratkaisee tiukassa paikassa ja kuka hoitaa homman kotiin. Sykkeeni ei nouse kilpailutilanteessa kovin korkealle, vaan pysyy kontrollissa. Tiedostan rajani ja tiedän, miten syke pysyy omissa rajoissani ja saan sen laskemaan.

Pesosen tavoitteet ovat olympiapaikan lisäksi heinäkuun MM-kilpailuissa ja syys-

kuun EM-kilpailuissa. Kisat järjestetään samassa paikassa, Italian Lonatossa.

– Haluan myös Lahden maailmancupiin elokuussa. Tällä hetkellä minulla ei ole tiedossa muita maailmancupeja kuin Meksiko, sillä muut maailmancupit menevät näyttöjen mukaan.

– Vuosi on taas kiireinen, mutta on mukava kiertää kisoja! Treeneihinkin on aina kiva mennä, mutta syksyllä tuntuu taas siltä, että tauko tekee hyvää, Pesonen kuvailee tuntojaan.

PESONEN NAUTTII myös siitä, että skeetin maajoukkueessa on kiehtova asetelma ”konkarit vastaan juniorit”.

– Vanhemmat ampujat eivät halua hävitä meille emmekä me halua hävitä heille. Konkareilla on tietysti enemmän kokemusta kuin meillä, mutta iästä huolimatta kukaan ei halua hävitä.

Pesonen ei koe myöskään ”paineita”, kun olympialaisista puhutaan, koska ne ovat hänelle selkeä päätavoite. Miehen ajatusmalli on kirkas:

– On kisa mikä tahansa, haluan menestyä. ⚙️

JUHA RUTONEN:

Pohjoisesta etelän ”pöljään” paikkaan töihin

Teksti & kuvat LASSI PALO

Juha Rutonen, 38, on kotoisin Siilinjärveltä, mutta on asunut uuden työnsä takia Helsingin Santahaminassa syyskuusta 2017. Hän toimii opetusaliupseerina ja ampumaurheilijoiden lajivastaavana Puolustusvoimien Urheilukoulussa. Väepeli Rutosen edellinen työpaikka oli Sodankylässä.

– Helsinki on ”pöljä” paikka, jossa on pienellä alueella liikaa ihmisiä, hän sanoo pilke silmäkulmassaan.

– Henkinen kotini on Siilinjärvellä, jossa vanhempani asuvat edelleen ja jossa käyn isäni kanssa metsästäjänä ja kalastamassa.

Rutonen vastaa uudessa työssään muun muassa varusmiesampujien valmennuksen suunnittelusta ja valmennusleirien tilavarauksista sekä toimii yhteishenkilönä esimerkiksi Ampumaurheiluliiton valmentajien suuntaan.

– Aiempaa valmennuskokemusta minulla ei ole paitsi tietysti armeijasta, missä olen opettanut satoja varusmiehiä ampumaan rynnäkkökiväärillä. Saan valmennuskoulutusta Urheilukoulusta, ja osallistun Ampumaurheiluliiton II-tason valmentajakoulutukseen.

RUTONEN muistaa hyvin ensimmäisen kilpailunsa.

– Olin 11-vuotias, ja kisat pidettiin Konnevedellä. Ammuin istumatuelta 20 laukauksella tuloksen 192. Voitin, mutten muista kuinka monta kilpailijaa oli mukana.

Uransa parhaana saavutuksenaan Rutonen pitää kuitenkin 300m kiväärin Eurooppa cupin finaalin makuun hopeasijaa Zagrebissa vuonna 2012. Rutonen on edustanut Eurooppa cupien ja sotilaskisojen lisäksi Suomea myös Granadan MM-kilpailuissa 2014 ja ilma-aseiden EM-kilpailuissa Vierumäellä 2012.

1 Miten uusi vuosi on lähtenyt liikkeelle? Olen saanut oman ampumaurheilun kalenterini suunniteltua. Keskityn 300m kiväärilajeihin, ja tavoitteeni ovat Lapua Eurooppa cupissa ja Italian EM-kilpailuissa. Lisäksi tulevat tietysti sotilaiden kilpailut.

2 Mikä oli vaikkapa viime vuoden kohokohta ja miksi? Vuosi hurautti nopeasti, koska uudessa työssäni oli paljon uutta opeteltavaa. Ampumaurheilu meni rutiinilla taustalla. HAS:n joukkueella (**Aleksi Leppä**, **Antti Puhakka** ja Rutonen) oli hienoja hetkiä SM-joukkuekisoissa. Lisäksi 300m kiväärin Lapua Eurooppa cupeissa oli haastavia kelejä.

3 Millaisia ajatuksia ja suunnitelmia sinulla on, kun puhutaan tästä vuodesta? Italian EM-kilpailut kiinnostavat, jos saan oman ampumiseni sille tasolle, että olen henkilökohtaisen kisan lisäksi avuksi joukkuekilpailussa. Jos minulla ei ole tähän edellytyksiä, sitten ei tarvitse olla joukkueessa mukana.

4 Mitkä ovat tämän vuoden pää tavoitteesi ja asiat, joihin erityisesti keskityt? Yritän ehtiä harjoitella. Pystyn ampumaan ilmakivääriä täällä saarella (Santahamina). Pohjatyö 300m kiväärilajeihin tehdään ilmakiväärillä ja ”piekkarilla”. Ammun rivin jatkona, kun Urheilukoulun ampumaurheilijat harjoittelevat ja

Juha Rutonen tammikuussa Helsingin Santahaminassa.

leireilevät. Jos pärjään heille, olen onnistunut! Urheilukoulussa on nyt yksi historian kovatasoisimmista kivääriporukoista.

5 Olet töissä Puolustusvoimissa ja olet aktiivinen kilpa-ampuja. Miten tämä yhdistelmä käytännössä toimii? Se toimii hyvin, ja siinä mielessä PV on yksi parhaista työpaikoista Suomessa. Resurssit ovat hyvät, ja saamme käyttää sata vuorokautta vuodessa urheiluun. Olen ampunut parhaimmillaan 30 000 laukausta vuodessa. Viimeksi kuluneiden vuosien aikana määrä on ollut noin 20 000 laukausta.

6 Millainen työpaikka Santahamina on? Samanlainen armeija tämä on kuin muuallakin. Se on tosin todettava, että harjoitusalueet ovat täällä pikkuisen tiiviimmät kuin Sodankylässä. Siellä on enemmän läänää missä mellestää! ”Santikessa” on tiiviimpi tunnelma.

7 Millainen urheiluampuja itse olet? Jaa-a, tätä pitäisi kysyä **TaPIO Kajanilta**, jonka kanssa olen tehnyt valmennusyhteistyötä. Olen varmasti pitkäjänteinen.

8 Millaisia suunnitelmia sinulla on omalla urheilu-urallasi? A-lan pikkuhiljaa kallistua valmennustoiminnan suuntaan. En varmasti lopeta kansallisella tasolla, mutta kansainvälisellä tasolla mennään vuosi kerrallaan. Olympialaisten suhteen haaveeni ovat jo menneet. Kaikki tietävät, mitä ne vaativat, eivätkä kisat ole enää minun kohdallani käytännössä mahdolliset.

9 Miten ja kuinka paljon seuraat kotimaista ja kansainvälistä ampumaurheilua? Seuraan sitä useista eri lähteistä, ja kiväärilajit ovat lähinnä sydäntäni. Käyn päivittäin vilkaisemassa, mitä kotimaassa ja maailmalla on tapahtunut. Minulla on paljon ulkomaalaisia tuttuja, joiden tekemiset myös kiinnostavat.

Juha Rutonen on tuttu näky 300m kiväärin Lapua Eurooppa cupissa.

10 Kuinka tärkeää Puolustusvoimien toiminta on ampumaurheilun kannalta? Sen tuki ampumaurheilulle on arvokasta. Nuori saa Urheilukoulussa merkittävän tuen ja ponnahtuslaudan uralleen. Patruuna- ja valmennustuki useine leireineen on iso asia.

11 Millaisena näet ampumaurheilun kehityksen niin Suomessa kuin kansainvälisestikin? Yritämme kehittää meidänkin toimintaamme täällä Suomessa. Haasteena on opiskelun ja ampumaurheilun yhdistäminen, kun isoja päätöksiä pitää alkaa tehdä – eli mistä saadaan leipä suuhun? Se vaatii raakaa työntekoa ennen kuin pääsee esimerkiksi olympiaryhmään. Rahallisen tuen saa vasta sitten, kun menestystä tulee. Esimerkiksi **Juho Kurjella** ja **Aleksi Lepällä** on Puolustusvoimissa nyt hyvä tilanne, ja sen ansiosta heillä on ennen kaikkea aikaa harjoitella.

12 Mitkä ovat kolme vahvinta ja kolme eniten kehitettävää asiaa suomalaisessa ampumaurheilussa? Yhdeksi vahvuudeksi voisi todeta vahvan osaamisen ampumaurheilun monissa lajeissa, myös ei-olympialajeissa. Kehitettäviä kohteita löytyy varmasti useita, niiden parissa eri lajien valmennustiimeillä ja valmennusjohdolla on työnsarkaa varmasti riittävästi. Suuri haaste lienee harrastajien lisäämisessä ja uusien huippujen löytymisessä. Yhteiskunta ainakin jarruttaa välillä asiaa vahvasti tiukkojen aselupalakien muodossa. Uusia ampumaurheilukeskuksia tai pienempiä ampumaratoja ei tunnu pystyvän perustamaan oikein mitenkään. Vanhoistakin yritetään päästä eroon hinnalla millä hyvänsä.

13 Millaisia ohjeita haluat antaa nuorelle, uraansa aloittelevalle urheiluampujalle? Pitää tehdä muutakin kuin vain ampuu eli liikkuu mahdollisimman monipuolisesti. Minäkin olen

lapsena temmeltänyt ulkona, juossut, kiipeillyt ja pelaillut. Pyöräilin aikoinaan kolmen kilometrin koulumatkani ala-asteelle.

14 Millaisena näet ampumaurheilun aseman ja arvostuksen suomalaisessa urheilussa? Ne ovat ihan kohtuulliset, silloin kun menestystä tulee. Suomalaiset ovat menestyshullua kansaa.

15 Kuinka monta suomalaista ampujaa Tokiossa nähdään? En halua ennustaa. Kaikki varmasti tekevät töitä menestyäkseen. Näkymät ovat mielestäni hyvät.

16 Mikä sinua innostaa ja motivoi toimimaan ampumaurheilun parissa? Niin, miksi juuri ampumaurheilu? Ammunassa ei revitä fyysisesti maksimeja irti, mutta siinä vaaditaan monien osa-alueiden osaamista – pitkäjänteisyyden lisäksi mielen ja kehon hallintaa. Lisäksi suoritusajat ovat pitkiä.

17 Mikä on mielestäsi kiehtovin asia ampumaurheilussa? Se pitää koko ajan nöyränä, eikä valmista ampujaa tule ikinä. Kun ikää tulee lisää, tietyt aistit alkavat hidastua ja oman taitotason ylläpitäminen vaatii työn tekemistä – puhumattakaan kehittymisestä!

18 Miten vietät mieluiten oikeaa vapaa-aikaasi? Tykkään käydä hirvimetsällä, kävelemässä, maastopyöräilemässä ja hiihtämässä ”pertsaa”.

19 Onko sinulla minkäänlaista käsitystä siitä, kuinka monta laukausta olet ampunut urasi aikana?

Olen yrittänyt laskea... Runsaat 200 000 laukausta. Kroppani on vielä kestänyt. Se vaatii etenkin keskivartalon lihasten treeniä. Olen minä tehnyt muutakin kuin vain ampunut tai maannut sohvalla. Juoksin viimeksi Cooperin-testissä 2840 metriä. Olen kerran juossut yli 3000 metriä. Ammattini velvoittaa liikkumaan. 🌟

Pielavedellä lapsilla ja vet

Pienellä ilma-aseradalla vuoroansa joutuu välillä odottamaan.

Tekstit & kuvat HEIDI LEHIKOINEN

Pielaveden Ampuma- ja Metsästysseura elvytti nuorisotoimintansa uudelleen pari vuotta sitten. Suosio on ollut suurta ja yhdessä tekeminen innokasta.

Harrastajia on niin paljon, että pienellä ilma-aseradalla vuoroja on jaettu joka illalle. Tulijoita olisi enemmänkin, joten seuraavaen toiveissa onkin isompi tila radalle.

Pielavedellä koulurakennuksen kellarikerroksen ahdas käytävä johtaa tilaan, joka on täynnä ampumaurheilunnostusta. Hymy on herkässä ja juttua riittää. Siitäkin huolimatta, että viisipaikkaisella radalla omaa vuoroa joutuu ajoittain odottamaan.

PAMS:N puheenjohtaja **Juha Salomaa** on pitkän linjan ampumaurheiluhimmin, joka on oman ampumauransa lisäksi tehnyt vuosien saatossa paljon ohjaajanakin. Nykyään hän käy puheenjohtajana usein katsomassa toimintaa radalla, mutta jättää nykyään ohjaustehtävät muille. Hän seuraa ja kannustaa ilolla sitä työtä, jota muun muassa **Pekka Tossavainen** ja **Kaisa Valta** vetäjinä tekevät.

Tossavainen tuli seuratoimintaan 1993 ja käynnisti ampumaurheilukoulua uudestaan pari vuotta sitten. Hänen Facebook-ilmoituksensa innoittamana Kaisu toi toimintaan omat lapsensa ja sai innostettua myös naapurin pojan.

– Lehdessä emme ole ilmoittaneet kertakaan. Meillä on nyt mukana 31 lasta ja toimintaa viitenä iltana. Olemme saaneet ohjaajikin hyvin koulutettua, niistä ei ole ollenkaan puola, Tossavainen sanoo tyytyväisenä.

MONI KÄY useampanakin iltana. Kun viisipaikkaisella radalla saattaa illassaan olla kahdeksasta kymmeneen lasta, joustoa tarvitaan.

– Siinä joutuu odottamaan. Siinä on keksittävä tekemistä, Valta sanoo hymyillen.

Ratatilanne on tällä hetkellä haaste. Pielavesi on erityisesti lentopallosta ja keihäänheitosta tuttu urheilupitäjä, jossa on pitkät perinteet ampumaurheilussakin, erityisesti haulikkolajeissa. Ikämiehet ovat menestyneet viime vuosina skeetissä mainiosti. Vuoteen 2003 asti seuralla oli teollisuushallissa 20-paikkainen rata.

– Sitten teollisuushalli meni teollisuuskäyttöön, eikä meillä ei rataa. Omien lasteni kanssa kävin vähän aikaa Keiteleellä, mutta sinne on matkaa. Vuodesta 2012 lähtien olemme toi-

Kaisa Valta, Atte Ruotsalainen, Pekka Tossavainen, Emma Hänninen ja Juha Salomaa ovat seuraporukasta.

Atte Ruotsalaiselle laji on tarjonnut paljon oppia ja oivalluksia. Pekka Tossavainen on yksi seuran aktiivitoimijoista.

mineet täällä koulun alakerrassa tilassa, jonka saimme kunnalta, Salomaa sanoo toiminnan uudelleen alkamiseen tyytyväisenä.

PIELAVEDELLÄ on myös aktiivista metsästysseuratoimintaa.

– Taannoin oli 70 lasta toiminnassa mukana. Nuorista aika vähän tulee puhtaasti ampumaseuratoimintaan, he kuuluvat met-

Kaisa Valta lähti innolla mukaan, kun seuratoiminta uudelleen aktivoitiin.

sästyseuroihin. On meistä hyötyneet nekin, joita silloin opetimme ampumaan: hirvi tippu kerralla. Ne ovat nyt kolmekymppisiä, heistä moni hirviporukka on saanut hyviä pyssymiehiä ja -naisia, Salomaa sanoo ja nauraa.

Seuraväki toivoo, että paikkakunnalla vanhan kansanopiston tiloihin saataisiin 10-paikkainen rata. Se mahdollistaisi toi-

täjillä intoa riittää

iloisia PAMS:n hyvähenkisestä ja aktiivisesta

Atte ja Emma viihtyvät ja oppivat uutta

Atte Ruotsalainen ja Emma Hänninen innostuivat kokeilemaan ampumaurheilua, josta reippaille nuorille löytyikin mukava harrastus.

– Kaisa laittoi äidilleni viestiä, että lähtisinkö minäkin. Siitä se harrastus alkoi suurentua, käytiin kisoissa ja innostus vain kasvoi. Tämä on hyvä harrastus, suosittelen kaikille. Eniten tykkään siitä, että tässä huomaa oman kehityksensä. Toinen harrastukseni on metsästys, ja nämä tukevat kumpikin toisiaan, paljon myös hiihtämässä, uimassa ja luistelemassa käyvä Atte sanoo.

Oppia tulee pari vuotta jatkuneessa harrastuksessa koko ajan.

– Tähtäimen säätöä opin viimeksi, Atte sanoi.

Hän käy ampumassa ainakin kerran viikossa, joskus kaksi tai kolmekin kertaa.

– Meillä on tosi hyvähenkinen seura, ei ole ihan totista. Kun onnistuu, tulee hyvä fiilis. Ilahdun myös kavereiden onnistumisesta. Kilpailutavoitteeni on sellainen, että Suomen mestaruus olisi joskus vielä kiikarissa. Se on kova tavoite.

ATTE RUOTSALAINEN on iloinen myös

Emma Hänninen toivoo olevansa parempi pistoolilampuja.

harrastuksensa parista tulleista uusista kavereista. Seuraporukassa viihtyy myös veljensä kautta lajista innostunut Emma Hänninen. Vuosi sitten lajin aloittanut Emma harrastaa myös piirtämistä, ratsastusta ja uintia.

– Vastapainotuelta ampumisesta olen viimeisimmäksi oppinut lisää. Kiväärissä olen vähän parempi kuin pistoolissa, tulee tarkempia osumia. Tavoitteena on, että olisin parempi pistoolissa ja kuten Atella, Suomen mestaruus olisi tavoitteena, seurassa viihtyvä Emma sanoo.

minnan kehittämistä edelleen. Tuolloin harrastajien määrä voitaisiin tuplata, kun toimintaan olisi määrälle sopivat tilat.

– Se olisi hirveän iso toive, Valta sanoo odottavaisena.

PIELAVEDEN PORUKKA on tehnyt aktiivisesti myös seurayhteistyötä. Mikkelin Ampujien luona on käyty parin päivän ampumaleirillä jo kahdesti, ja siltä reissulta ovat saaneet paljon lapset kuin ohjaajatkin.

– Mikkelin Ampujien puolesta oli kouluttajat, siellä oli järjestetty ruokailutkin. Lapset istuivat kuin tatit ja kuuntelivat, vaikka oli pitkä päivä toimintaa. Lasten toiveesta reissu järjestettiin helmikuussa uudestaan. He tykkäsivät niin paljon, ja huomasivat oikein, miten he imivät sitä juttua, Valta ja Tossavainen kertovat.

Ohjaajat saivat Mikkelin-leireiltä uusia ideoita ja valmennusvinkkejä.

– Saimme hirveästi eri vaihtoehtoja harjoitteisiin. Ohjaajakoulutuksissa niitä ei saa. Välillä ammutaan pystyviivaa, välillä vaaka-

viivaa, välillä tyhjää, välillä ilmapalloja, Tossavainen kuvaa monipuolisen harjoittelun mahdollisuuksia.

SEURASSA KANNUSTETAAN kaikkia kokeilemaan ja nauttimaan harrastuksesta, oli kiinnostusta kilpailemiseen tai ei.

– Kaikki eivät halua kilpailla, vaan tykkäävät harrastaa. Reissut ja yhdessä tekeminen ovat pääpointti, vetäjät sanovat.

Ohjaajatilanteen lisäksi Pielavedellä ollaan tyytyväisiä myös vanhempien aktiivisuudesta. Vanhemmat ovat innolla koulutautuneet sekä ohjaajiksi että tuomareiksi. Myös kalustopuolelle on saatu kehitystä, sillä seura sai äskettäin kaksi uutta kivääriä.

– Olemme pystyneet kalustoa uudistamaan. Olemme myös vetäneet naisille yhtenä lauaintaina oman tutustumiskerran. Senkin laitoimme Facebookin kautta, ja ilmoittautumisia tuli.

TOSSAVAINEN ja muu seuraväki ovat myös aktivoituneet paikkakunnan yritysten suun-

taan ja saaneet mukavasti tukea Kultahippupufinaalireissuille.

– Saimme useamman tonnin kerättyä tukea siihen reissuun. Nyt teemme jäsenlehdessä, johon myymme mainoksia. Kunta otti heti yhden 200 euron mainoksen. Keräämme siihen Salon-reissuun taas rahaa. Tällä tavoin olemme saaneet omavastuuta pienemmäksi, Tossavainen sanoo tulevasta Kultahippufinaalista.

Tällä hetkellä seurassa on kaikkiansa 50 jäsentä. Missä seura ja seuran toiminta olisi viiden vuoden päästä?

– Isompi rata ja elektroniset taulut. Sitä kautta saisimme enemmän harrastajia ja näkyvyyttä tälle lajille. Nyt emme voi kauheasti mainostaa toimintaa, sillä emme halua sanoa kenellekään lapselle, että ei voi tulla, kun ryhmät ovat täynnä. Tällä harrastuksella on tosi iso vaikutus koulussakin, sillä lapsissa on silmännähtävä muutos keskittymisessä, kolmikko miettii ja toivoo monen muun laji-ihmisen tavoin ampumaurheilulle lisää näkyvyyttä mediassa. 🌀

Kohti ensimmäisiä SM-kisoja

ESITTELYSSÄ TEHORYHMÄURHEILIJAJA

JOHANNA UUSITALO

Teksti & kuva LASSI PALO

SEURA: LAPIN AMPUJAT

Johanna Uusitalo, 17, on harrastanut ampumaurheilua runsaan kuuden vuoden ajan, mutta aikoo osallistua ensimmäisen kerran SM-kilpailuihin vasta tänä keväänä.

– On totta, että olen ollut lajissa mukana suhteellisen kauan. Olen valmentajaisäni Esan kanssa katsonut, että tulokseni eivät ole olleet sitä tasoa, että kisoihin olisi kannattanut aiemmin lähteä, Uusitalo sanoo.

Asiat ovat nyt edenneet siihen pisteeseen, että Uusitalo aikoo osallistua huhtikuussa Tampereella järjestettäviin ilma-aseiden SM-kilpailuihin N18-sarjassa.

Uusitalo on Lapin Ampujia edustava kivääriampuja, joka asuu Rovaniemellä. Hän on kuulunut Ampumaurheiluliiton tehoryhmään tämän vuoden alusta lähtien.

UUSITALO tutustui ensimmäisen kerran ilmakivääriin, kun hänen ampumaurheilua harrastanut isänsä neuvoi tyttärtään ampumaan ”kotipuolella”. Pian tämän jälkeen perhe huomasi lehdessä ilmoituksen, jossa kerrottiin alkavasta ampumaurheilukoulusta.

Siellä tiellä siis ollaan, ja matka jatkuu:

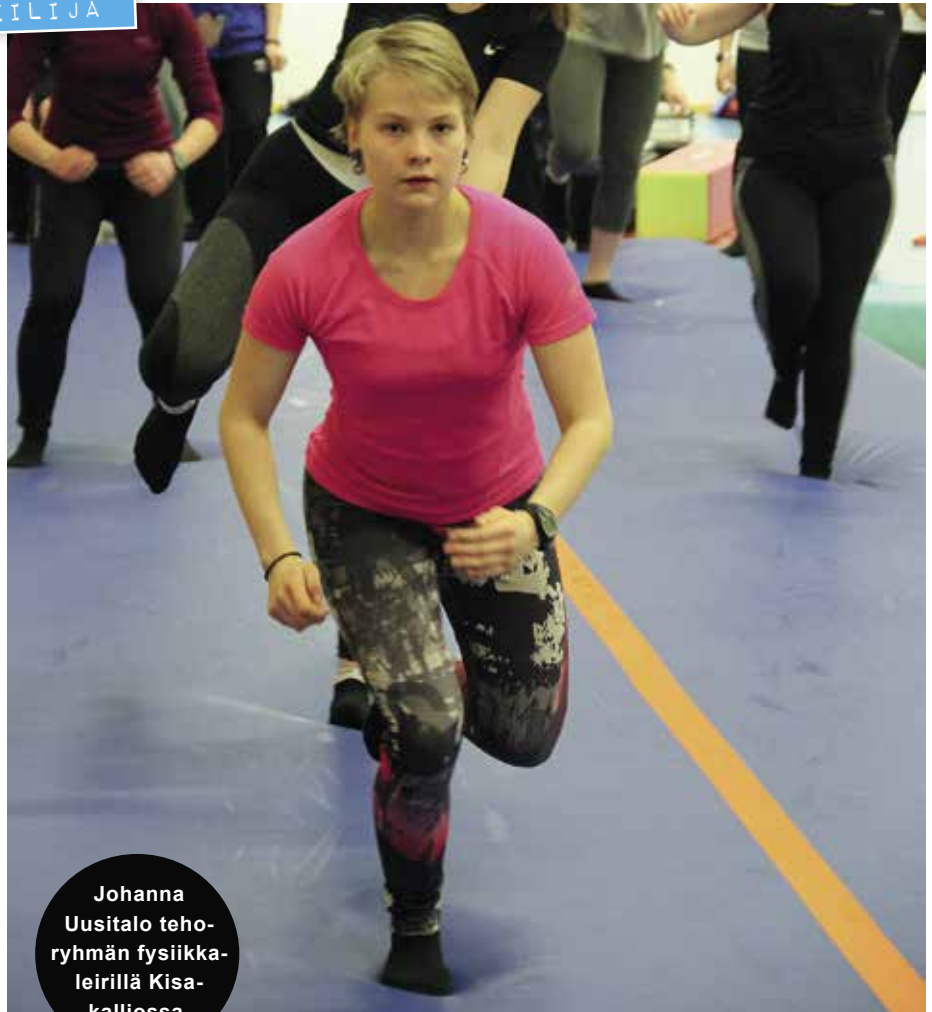
– Minä tykkään! Minua viehättää ampumaurheilussa se, että kun jonkun osan saa kohdilleen, tilalle joku toinen korjaamista vaativa asia. Olen oppinut paitsi keskittymään myös itsestäni paljon. Tämä on monipuolista toimintaa.

MONIPUOLINEN on Uusitalon taustakin, sillä hän on aiemmin harrastanut muun muassa koripalloa ja hiihtoa. Hän pelasi korista Rovaniemen NMKY:ssä neljän vuoden ajan ennen kuin lopetti sen kasiluokalla.

– Yksi syy oli se, että olen niin lyhyt (154 cm). Suurin syy oli kuitenkin se, että halusin ampumaurheilun päälaikseni. Koristrenejä oli neljä kertaa viikossa, ja niiden lisäksi tulivat vielä pelit. Se ei edistänyt ampumaurheilua.

Kisakalliolla järjestetyllä tehoryhmän fysiikkaleirillä huomasi heti, että Uusitalon kehohallinta on erittäin hyvä. Hän osasi tehdä kaikki liikkeet napakasti ja hyvin.

– Ampujalle keskivartalon tuki on kaikki kaikessa. Muun liikunnan ansiosta olen myös virkeä, ja pystyn keskittymään hyvin. Käyn kuntosalilla ja lumilautailen, ja olen ollut paritöiminnässä mukana 7-vuotiaasta lähtien.

Johanna Uusitalo tehoryhmän fysiikkaleirillä Kisakalliolla.

Uusitalo on kirjannut ilmakiväärin ennätyksikseen 396,8 pistettä (40 ls) ja 587,7 pistettä (60 ls). ”Piekkarin” makuussa hän on tähdännyt 586,7 pistettä. Asentoja hän ei vielä kokeillut.

LYSEONPUISTON LUKION ensimmäistä luokkaa käyvä Uusitalo on sanavalmis ja analyttinen nuori nainen. Hän miettii koko ajan, miten hän voisi olla lajissa parempi.

– Analysoin kisatuloksiani ja mietin, miten harjoittelen fysiikkaa ja ammuntaa ja miten ne voisi yhdistää. Minulla on niin paljon tekemistä koulussa, että suunnittelen vain seuraavan päivän treenit. Esimerkiksi huomenna minulla on noin kolmen tunnin ammuntatreeni, jossa keskityn ampuma-asennon vakauteen. Työstämme aina sitä, missä on eniten ongelmia.

Uusitalo myöntää olevansa myös oma-aloitteinen:

– Minua ei tarvitse potkia treeneihin. Teen tätä mielelläni ja tykkään, hän nauraa.

– Tulevaisuutta ei ole kuitenkaan sen enempää mietitty. Teen parhaani, ja aika näyttää, mitä sitten tapahtuu. Olisi mahtava juttu, jos joskus pääsisin maajoukkueeseen. Mennään kuitenkin vain askel kerrallaan eteenpäin.

– Olen kuvaamataidon linjalla, koska

olen aina pitänyt piirtämisestä. En ole kuitenkaan enää varma siitä, haluanko ammattini liittyvän taiteeseen. Voisin mennä lukion jälkeen armeijaan tai alkaa opiskella eläinlääketieteilijäksi, hän miettii nyt.

TOTEUTUU kumpi tahansa vaihtoehtoista, nuoren naisen tie vie etelään, koska Puolustusvoimien Urheilukoulu ja eläinlääketieteellinen tiedekunta sijaitsevat Helsingissä.

Uusitalo puhuu luontevalla tavalla ”etelästä”, jonne hän matkustaa tulevaisuudessa entistä useammin. Hän on käynyt nyt Lohjalla sijaitsevassa Kisakalliion urheiluopistossa, ja pian hän matkustaa Tampereen SM-kisoihin.

– On hienoa, että seurani ja Ampumaurheiluliitto ottavat meidät pitkämatkalaiset hyvin huomioon. Koulunikin joustaa matkojeni yhteydessä, Uusitalo kiittää ja nostaa tyytyväisenä esiin sen, että tehoryhmän ruutileiri järjestetään Rovaniemellä kesäkuussa.

– Kun menin Kisakalliioon, jäin pois Riihimäellä, missä veljeni asuu. Sain häneltä sitten kyydin perille asti. Pystyn matkustamaan tällä tavalla yksinkin.

Etelänmatkoja siis tulee, mutta Uusitalo suhtautuu niihin positiivisesti:

– Kun täällä asuu, on pakko matkustaa, jos haluaa pärjätä. Minä matkustan, koska haluan pärjätä! 🌸

Aurora Räsänen (edessä) ja Saana Lahtinen harjoittelevat usein yhdessä PAS:n ilma-aseradalla.

Maunulan kilpasisko

AURORA RÄSÄNEN

SEURA: POLIISIEN AMPUMASEURA

Teksti & kuva LASSI PALO

"Practicalia harrastava äitini ehdotti minulle, että aloittaisin ampumaurheiluharrastuksen. Menin noin puolitoista vuotta sitten Poliisien Ampumaseuran ampumaurheilukouluun. Pidin sen jälkeen vähän taukoa ja tulin tänne takaisin."

Näin kertoo helsinkiläinen **Aurora Räsänen**, 14, harrastuksensa alusta.

– On ollut tosi mukavaa, olen tykännyt! Täällä on mukavia ihmisiä, kuten esimerkiksi **Francis Wikström** sekä **Matias** ja **Timo Kiuru**, jotka ovat neuvoneet ja auttaneet minua, Räsänen hymyili PAS:n ilma-aseradalla helmikuuisena torstai-iltana.

– On myös mukava nähdä, miten ammunteni kehittyi. Olen ampunut pystystä viime kesästä lähtien. Se on tosi erilaista hihnatukeen verrattuna. Aluksi pystystä ampuminen oli vaikeaa, koska kroppa ei pysynyt aisoissa, mutta se sujuu nyt koko ajan paremmin ja paremmin.

PAS:N KIVÄÄRIVALMENTAJA Francis Wikström kutsuu Räsästä ja **Saana Lahtista** ”kilpasiskoiksi”. Viisitoista vuotta täyttänyt Lahtinen esiteltiin Urheiluampujassa vuosi sitten. Hänen ampumaharrastuksensa on jatkunut aktiivisena, ja innostus on säilynyt.

– Ennätykseni ilmakiväärissä on nyt pystystä ammuttuna 386,8, hän kertoi.

Lahtinen on ystäväystynyt Räsäsen kanssa, ja tytöt tulivatkin Helsingin Maunulassa sijaitsevalle radalle yhdessä.

– Minun paras kilpailutulokseni on noin 394 pistettä, mutta kiinnitän Matiaksen ohjeiden mukaisesti enemmän huomiota fiilikseen kuin tulokseen – miltä ammunta tuntuu, miltä asento tuntuu, Räsänen sanoi.

– Kisoissa on aina kiva yrittää parantaa omaa ennätystä ja treeneissä kiinnitän eniten huomiota tekemiseen enkä tulokseen. Jos tulos ei miellytä, en lannistu, vaan mietin mistä se on johtunut ja yritän korjata virheet ensi kerralla. En siis ikinä kisoissaakaan ammu tulosta varten tai odota pelkkiä kympejä ja lannistu, jos tulee yksi tai kaksi, kun sille on ihan pätevä syy tekemisessä.

Miltä ammunta nyt tuntuu?

– Hyvältä, Räsänen hymyili.

– Olen tyytyväinen ennätykseeni. Paras treeneissä ampumani sarja on runsaat 103 pistettä.

RÄSÄNEN ON HARRASTANUT urheilua ja liikuntaa monipuolisesti. Kaikenlaista, hän naurahti.

– Lentopalloa, sirkusta ja ilma-akrobati-aa, taitoluistelua ja telinevoimistelua, jonka aloitin viisivuotiaana. Olen huomannut, että hyvästä kehonhallinnasta on apua ampumaurheilussa.

Entä sitten siirtyminen staattiseen kivääriammuntaan, kun edelliset lajit ovat ihan erilaisia?

– Onhan tämä erilaista, Räsänen sanoi.

– Olen aiemmin harrastanut keskenään melko samanlaisia lajeja. Ampumaurheilussa tehdään paljon töitä mielenhallinnan kanssa. Ajatukset eivät voi harhailla hetkeäkään. Se on paitsi hankalaa myös kiehtovaa.

Räsästä ei häiritse myöskään se, että ampumaurheilussa urheilija on yksin ”viivalla” ajatustensa kanssa.

– On tämäkin sosiaalista toimintaa, sillä ihmiset ovat kuitenkin tässä lähellä.

RÄSÄNEN ASUU Helsingin Töölössä ja käy Suomalaisen yhteiskoulun (SYK) kahdeksatta luokkaa. Ampumaurheilua hän harrastaa kaksi, kolme kertaa viikossa.

– Muita harrastuksia minulla ei oikeastaan ole. Tapaan kavereitani ja tykkään lukea. Luen tosi monipuolisesti, melkein mitä vain.

Räsäsellä on oma ilmakivääri, mutta pienoiskivääriä hän ampuu seuransa aseella.

– Katsotaan, milloin saan oman ”piekkarin”. Haluaisin kehittyä ampumaurheilijana, ja olisi kiva päästä lajissa pitkälle. Ikinä ei voi kuitenkaan tietää, mitä tapahtuu. 🚩

9 aluetta kysymystä

Teksti & kuva LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton aluetoiminta jaetaan yhdeksään aluejaostoon. Toiminnan tarkoituksena on edistää ja kehittää ampumaurheilua alueellaan ja toimia SAL:n organisaation osana yhteistoiminnassa lajijaostojen ja alueen seurojen kanssa.

Urheiluampuja-lehden alueita esittelevä juttusarja alkoi vuosi sitten. Aiemmin ovat esittäytyneet Häme, Lounais-Suomi ja Pohjanmaa. Nyt on Lapin vuoro esittäytyä.

1 Millaisena näette alueen roolin Ampumaurheiluliiton toiminnassa?

Tällä hetkellä junioritoiminta on väestöpohjaan ja etäisyyksiin nähden tehokasta ja alueen seurat tuottavat vuosittain uusia junioreista kansalliselle tasolle. Alueen tehtävänä on pitää kehitys vauhdissa sopivilla hankkeilla ja tukemalla seuroja. Paikallisten olojen ja ihmisten tuntemus auttaa tässä.

2 Millaista toimintaa teillä on nyt ja tulevaisuudessa ja millainen alue Pohjanmaa on ampumaurheilun kannalta?

Lisäämme yhteistoimintaa eri toimijoiden kanssa ja pyrimme hyödyntämään alueen metsästysharrastajien määrää ja saamaan heistä lisää harrastajia niin kilpailemaan kuin harrastamaan lajimme pariin. Lappi on pitkään ollut osa kalottialuetta, jolla on tehty yhteistyötä ja kilpailtu ampumaurheilussa. Kilpailuyhteistyö tulee jatkumaan ja mahdollinen leiri-yhteistyö käynnistyy.

3 Kuinka monta vuotta alueenne on toiminut, kuinka monta seuraa ja jäsentä siellä nyt on? Entä miten luvut ovat kehittyneet viimeksi kuluneiden vuosien aikana?

SVUL:n Länsi-Pohjan piiristä ja Lapin piiristä muodostettiin SAL:n Lapin alue. Toiminnan järjestäytymiskokous pidettiin 14.11.1994 ja toiminta uudessa kokoonpanossa alkoi vuoden 1995 alusta. Juhani Vahtola oli ensimmäinen puheenjohtaja ja Hilikka Eronen sihteeri. Molemmat ovat Torniossa. Liiton luettelossa oli vuonna 1995 uudella Lapin alueella kahdeksantoista ampumaseuraa. Toimintakertomuksen mukaan "on elonmerkit saatu 14 seuralta".

Aikaisempi aluetoiminta – ampujapiirijako - noudatti SVUL:n piirijakoa. Pohjoisessa tehtiin ampumayhteistyötä yli SVUL:n piirirajojen. Pohjolan ampumapiiriin kuului vuonna 1960 jäseniä Lapin, Länsi-Pohjan, Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun Ampujapiiristä. Pohjolan ampujapiirissä oli vuonna 1960 jäsenenä kahdeksan ampumaseuraa, joissa oli yhteensä 397 jäsentä.

Vuoden 2013 vuosikirjan mukaan Lapin alueella oli yhdeksäntoista ampumaseuraa, joissa oli jäseniä yhteensä 852. Nyt seuroja on kolmeitoista ja yhteinen jäsenmäärä on noin 800.

TorSA:n haulikkoampujia ryhmäkuvassa.

4 Mitkä ovat alueenne suurimmat haasteet, vahvuudet ja mitä voisi ja pitäisi kehittää?

Maantieteelle Lapin alue ei voi mitään – eikä nopeusrajoituksille. Kokouksien runsas käyttö alueen työskentelyssä ei ole mielekäs – pitkien ajoaikojen vuoksi. Kokoontuminen internetissä on nykytekniikalla hyvinkin mahdollista.

Verkkoneuvotteluja varten SAL:n hankkima koko liittoa palveleva lisenssi olisi hyödyllinen. Joku Adobe Connectin kaltainen systeemi toimisi myös aluetta laajemmin.

Tuomarikoulutuksessa esimerkiksi eri lajiryhmien koulutuksiin osallistuminen voisi olla entistä paremmin mahdollista.

Ampumaseuratasolla selvä oma toiminta-alue saattaa tuottaa hyvää motivaatiota kehittämään toimintaa.

Ampumaratojen tilanne Lapin alueella ei ole kaikin osin tyydyttävä. Luotipuolella ilma-aseiden sisäratatilanne on aikaisempaa huonompi.

Rovaniemellä ammutaan nyt uudessa paikassa Ulakadulla, mutta toiminta joudutaan siirtämään jälleen uuteen paikkaan huhtikuun lopussa. Ulkoratojen osalta palvelun järjestäminen ampujille kohtuulliselle etäisyydelle ei ole helppoa tai mahdollistakaan. Erityisesti 300 m ammutta näyttää keskittyvän. Laajemman rataverkon ylläpito pienellä joukolla on melko hankalaa.

Lapin alueella näkyvä urheiluammunnan harrastus on pääosin keskittynyt kolmioon Tornio-Sodankylä-Rovaniemi. Ivalossakin ja Kemijärvellä ammutaan SAL:n lajeja. Parin vuosikymmenen takaa esimerkiksi Posiolla on perinteitä ja vahvaa näyttöä.

Timo Nortamon ja PosA:n yli 40 kilpailevaa kultahippua on jo aikuisia ja toivon mukaan uuden Kultahippukäisen sukupolven isiä ja äitejä.

Nämä on tarkoitus saada mukaan. Kävisi-ko SAL 100-vuotta projektiksi...

5 Millä tavoin SAL 100-juhlavuosi näkyy alueellanne?

Pidämme varsinaisen SAL100-viikonlopun kesäkuun lopulla (28.-30.6.). Tällöin Torniossa ammutaan yhteishankkeena sekä Suomen että Ruotsin mestaruuskilpailut sportingissa ja Rovaniemellä ennätyskelpoiset Pohjois-Suomen mestaruuskisat samana viikonloppuna. Lisäksi Torniossa ammutaan pitkistä aikaa ennätyskelpoinen skeet-kilpailu Lappia skeet 20.7. viikonloppuna. Lisäksi osallistumme 100 ampumakoulun tempaukseen.

6 Millaista yhteistyötä naapurialueiden kanssa voisi esimerkiksi olla?

Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin alueen yhtei-

...jatkuu sivulla 43

Mikko Nordquist

4.1.1942–29.12.2018

Suomen Ampumaurheiluliiton entinen puheenjohtaja **Mikko Nordquist** kuoli lauantaina 29. joulukuuta 2018 synnyin- ja kotikaupungissaan Porissa. Hän oli syntynyt vuonna 1942.

Ampumaurheiluliiton kunniapuheenjohtaja **Alpo Vehanen** muistaa pitkäaikaisen hyvän ystävänsä täsmällisenä, rehellisenä miehenä, joka oli aurinkoinen ja nauravainen ”vilkkuvine iloisine silmineen”. Kun jokin asia oli sovittu, se tehtiin juuri niin kuin oli puhuttu, Vehanen sanoo.

Ampumaurheiluliitto valitsi Nordquistin puheenjohtajakseen marraskuussa 2008. Hän toimi aiemmin liittovaltuuston puheenjohtajana. Nordquist valittiin uudelle kaksivuotiskaudelle vuonna 2010. Ennen kuin Nordquistia kysyttiin liiton puheenjohtajaksi toimi hän SAL:n Lounais-Suomen alueen ja liittovaltuuston puheenjohtajana kahden vuoden ajan.

UUDEEN 2012 lokakuussa Nordquist ilmoitti, ettei hän asetu enää ehdokkaaksi Ampumaurheiluliiton puheenjohtajaksi. Neljä vuotta hallituksen puheenjohtajana riittää, hän sanoi ja oli tuolloin ”vaihtelevin filiksini”.

Hän oli ajoittain kaihoisin mielin, ja ajoittain hän mietti, että ”aikansa kutakin”. Mutta hienoa aikaa tämä kieltämättä oli, hän summasi puheenjohtajakautensa ja sanoi, että liiton asiat olivat suhteellisen hyvällä mallilla: ”Hallitus on käsitellyt asiat selväpiirteisesti ja ajatukset ovat kirkkaita. Tästä on hyvä mennä eteenpäin.”

NORDQUISTIN puheenjohtajuus ja Vehaselle vuonna 2010 myönnetty kunniapuheenjohtajuus eivät aiheuttaneet ystävyyden kesken minkäänlaisia keskusteluja. Tilanne oli selkeä: Mikko oli toimiva puheenjohtaja, Vehanen toteaa.

Nordquistin mukaan vuodet SAL:n puheenjohtajana olivat paitsi työntäyteisiä ja miellyttäviä myös pitivät miehen vauhdissa. Erään kerran hän nauroikin, että tekemisen meininkiä oli sen sijaan, että mies olisi maannut seslongilla (sohvalla).

Vehanen kertoo Nordquistin olleen joissain asioissa myös erittäin konservatiivinen. Nordquist ei esimerkiksi ryhtynyt käyttämään sähköpostia. Liiton toimistossakin muistetaan hyvin, kuinka Nordquist kirjoitti muun muassa ennätysilmoitukset ja Urheilumuupaja-lehden pääkirjoitukset kauniilla käsialallaan käsin.

Nordquist toimi myös vuonna 2012

Vierumäellä järjestettyjen ilma-aseiden EM-kilpailujen järjestelytoimikunnan puheenjohtajana.

Nordquist harrasti ampumaurheilua noin 60 vuoden ajan. Kipinän hän sai isältään **Jussi Nordquistilta**, joka oli kaksinkertainen MM-kultamitalisti (1949 ja 1958) ja edusti Suomea Rooman olympialaisissa vuonna 1960. Isänsä tavoin Mikko Nordquist kilpaili 50 metrin ja 300 metrin kiväärilajeissa.

Nordquistin parhaat saavutukset olivat nuorten SM-pronssi ja joukkuekilpailun SM-hopea sekä yleisen sarjan neljäs ja kahdeksas sija ja joukkuekilpailun SM-pronssi. Hän ampui aktiivisesti vuodesta 1954 aina vuoteen 1970 asti, mutta sen jälkeen työ vei ulkomaanmatkoiheen niin paljon aikaa, että kilpaileminen jäi.

”Hyvä, että hirvijahtiin ehdin. Jahdissa olen käynyt yli 40 vuoden ajan”, hän muisteli eräässä Urheilumuupujan haastattelussa.

Nordquist oli koulutukseltaan kemisti, mutta niitä töitä hän ei tehnyt, vaan oli myynti-, markkinointi- ja tuotantopäällikkönä sekä tehtaanjohdajana eri yritysten palveluksessa (Rosenlew, Yhtyneet Paperitehtaat ja Stora Enso).

Ruotsin Dalslandissa hän oli tehtaanjohdajana vuodet 1986–1988 ja Puolan Ostrolekassa 1992–1997. Eläkkeelle hän jäi vuonna 2001.

Nordquist oli 1980-luvun alussa neljä vuotta Satakunnan Ampujien (SA) puheenjohtaja. Ampumaurheilun järjestötoimintaan hän innostui uudelleen 2000-luvun alussa, kun **Kalle Leskinen** houkutteli hänet tuomarikursseille. Sitten veri vei mennessään, ja vuodesta 2002 alkaen hänellä oli kiväärituomarin kansainvälinen A-lisenssi. Pistoolissa hän oli kansallinen ylituomari.

Kun Nordquistilta kysyttiin 70-vuotissyntymäpäivähaastattelussaan, mikä on hänen paras muistonsa ampumaurheilun

parissa, hänellä tuli nopeasti kaksi tapahtumaa mieleen.

Ensimmäinen oli, kun hän näki laukauslaukaukselta, kuinka **Marjo Yli-Kiikka** voitti Italian Bresciassa ilmakivääriin EM-hopeaa (2011).

”Hän voitti hopeaa mutta hävisi kultamitalin, harmittavasti vain 0,1 pisteellä.”

Toisessa muistossa palattiin ajassa taaksepäin aina vuoteen 1962 asti, jolloin Nordquist osallistui Riihimäellä järjestettyihin SM-kilpailuihin. Kun hän lähti kisoihin, hänen isänsä sanoi, että ”Mikko, nyt on sinun vuorosi”. Lähellä se oli, poika naureskeli.

Kilpailu tuli välillä Nordquistin uniinkin, koska hän hävisi mestaruuden pisteellä ja hopean napakympeillä.

”En siirtänyt tähtäyspistettä, vaan ammuin kolme ysiä samaan paikkaan”, hän muisteli vuosikymmenien takaista ”tyhmyyttään”.

Nordquistin aktiivinen tuomaritoiminta ampumaurheilun parissa jatkui loppuelämän ajan. Kansainvälisistä kisoista viimeiseksi jäi nuorten Euroopan liigan finaali lokakuussa Kisakalliolla.

Nordquist oli mukana myös Ampumaurheiluliiton 100-vuotishistoriateoksen työryhmässä, joka aloitti työnsä vuoden 2017 alussa. Hän ei sairastumisensa vuoksi voinut osallistua ryhmän joulukuun kokoukseen.

Nordquistin muut harrastukset olivat metsästys ja metsänhoito.

Häntä jäivät kaipaamaan elämäkumppani **Eeva Reunavuori**, aikuinen poika ja tytär perheineen. Hautajaiset olivat 26. tammikuuta Keski-Porin kirkossa.

”Olimme läheiset ystävät, ja tulimme hyvin toimeen. Minulla ei ole Mikosta mitään poikkipuolista sanottavaa. Hän oli hyvä kaveri”, Vehanen sanoo. 🌻

LASSI PALO

Matchguns MG2 Rapid Fire

– uusi pistooli olympia-ammuntaan

Tekstit
PEKKA SUURONEN

Kuvat
PEKKA SUURONEN

Koeammunta
PAULA VIITASAARI

Urheiluampujassa ei ole esitelty olympiapistooleita miesmuistiin, joten nyt päätimme paikata aukon sivistyksessä. Semminkin kun ase on hyvin uusi.

Cesare Morini perusti vuonna 1973 Italiaan pienen pajan valmistamaan anatomisia pistoolikahvoja, aluksi ampujille ja myöhemmin asevalmistajillekin (esim. Hämmerli). Vuonna 1985 Morini kyllästyi Italian aselakien byrokraatiaan ja muutti rajan taakse Sveitsiin, ensin Lamonen ja vuonna 1990 Bedanoon, Sveitsin italiantieliseen osaan.

Morinin perustama tehdas sijaitsee yhä Bedanossa ja toimii nimellä Morini Competition Arm. Se valmistaa sekä kahvoja että aseita. Sen toimitusjohtajana toimii **Franco Repich**.

Morinin rahoittajat ja Cesare Morini ajautuivat erimielisyyksiin mm. CM102E-vakiopistoolin putkilippaan aiheuttamien ongelmien vuoksi. Nämä johtivat yrityksen lähes vararikkoon. Cesare Morini lähti vuonna 1995 omille teilleen, teki joitain suunnitelmia mm. Hämmerlille ja SAM:ille kunnes palasi juurilleen Italian Parmaan ja perusti 2001 yrityksen nimeltä Matchguns.

Hän polkaisi ilmoille lyhyessä ajassa täyden pistooliperheen MG1-MG5 eli pistoolit kaikkiin sen aikaisiin Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n pistoolilajeihin. MG1 oli paineilmapistooli, MG2 vakiopistooli 22 LR, MG3 olympiapistooli 22 Short, MG4 isopistooli 32 S&W Long WC ja MG5 vapaapistooli 22 LR.

ISSF muutti vuonna 2005 olympiapistoolin (rapid fire) ammuttavaksi "pitkällä" patruunalla 22 LR, jolloin MG3 putosi pois ja se korvattiin mallilla MG2 RF.

MG5 on teoriassa vielä ohjelmassa, mutta sitä ei näy esimerkiksi valmistajan nykyisillä nettisivuilla. Vapaapistooli ei ole enää olympialajina Tokiossa 2020.

PISTOOLI toimitetaan kovassa, sinisessä laukussa, jonka ulkomitat ovat L 460 x S 230 x K 80 mm. Pehmustettu sisustus on osas-

Takatähtäimen sivu ja koro hoituvat sormipyyörillä. Hahlon leveyden, syvyyden ja kallistuksen säätöön tarvitaan työkaluja.

toitu. Sisältä löytyy pistoolin lisäksi kaksi putkilippasta, 7 kuusiokoloavainta, yksi uraruuviavain, puhdistussarja öljypulloineen sekä 32-sivuinen käyttöohjekirja koossa A5 ja kielillä EN, DE, FR ja IT.

Käyttöohjeet ovat melko hyvät piirroskuvineen, joskin kielen latominen peräjälkeen tekee sekavan vaikutelman. Käyttöohjeen

Hiilikuituinen putkilippa on Cesare Morinin tavaramerkki. Se vetää viisi 22LR-patruunaa.

kanteen on liitetty koeammuntataulu, jonka soikeahko kasa on noin 7 mm.

Käyttöohje kertoo pistoolin mitoiksi P 300 x K 140 x L 50 mm eli sääntöjen mukaiset. Tyhjällä lippaalla vaaka näytti 799 g eli yllättävän vähän.

Pistoolissa on aseensa päällä ihan oikea varmistin, joka on helppokäyttöinen ja loo-

Rapid Firen suujarru/rekyylivaimennin on vaikuttavan näköinen.

Varmistin on reilun kokoinen, hyvällä paikalla ja selkeästi merkitty. Iskuvasara on kuvassa viritettynä. Avoimesta aukosta näkyvä vasara toimii myös vireindikaattorina.

MG2:n koneisto on avoin ja altis lialle. Virekynnys on näkyvillä. Vasara iskee iskuriin ylhäältä. Kuvassa ase on lauenneessa tilassa.

Kiitokset:

- ✘ Aseliike Veljekset Koivula, Humpvila
- ✘ Hjorth, Tampere
- ✘ Matti Erkkilä, Ruotsinpyhtää
- ✘ HyMAS:n ampumarata, Hyvinkää
- ✘ Nammo Lapua, Lapua
- ✘ Paula Viitasaari, Espoo
- ✘ Printec Hobby, Espoo
- ✘ RUAG Finland, Maalahti

Kuvassa näkyvät vasemmalta viritysviiste (raskaskäyttöinen!), putkilippaan salpa, luistin takanapitosalpa, liipaisin ja sen kaari sekä Matchgunsin suunnittelema ja valmistama kahva.

gisin symbolein merkitty. Luistin takanapitosalpa on vasemmallalla kyljellä ja hieman hankalampi käyttää, johtuen pitkälti jäykästä luistijouksesta.

PISTOOLI ON hieman epäsovinnaisen näköinen, johtuen pääosin harvinaisesta putkilippaasta ja julmannäköisestä liipaisinkaaresta. Testiase oli varustettu mekaanisella laukaisukoneistolla. On olemassa myös malli MG2 E RF, jossa on sähkölaukaisu. Tämän akut ja koneisto on liitetty liipaisinkaareen, joka on siten ”pulleampi”.

MG2 RF jakaa vakiopistooli MG2:n ominaisuuksista ylhäältä alas iskevän iskuvasaran ja alastoman näköisen koneiston. Lähes kaikki tuntuu olevan paljaana. Tämä aiheuttaa huolellisuuden vaatimuksen ainakin ulkoradoilla.

Ulos näkymätön juttu on kevennetty lukkokappale, mutta ulos selvästi näkyy piipun suuhun istutettu ”mutikka” (Aimo Lahden käyttämä sana). Tämä pitää sisällään neljä

”mäntää” tai ”iskuvaimenninta”, jotka vaimentavat palautuvan luistin liike-energiaa. Ideana nopeampi tähtäinkuvan palautuminen.

TÄHTÄINTEN SÄÄTÖJEN symbolit ovat hyvät. Periaatteessa sivu- ja korosäädölle on sormipyörät, mutta jäykkiä ja pieniä nuo ovat. Muihin säätöihin tarvitaan sitten avaimet. Joitain laukaisulaitteen säätöjä varten on kahva irrotettava tai se on ainakin helpompaa niin. Kahvan irrottaminen on yhden ruuvin juttu.

Putkilipas on harvinaisempi tapaus pistooleissa. Hiilikuituinen lipas on hyvin kevyt. Patruunat painetaan päästä sisään hennon kynnen taakse. Kapasiteetti on viisi patruunaa. Noin 40 millin päässä latausaukosta on hyvin herkkäkäyttöinen kynnen salpa. Jos siihen vahingossakin sormi osuu latauksen aikana, niin koko lippaallinen lentää kankaalle kuin ”pyssyn suusta”.

Pistoolin suositushinta on 2280 euroa. 🚩

Olympia-ammunta

Ampumamatka on 25 metriä Peruskilpailu käsittää kaksi 30 laukauksen ”puolikasta”, jotka kansainvälisissä kisoissa ammutaan peräkkäisinä päivinä. Kummassakin puolikkaassa ammutaan kaksi kahdeksan, kuuden ja neljän sekunnin sarjaa viiteen rinnakkaiseen tauluun, yksi laukaus kuhunkin.

Tauluryhmän muodostaa viisi taulua. Niiden keskipisteet ovat 75 cm päässä toisistaan. Tauluryhmän tulee kääntyä samanaikaisesti esiin ja pois (90 astetta). Yksittäinen taulu on 7-renkainen pistoolitaulu, jossa kympin halkaisija on 100 mm.

Finaaliin pääsee peruskilpailun kuusi parasta. Lopullinen järjestys määräytyy loppukilpailun sijoitusten mukaan eli finaali aloitetaan puhtaalta pöydältä.

Finaalissa ammutaan kahdeksan neljän sekunnin sarjaa. Jokaisesta sarjasta lasketaan pisteet osuma- tai ohi-periaatteella siten, että 9,7 pisteen arvoisesta osumasta (124 mm:n pyöreä alue taulun keskellä) saa yhden pisteen.

Neljännän sarjan jälkeen vähiten pisteitä saanut ampuja jää pois ja hänen sijoituksensa on kuudes. Viidennen sarjan jälkeen putoaa viidenneksi jäävä ja kuudennen sarjan jälkeen neljänneksi jäävä sekä seitsemännen jälkeen kolmanneksi sijoittuva ampuja.

Voitto ratkeaa kahdeksannella sarjalla. Jos pois putoavalla sijalla on kaksi tai useampia ampujia, he uisivat, kunnes ero syntyy.

Lopputulokset peruskilpailun tulos ja finaalin tulos (ei uusintasarjojen pisteitä) erikseen mainittuina (ei lasketa yhteen peruskilpailun tuloksen kanssa).

Lähde: Wikipedia

jatkuu

Olympiapistoolin historia Suomen osalta

Ampumaurheilu oli mukana jo ensimmäisissä nykyaikaisissa olympiakisoiissa Ateenassa 1896. Alkuvuosina kisaohjelmaa kasvattivat monenkirjavat joukkuekilpailut. Vuodesta 1932 lähtien olympiakisoiissa kilpailtiin kilpailtu vain henkilökohtaisista mitaleista, mutta seuraavissa, Tokiossa vuonna 2020 järjestettävissä olympialaisissa on mukana ensimmäisen kerran parikilpailuja (ilmakivääri, ilmapistooli ja trap).

Pistooliammunnan olympiaohjelmaan kuuluivat 1936-2016 sekä 50 metrin yksitälaukauskilpailu (vapaapistooli) että 25 metrin sarjalaukauskilpailu (olympiapistooli). Tokiossa ei enää kilpailla 50m pistoolissa.

Naisten urheilupistoolikilpailussa yhdistyvät molemmat ammuttavat. 10 metrin ilmapistoolikilpailu tuli mukaan olympiaohjelmaan Soulessa 1988.

SUOMI ON saavuttanut kaikissa ampujalajeissa yhteensä 21 olympiamitalia (neljä kultaa, seitsemän hopeaa, kymmenen pronssia). Suomen menestyksekkäin olympia-ampuja on ollut Pentti Linnosvuo (1933-2010), joka voitti vapaapistoolin kultaa 1956 sekä varsinaisessa pääalajissaan olympiapistoolilla hopeaa 1960 ja kultaa 1964. Tokiossa 1964 kultamitalin voitti myös Väinö Markkanen (s. 1929) vapaapistoolilla.

Rauno Biesin (s. 1961) olympiapistoolin pronssi 1984 on Suomen viimeisin olympiamitali pistoolilajeissa.

NYT ESITELTÄVÄ PISTOOLI edustaa siten suomalaisittain kunniakasta olympialajia, vaikka lajin suosio on viime aikoina vähän notkahtanut. Koko pistooliammunnan suosio on notkahtanut johtuen lähinnä vuoden 2011 aselaista. Kuitenkin tuon (turhaan) pelätyn kahden vuoden harrastaneisuuden osoittamisen voi suorittaa ilmapistoolilla. Se on kaikkiin kotiin päin pistooliammunnan osalta. Ilmapistoolista on tullut ihan oma juttunsaakin. Laji on halvempaa, hiljaisempaa ja helpompaa harjoittaa kuin ruutiaseella.

"Aseen kahva yllätti mieluisasti, lipasta ladattaessa täytyy olla huolellinen"

KOEAMPUJAN TODISTUS

Tunnettu kilvanampuja ja pistoolivalmentaja **Paula Viitasaari** koeampui Matchgunsin pistooliin. Tässä hänen huomioitaan:

"ASEEN ULKONÄKÖ ja kahva ovat modernit, sininen värikin viittaa urheilullisuuteen. Kahva oli mieluisa yllätys, kun säädöt riittivät pieneen käteeni. Kahvakulma on erilainen omiin aseisiin verrattuna – rannetta oli taivutettava alas – ja kuivaharjoittelussa tuli vähän epäuskoinen olo, että onnistuukohan tällä nopeasti nostot. Yllättävän nopeasti kulma-muutokseen totuin ja ranne pysyi oikeassa asennossa nostoissa.

Takatahtaimen säädöt ovat monipuoliset, ja esimerkiksi hahlon syvyys on varmuudella riittävä. Kokonaisuudessaan takatahtain ei ole kovin leveä. Tämä tuntui helpottavan ja nopeuttavan vaakasiirtoa taulusta toiseen. Tähtäinkorjaukset piti tarkistaa ohjekirjasta, mutta ne ovat kyllä selkeät.

ENSIMMÄISTÄ KERTAA pääsin ampumaan putkilippaalisella aseella. Piti oikein käyttöohjeet lukea. Putkilipas on keveä ja muovisen tuntuinen. Patruunoita paikoillaan pitävä kynsi on pieni, joten on oltava huolellinen ladatessa. Luistin liike on hyvin jäykkä, ja sen virittäminen vaatii voimaa. Ihmettelenkin, miten päin se olisi taloudellisinta tehdä. Kuivaharjoittelupalan kanssa samoin joutui hetken miettimään, miten sille saa tilan. Kyllä se paikoilleen meni, kunhan teki virityksen ensin.

TURVALANGAN PAIKOILLEEN laitto ei ollut niin näppärää. Varsinkin kisoissa tuomarit ovat aika nopeita "Patruunat pois ja tauluil-

MG2 koeammuttiin useanmerkkisillä patruunoilla.

le" - komentoissaan. Nopeinta oli työntää turvalanka piipun kautta.

Ammuin aseella Hyvinkään radalla tarkkuusosaa, vakiota, pikaosaa ja olympiaa. Varsinkin vakioapistoolissa aseeseen hyvät ominaisuudet tulivat hienosti esille. Rekyyli oli olematon. Liipaisun tuntuma on hyvin metallinen ja kova, mutta se toimi kuitenkin hyvin täsmällisesti ja muuttumattomana.

AMMUIN SK Standard+aa (326), Lapua Pistol King (285), Lapua Pistol OSP (280), Lapua Center-X (327), Lapua Midas+ (327), RUAG RWS Pistol Match SR (260), Eley tenex pistol (326), Eley match pistol (326) ja Federal Premium Target Gold Medal (329).

Suluissa on valmistajan ilmoittama luodin lähtönopeus m/s piipun suulla. Säännöissä edellytetään, että luodin lähtönopeus V3 (3 metrin päässä piipun suusta) on vähintään 250 m/s. Tämän kaikki koepatruunat ylittivätkin. Patruunoiden luodinpainoksi valmistajat ilmoittavat 2,59 tai 2,6 grammaa. Olympia-

pistoolin säännöt edellyttävät 2,53 gramman minimiluodinpainoa.

LAPUAN PISTOL KING tuntui hyvin toimivalta, joten otin sen alueen mestaruusolympiakisoihin testipaukuksi. Ensimmäinen täysi laatikko toimi hyvin, mutta toisella laatikolla alkoivat häiriöt. Patruuna oli pesässä, mutta ase ei ollut virittynyt laukauksen jälkeen. Näitä häiriöitä tuli peräkkäin, mutta lähteneiden laukausten määrät vaihtelivat per sarja. Ajattelin, että ongelma oli enemmän aseessa kuin patruunoissa. En ole mikään olympia-ammunnan osaaja, mutta sain kyllä todella hyviä sarjoja jopa nelosilla.

TÄMÄ ASE VAATII SIIS huolellisen ja keskivahvan käyttäjän, jonka kädet eivät pahasti tärisel! Patruunatestaukseen on käytettävä myös aikaa, koska ase ei ihan kaikkia patruunoita syö. Patruunoiden latominen peräkkäin tuo likaa ja vahaa myös iskuriin. Siksi patruunoista kannattaa putsata vahat minimiin ja asetta pitää puhdistaa tiuhaan. Muutaman kerran aiheutin itse patruunoiden sinkoilun, kun en painanut patruunaa riittävästi lippaan kynnen alle tai puristin vapautinsalppaa vahingossa pyöritellessäni lipasta.

Sain aikaan myös patruunoiden vinosyöttöjä virittäessäni asetta. Se nosti varsinkin kisatilanteessa verenpainettani, koska tilanteen purkamisen on työlästä. Siis ei hylsyjen vaan patruunoiden vinosyöttöä. Poikittain juuttunut patruuna ei sormin irtoa, apuna piti olla meisseli.

En purkanut asetta, joten en osaa sanoa sisukaluista mitään.

Yleisesti ottaen käyttökokemus oli yllättävä. Lievän putkilippaan ennakoasenteen jälkeen tunne oli jopa mieluista."

Paula Viitasaari

Lapuan uutuuksia

Lapua ja SK ovat kertoneet SHOT Show'n ja IWA:n kynnyksellä uusista tuotteistaan.

Teksti PEKKA SUURONEN

Lapua on esitellyt uuden ampumahiihtopatruneen 22LR Biathlon XTreme täydentämään 22LR Polar Biathlonia. Se on jo saatavilla NorDisin hinnastossa (SVH 22 euroa vs. 21 euroa Polar Biathlon).

Ballistiikkatiedot ovat aivan samat, mutta luotidesignaattori on eri XTremessä kuin Polarissa. XTremen luoti näyttää suipomalta ja voiteluaine voi olla erilainen, mikä voisi olla talvella tärkeää. Lapuan mukaan jo muutama kymmenen ampumahiihtäjä käyttää XTremeä tänä kautena.

Luodin muodosta ja voitelusta tuli mieleen. Jollain ampumahiihdon naisjärkiurheilijalla tuli tällä kaudella kaksi syöttö/pesitysongelmaa yhden kisan aikana. Kaksi ongelmaa riittää tuhoamaan kisan. Siinä voisi tulla mieleen patruunan vaihto... Toisaalta taas, useimmiten kansallinen ampumahiihtoyhdistys määrittelee patruunan merkin, koska patruunanvalmistaja on usein myöskin joukkueen merkittävä sponsori.

6,5 CREEDMOOR

TÄMÄ VUONNA 2008 introuttu patruuna on amerikkalaisten kultamussukka, ei ehkä vähiten legendaarisen Creedmoor-nimen kautta. Täällä New York Cityn Queensissa ammuttiin 1873-luvun lopulla NRA:n mestaruuskilpailuja, käytännössä Yhdysvaltain kansalliskilpailuista. Vaikka kansainväliset kilpailut Creedmoorissa loppuivat jo 1891, nimi jäi elämään esimerkiksi kaliipereissa ja pistoolisiluettin Creedmoor-asennossa. Tämä asento näyttää melkoiselta akrobatialta.

6,5 CREEDMOORILLA saadaan 300 Win. Mag.-lähtönopeuksia, mutta vähemmällä rekyyllillä, koska luodit ovat kevyempiä, luokkaa 8–9 g. Yhdysvalloissa ammutaan 600m kilpailut usein tällä kaliiperilla. Lapua on valmistanut hylsyä jo useamman vuoden. Nyt tehdas ilmoittaa, että vuoden ensimmäisellä kvartaalilla tulee valmiita patruunoitakin. Tarkkuusammuntaan ladataan 8,0 g Scenaria (GB489), metsästyksen 9,1 g Naturalista (N563).

300m rata-ammunnassa kaliiperi kilpailee suoraan esimerkiksi 6,5 x 47 Lapuan kanssa. Ja rata-ammuntaan kaliiperi alunperin kehitettiin. Se perustuu 30 TC-hylsyyn (Thompson/Center), joka kaliiperi jäi paikaisesti unholaan.

6 MM CREEDMOOR

KALIIPERI INTROTTIIN vuonna 2017. Alkuperäisvalmistaja oli Hornady. Menetelmä oli se vanha eli alasnekataan hylsyn kaulaa 6,5 mm > 6,0 mm. Luodin nimellishalkaisija on 6 mm, mutta käytännössä tämä kaliiperi kilpailee suoraan vanhan konkarin eli 243 Win:n (1955) kanssa. Luodin halkaisija on 6,16–6,18 mm. Lapua lupaa tämän kaliiperin tehdaslatausta tälle vuodelle.

Lapualta löytyy valmiiksi kaksi Scenaria ratahuonoihin, 5,80 ja 6,80 g painoisina, lisäksi yksi Naturalis 5,80 g painoisena.

SK LONG RANGE MATCH 22 LR

NAMMO SCHÖNEBECK (joka valmistaa Lapuan 22 LR-patruunat) on esitellyt uuden 22 LR-patruunan nimeltään SK Long Range Match. Rasiassa lukee "For 100 yards and more". ISSF-lajeissa ja ampumahiihdossa 50m on tälle kaliiperille vakiomatka, mutta pidemmälle ammutaan esimerkiksi siluettia, PRC:tä ja taktista pika-ammuntaa.

Luoti on pyöreäpäinen, 2,59 g, ja sen G1 BC:ksi ilmoitetaan se tavallinen 0,172. Lähtö 550 m piipusta on 337 m/s ja 100m päässä satikkaa on 291 m/s, ollaan siis jo alisoonisella alueella. Luoti on pudonnut piippulinjasta 247 mm 100m päässä.

Patruunaa ilmoitetaan saatavan ensi huhtikuusta lähtien.

LISÄKSI YLLÄRI: Lapualta on luvassa uusi patruuna ja hylsy tämän vuoden aikana.

EU-direktiivin mukainen aselaki

EU velvoitti jäsenvaltiot muuttamaan aselakejaan suurikapasiteettisten lippaiden osalta. Se piti alunperin tulla voimaan jo viime syyskuun 14. päivänä, mutta se on eduskunnassa juuttunut lakien käsittelyruuhkaan. Siellä on sotea, kaivoslakia ja mitä kaikkea.

Tämän vaalikauden päivät ovat numeroidut eli alle 90 on jäljellä. Eduskuntavaalit pidetään 14. huhtikuuta. Sitten tulee uusi eduskunta (= valtiopäivät). Ennakoarvioiden mukaan puolueiden valtasuhteet tulevat muuttamaan ja sen mukana hallituksen kokoonpano.

Eduskunnassa on tietävästi yli 130 avointa lakiasiaa eri valiokunnissa. EU:n aselaille asettama deadline meni jo. Tiedossani ei ole, tuleeko EU:lta tästä jokin sanktio. Enkä myöskään tiedä sen laatua.

PEKKA SUURONEN

Mikähän se mahtaa olla? Minä en tiedä eikä Lapua kerro. Mitähän tyhjiötä enää voi olla tässä tuhansien kaliiperien maailmassa, tai oikeammin viidakossa? 🌲

KAMU-lääkehaku nyt myös ruotsinkielisenä

Mobiilisovellus KAMU-lääkehauassa voi tarkistaa Suomessa saatavia resepti- ja itsehoitolääkevalmisteita. Samalla urheilija voi merkitä sovellukseen lääkevalmisteet, joita hän käyttää.

Näin tieto kulkee aina mukana niin apteekissa kuin dopingtestissäkin. Urheilija on aina itse vastuussa siitä, mitä hänen elimistöstään löytyy mahdollisessa dopingtestissä.

Maksuton KAMU-mobiilisovellus on ladattavissa Android- ja iOS-laitteille puhelimen kielivalinnan mukaan suomeksi tai ruotsiksi.

KAMU tuleesanoista kielletyt aineet ja menetelmät urheilussa. Se on Suomen urheilun eettisen keskuksen eli SUEK ry:n mobiilisovellus.

Urheilijan on otettava huomioon valmistetta tarkistaessaan, että antotapa täsmää etsittyyn valmisteeseen. Lääkehauassa on samannimisiä valmisteita, joiden antotapa on eri eli esimerkiksi tabletti tai voide.

Näistä toinen voi olla sallittu ja toinen kielletty. Lääkevalmiste voi sisältää useita vaikuttavia aineita, joilla on eri dopingluokitus. Mikäli lääkevalmiste sisältää yhdenkin kielletyn vaikuttavan aineen, on valmiste kielletty.

Suomessa ja ulkomailla saattaa olla samannimisiä lääkevalmisteita, jotka sisältävät eri lääkeaineita. KAMU-lääkehauasta ei siksi tule tarkistaa ulkomailta hankittujen lääkkei-

den sallittavuutta.

Mobiilisovelluksessa on myös linkkejä eri maiden lääkehakuihin.

Teknokemiallisia tuotteita, homeopattisia valmisteita, ravintolisä ja niin sanottuja luontaistuotteita ei haussa ole. Niiden koostumusta tulee tiedustella myyjältä tai maahantuojaalta. Joskus ravintolisät saattavat sisältää kiellettyjä aineita, vaikka niitä ei ole mainittu tuoteselosteessa.

Luettelo kielletyistä aineista ja menetelmistä urheilusta ja KAMU-lääkehaku ovat myös SUEKin internetsivuilla. Mikäli haettua lääkevalmistetta ei löydy, käyttäjän tulee olla yhteydessä SUEKiin.

TIMO RAUTIO

1-tason valmentajakoulutuksesta valmistuneet. Kuvassa vasemmalta: Henrik Metsälä, Marko Vuorela, Tuulevi Suomus (urheilijavieras), Heikki Rainio, Jari Soikkeli ja kouluttajina Marko Tanskanen ja Timo McKeown.

#SAL100 jakaa muistoja Instagramissa

SAL:n 100-vuotisjuhlavuosi näkyy myös sosiaalisen median kanavissamme. Ampumaurheiluliiton instagramissa juhlavuoden ajan viikoittain oman parhaan ampumaurheilumuistonsa sekä toiveita ja terveisiä tulevaisuuteen kertovat eri lajien eri-ikäiset ampumaurheilijat, valmentajat, seurajärjestykset, eri sidosryhmien edustajat ja useat muut ampumaurheiluihmiset.

Muistoja jaetaan @ampumaurheiluliitto -tilillä tunnisteella #SAL100.

Sosiaalisen median kanavamme ovat luonnollisesti myös tiiviisti mukana juhlavuoden tapahtumissamme, joten kannattaa ottaa seurantaan Ampumaurheiluliitto seurantaan sekä Instagramissa että Facebookissa.

Muista ostaa lisenssi!

Vuosi vaihtui, muistitko jo ostaa uuden lisenssin vuodelle 2019? Ostaa omasi: www.suomisport.fi.

KULTAHIPPUFINAALI
27. - 28. 4. 2019

Kilpailun nimi: Kultahippufinaali
2019

Kilpailupäivät: 27.-28.4.
2019

Kilpailupaikka: Salohalli,
Pormestarinkatu 5, 24100
Salo

Lajit/ sarjat: Ilmakivääri:
8IT, 10IT, 12VT, 12HT,
14VT, 14HT
Ilmapistooli: 8IT, 10IT, 12VT,
14VT

Henkilökohtainen kilpailu
27.4.2019 ja joukkuekilpailu
28.4.2019

Ilmoittautuminen: Seuroittain ilmoittautuminen tapahtuu täyttämällä ja palauttamalla taulukko, joka löytyy sivuilta sasa.fi. Täytetty taulukko tulee palauttaa sähköpostitse osoitteeseen sasanuoret@gmail.com.

Yksittäiset ilmoittautumiset myös sasa.fi-sivuilta. Ilmoittautuminen on tehtävä viimeistään 6.4.2019 klo 24 mennessä.

Finaaliin päästäkseen ampujan on osallistuttava vähintään avoimiin alueellisiin kilpailuihin siinä lajissa ja sarjassa, johon aikoo finaaliin päästessään osallistua.

Osallistumismaksut: Henkilökohtainen kilpailu 15 euroa/laji ja joukkuekilpailu 20 euroa/joukkue.

Eräluettelot: Eräluettelot julkaistaan heti niiden valmistuttua osoitteessa www.sasa.fi.

Muuta: Kaikki kilpailut ammutaan elektronisiin taululaitteisiin. Henkilökohtaisessa kilpailussa tulokset ilmoitetaan ja lasketaan kiväärin osalta kymmenysten tarkkuudella ja pistoolin osalta kokonaisluvulla.

Kilpailussa noudatetaan 1.10.2018 voimaan tulleita kultahippusääntöjä (Tukiammunnan säännöt ja joukkuekilpailut).

Lisätiedot ja tiedustelut:

Ilkka Ratamo,
ilkka.ratamo@gmail.com, 050 367 2444
Janne Terkola,
janne.terkola@gmail.com, 045 272 2110

Doping-rikkomuksesta epäillyille oikeusavustaja-järjestelmä

Urheiluoikeuden yhdistys on perustanut oikeusapujärjestelmän SUEK:n hallintoimien dopingrikkomusepäilyiden kohteille. Järjestelmän piirissä ovat yksityishenkilöt, joiden dopingrikkomusprosessi on alkanut 1.2.2019 tai sen jälkeen.

Euroopan neuvosto on suositellut, että sen jäsenmaiden tulee järjestää dopingrikkomuksesta epäillyille oikeusapujärjestelmä. Suomen urheilun eettinen keskus SUEK on ajanut asiaa aktiivisesti.

– On tärkeää, että urheilijat ja valmentajat sekä muut tukihenkilöt pystyvät paremmin puolustamaan omia oikeuksiaan, SUEK:n lakiasianjohtaja **Petteri Lindblom** sanoo.

Järjestelmän piiriin voivat hakeutua kaikki yksityishenkilöt, jotka ovat saaneet SUEK:lta tiedon tai selvityspyynnön heihin kohdistuvasta dopingrikkomusepäilyistä. Omavastuuhinta on 100 euroa.

Puolustusvoimat palkitsi Kallioisen, Lepän ja Taussin

Tammikuussa järjestetyssä Puolustusvoimien vuoden 2018 sotilasurheilijoiden palkitsemistilaisuudessa palkittiin viime vuoden aikana menestyneitä sotilasurheilijoita ja joukko-osastoja.

Ampumaurheilu oli tilaisuudessa näyttävästi esillä, sillä skeet-ampuja Eetu Kallioinen valittiin Vuoden varusmiesurheilijaksi ja kivääriampuja Aleksis Leppä sai erityismaininnan.

Ampumaurheiluliiton varapuheenjohtaja, everstiluutnantti Mikko Taussi sai CISM Grand Knight -arvomerkkin ja Puolustusvoimien sotilasurheilun ja liikunnan kilven mittavista ansioistaan sotilasurheilun parissa.

TIMO RAUTIO

OMAS:n radalla Oulussa kaikki valmiina koululaisvierailuun.

TIMO RAUTIO

Kiväärin tehoryhmän testi menossa. Kuvassa vasemmalta: Ville Ketolainen, Anni Sipola, Tuulevi Suomus ja Johanna Uusitalo.

Urheilutoimittajien valinta vuoden ampumaurheilijaksi on Aleksis Leppä

Urheilutoimittajain liitto valitsi 300m kivääriammunnan kaksinkertaisen maailmanmestarin **Aleksis Lepän** viime vuoden parhaaksi ampumaurheilijaksi. UL:n hallitus valitsi lajien parhaat tammikuussa.

Haminan Ampumaseuraa edustava Leppä, 24, voitti viime syyskuussa Etelä-Korean Changwonissa järjestetyissä MM-kilpailuissa kaksi kultamitalia.

Leppä palkittiin viime lokakuussa Ampumaurheiluliiton Vuoden ampumaurheilijana. Nyt tuli siis toinen arvokas valinta peräkkäin.

SAL:n ylimääräinen kokous 6.4.2019

Ampumaurheiluliiton ylimääräinen kokous järjestetään 6.4.2019 klo 13 Tampereen Messu- ja urheilukeskuksessa. Kokouksessa käsitellään toistamiseen varsinaisessa liittokokouksessa 24.11.2018 hyväksytty sääntömuutosesitys SAL:n sääntöihin.

Kutsu kokoukseen on postitettu jäsenseuroille. Kokousmateriaali löytyy myös osoitteesta www.ampumaurheiluliitto.fi/liitto/materiaalisalkku/liittokokous.

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00 la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyymälä

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371
Kotisivumme: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2019 toinen Urheiluampuja ilmestyy 13.5.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN JÄLLEENLATAUSLAITE DILLON SQUERE DEAL B tykötärpeineen. Käytetty 1990-luvulla. Mukana ruutivaaka, luotivasara, nallipui-kot, nallilevyt, kokoamismanuaalit, Vihtavuoren Reloading Manual First Edition yms. Laitteessa saattaa olla jotain pikkukivää (en muista tarkemmin), mutta aikoinaan latasin sillä tuhansia 9mm. paukkuja practical-ammuntaan. Hp. 150 € Ilmoittaja: Keijo Halonen, keijokhalonen@gmail.com, 0405244467. Ilmoitus jätetty: 25.02.2019

MYYDÄÄN PIENOISKIVÄÄRI FEINWERKBAW 2600. Lasikuituperä Leopold 36x kiikari Alkuperäinen tukki tulee mukana Lipasaukoton oi-keakätinen Mahdollisuus saada aseeseen sopivia patruunoita n 2000kpl Ase + kiikari 1500€, panoksien hinta neuvoteltavissa. Voidaan myydä myös ilman kiikaria diopterivarustuksella. Ilmoittaja: Voitto Puutio, voitto.puutio@kotinet.com, 0503388327 Ilmoitus jätetty: 21.02.2019

MYYDÄÄN ANSCHÜTZ 22. MODEL 1913 ALUTUKILLA VARUSTETTU PIENOISKIVÄÄRI. 3 vuotta käytetty Anschütz:n pienoiskivääri alutukilla ja kainlaisilla lisävarusteilla. Kivääri on ei sovi Naisten kilpaluokkien ampujille painonsa takia. Ilmoittaja: Anton Aprelev, antton.aprelev@gmail.com, 0408212545. Ilmoitus jätetty: 18.02.2019

MYYDÄÄN TARKKUUSPISTOOLI PARDINI FIOCCHI. Oikeakätinen, cal.22 LR, mod. SPE, MADE IN ITALY CAT. 4040, Säätökahva, 2 lipasta sekä alkuperäinen muovinen ja lukollinen kuljetuslaatikko, purkamisohjeet ja suomenkielinen, tarkka säätöohjeistus ja alkuperäiset säätö- ja purkamistyökalut. Kunto hyvä. Hp 450 € / tee tarjous. Pentti Pouttu, pentti.pouttu@kotiportti.fi, 0500 842 222 Ilmoitus jätetty: 08.01.2019

MYYDÄÄN SMITH & WESSON 357 MAGNUM MOD. 27-3, kumikahva, piipun pituus 210 mm sekä pistoolikiikari Leupold 2xEXT.E.R. aseessa kiinni. Erittäin hyvä kilpa-ase. Mukana ERAKKO-kuljetuskassi. Hp 650 €/tee tarjous. Lisätietoja Allan Granlund 040 091 9278. Pentti Pouttu, pentti.pouttu@kotiportti.fi, 0500 842 222 Ilmoitus jätetty: 08.01.2019

MYYDÄÄN ILMAPISTOOLI STEYER EVO 10 SÄHKÖLAUKAISULLA. (PAINEILMA) Kahdella säiliöllä , laukku ja työkalut sekä käyttöohjekirja. Ammuttu muutama tuhat patruunaa.1450Euroa. Jouni Pennanen, jouni.pennanen@hotmail.com, 0405036629 Ilmoitus jätetty: 07.01.2019

OSTETAAN .32 JA 9MM PISTOOLI. Ostan hyväkuntoisen .32 S&W kaliiperisen italialaisen pistooli ja hyväkuntoisen, kilpa-ammuntaan soveltuvan 9mm pistoolin. Laita tarjous sähköpostiin. Ilmoittaja: Ilkka Arvio, huuram@gmail.com, 0400386867. Ilmoitus jätetty: 11.02.2019

OSTETAAN 22 PISTOOLI (.32 SARJAKIN KÄY) Ostetaan hyväkuntoisen tai uutta vastaava L koon puoliautomaatti esim . Pardini, Walther tms. Ilmoittaja: Pasi Koskinen, pko.koskinen@luukku.com, 0400919908 Ilmoitus jätetty: 23.12.2018

OSTETAAN MUSTARUUTINALLILUKKOPISTOOLI Haluan ostaa Underhammer mustaruutinalillukkopistoolin. Ilmoittaja: Tapio Heikkonen , heikkonentapio@gmail.com, 050 352 4250 Ilmoitus jätetty: 30.10.2018

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Kerro ilmoituksessasi, onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele lyhyesti tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/myy-ja-osta/ilmoitukset/lisaa-ilmoitus Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki. Julkaisemme ilmoituksen Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivulla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille Nordea FI41 1328 3000 0421 57.

ONNITTELUT

80 VUOTTA

Aimo Tervo	HVA	7.1.
Seppo Pitenius	VarkA	4.4.
Arvo Pajunen	TSA	19.5.

75 VUOTTA

Jaakko Ojala	NorA	13.1.
Jarkko Laaksonen	TSA	24.3.
Antti Pikkarainen	VarkA	11.4.
Per-Erik Juslin	ESF	20.4.
Kari Niinivuo	TSA	3.5.
Risto Hakkala	TSA	8.5.
Eero Kaprio	ESF	19.5.
Eero Peippo	TSA	30.5.

70 VUOTTA

Jari Vuori	SäSA	11.1.
Arto Lehtonen	SäSA	10.3.
Leena Kanninen	HVA	12.3.
Jarkko Leiro	TSA	23.3.
Hannu Strömmer	HVA	26.3.
Pekka Laaksonen	SäSA	9.4.
Hans Didrichsen	ESF	13.4.
Kai Virtala	HVA	16.4.
Timo Keskitalo	TSA	26.4.
Kari Kalliomäki	ESF	4.5.

60 VUOTTA

Ilkka Savolainen	SäSA	31.1.
Kari Lindroos	SäSA	24.3.
Kari Takussaari	HVA	27.3.
Pekka Martikainen	NorA	29.3.
Jouni Paavola	TSHA	17.4.
Jukka Nikkari	TSA	3.5.
Veijo Heininen	TSA	4.5.
Jyrki Ylenius	TSA	12.5.

55 VUOTTA

Hannu Kantanen	VarkA	11.5.
----------------	-------	-------

50 VUOTTA

Mika Luomala	SäSA	5.1.
Jouko Laine	SäSA	9.2.
Mika Mäkinen	SäSA	25.2.
Timo Rinne	HVA	10.3.
Markus Kalmari	SäSA	11.3.
Tom Björkroth	TSA	28.3.
Veli-Matti Huuhka	TSA	3.4.
Seppo Koivula	TSA	26.4.
Asko Juutilainen	VarkA	4.5.
Miikka Teräs	TSA	5.5.
Johan Löfgren	TSA	15.5.
Tomi Moisala	SäSA	24.5.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seuravat toimittavat Ampumaurheiluliittoon LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsanarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Lassi Palo, SAL, Valimotie 10, 00380 Helsinki.

"Nuorille kisaajille elektroniset taulut ovat tärkeitä siinäkin mielessä, että kaikki isommat kilpailut käydään niihin. Nyt kun laitteistoon tottuu jo harjoituksissa, ei kisapaikalla tarvitse antaa tasoitusta.

– Kyllä tämä tuo paljon lisää harjoitteluun. Juuri tuo kisajuttu on tärkeä, ja onhan se helpompaa, kun nyt näkee suoraan näytöltä, mihin on osunut, ampumaurheiluliiton tehovalmennettaviin kuuluvat nuoret K-UAS-ampujat **Roni Airo, Henrik Karlsson ja Roope Hyytiäinen** pohtivat.

Nuorissa on K-UAS:nkin tulevaisuus, vaikka myös varttuneempia ampujia mahtuu joukkoon."

✳ Mäntsälän Uutiset 5.2.

"Onko niin sanottu, että minulla on Osijekin EM-kisoissa vajaan kahden viikon ruotsin kielen intensiivikurssi? Minä en rupea ruotsia puhumaan! Mitä **Nikke (Niklas Hyvärinen)** ei suomeksi ymmärrä, loput keskustelut käydään viittomakielellä tai Google Translatorin avulla." **Heikki Lähdekorpi** nauroi kuuluttuaan **EM-joukkueovereidensa vit-sailusta siitä, mikä on liikkuvan maalin EM-joukkueen virallinen kieli: ruotsin kieli, Porin murre vai Etelä-Pohjanmaan murre.**

...jatkoa sivulla 34

nen historia tuli jo kolmoskohdassa mainittua: Pohjolan ampumapiiri. Vanhan läänijaon aikana Oulun lääni ja Lapin lääni muodostivat Pohjois-Suomen. Alueen kilpailuyhteistyö oli vahvaa ja eri lajeissa ammuttiin Pohjois-Suomen mestaruuskilpailut vuosittain kolmiossa Kajaani-Oulu-Rovaniemi.

Hyvä kilpailuyhteistyö ja tuomari- ja toimihenkilövaihto jatkuu edelleen. Joidenkin lajien osalta alueellinen koordinaatio on hieman heikentynyt parantuneista viestintäkeinoista huolimatta.

Kun toisilleen tutut ihmiset vaihtuvat, tiedonkulku saattaa katketa. Alueiden tiedotajat ja tietäjät pitäisi saada saman pöydän ääreen aika ajoin.

Koulutus ja valmennusyhteistyötä on ollut ja sitä pitää jatkaa ja lisätä.

7 Alueellanne on yksi Tähtiseura (Tornionseudun Ampujat). Onko tulossa lisää?

Tilanne on avoin eli aktiivisia hakeutujia ei juuri nyt ole. Sodankylän Ampujat on vanha

sinettiseura ja toiminta on edelleen laadukasta. Rovaniemen suunnassa Lapin Ampujilla on varmaan kriteerit täyttävää ampumakoulu- ja harrasteryhmätoimintaa ja aikuisten luotilajeissa samoin palveluja on monipuolisesti. Jäämme odottamaan..

8 Kuinka aktiivista kilpailutoimintaa alueellanne? Ollaanko resurssienne ylärajoilla vai voisiko kisoja olla enemmänkin?

Järkevällä tasolla mennään. Kivääri- ja pistoolilajeissa aluemestaruuskisat ja Pohjois-Suomen mestaruuskisat sekä keväällä ennätyskelpoinen pienoiskiväärin EM-katsastus pitävät tieto- ja taitotasoa yllä.

Valtakunnalliset Reserviläisten mestaruuskilpailut 2016 ja 2017 Rovaniemellä vietiin läpi, ja niistä jäi alueelle osaavaa väkeä ja uudistettua ratalaitteistoa. Elektronisten taulujärjestelmien käyttö sujuvoittaa jo kisojen läpiviäntä.

Tornio alkaa vakiintua sportingin SM-kisojen pitopaikaksi.

Alueelta käydään Etelä-Suomen radoilla kilpailemassa hyvin aktiivisesti. Eri lajien ja eri sarjojen SM-kisat, veteraaniampujien kisat ja reserviläisten mestaruuskisat vievät viikonloppuja.

Osa käy myös Sävsjössä Ruotsin puolella. Pienempiä avoimia alueellisia kisoja kalenteriin saattaa mahtua. Pohjois-Pohjanmaan alueen kanssa yhteistyössä muutaman kisan sijoittelu voi onnistua.

SM-tasoisien kisojen järjestäminen alueella on tavoitteena myös kivääri- ja pistoolilajeissa.

9 Saatte haastaa seuraavan alueen. Mikä se on ja miksi ja minkä kysymyksen haluatte sille esittää?

Haastamme Pohjois-Pohjanmaan alueen. Kysymme, mitä mieltä Pohjois-Pohjanmaan alue on aluehallinnon uudistuksesta. Olisiko hyödyllistä yhdistää Pohjois-Pohjanmaa ja Lappi "Pohjolan ampumapiiriiksi"?

Lopuksi vastaus Pohjanmaan alueen kysymykseen Lapin alueelle: kuinka teillä hoidetaan toiminta eri seurojen kanssa, koskien lähinnä pitkiä etäisyyksiä?

Lapin alueen seuratoimijat ja kilpailijat ovat hyvin tottuneita matkustamaan. Joku 300 km ei ole este kisalle tai kokoukselle. Ajankäyttöä auton ratissa on vähennetty jättämällä kokousten pito minimiin. Puhelin ja verkkoviestintä hoitavat tontin suurelta osin. ⚙️

Mis sie tarvitset hyvää asekaappia

Polisi on hyväksynyt Corrosafe- asekaapit yli viiden asean säilytykseen.

Säilytä arvokkaat aseesi ja myös muuta perheen arvo-omaisuutta turvallisesti kotimaisessa aselain vaatimukset täyttävässä Corrosafe-asekaapissa. Mikäli olet yrittäjä voit vähentää hankintakulut verotuksessa.

Corrosafe-rahoitus kaikille malleille

50,-/kk

maksuaika määräytyy hinnan mukaan.

Corrosafe 16K

Corrosafe-asekaappeja on eri kokoisia ja -värisiä. Pieni pistoolikaappi, 6-12-16- ja 30 aseeseen sekä pyörivällä asetelimeillä varustettu 16 aseeseen asekaapit.

www.corrosafe.fi

SAL:n jäsenenä jäsenelle koodilukko ilman lisähintaa

Edun arvo **180,-** euroa

Nyt nettikaupasta

www.corrosafe.fi

0400 391 725

erkki.hurtig@corrotech.fi

PS. Tuemme Kultahippu-toimintaa 35 eurolla jokaisesta SAL:n jäseneseurojen jäsenen ostamasta Corrosafe-asekaapista.

Utländsk framgång

JONI STENSTRÖM

I förra veckan avgjordes Swedish Cup på luftgevär och luftpistol i svenska Sävsjö. Under tre dagars tävlingarna lyckades Jenna Kuisma från Kyrkslätt Skytteförening och klubbkamraten Henna Viljanen stiga upp på prispallen.

Jenna Kuisma tävlade i damjuniorernas luftgevär som var största klassen under tävlingarna med över 100 deltagare. Kuisma gick till final varje dag och lyckades sista dagen knipa ett silver.

Kuisma hade då sin sämsta dag i grundserien men med 620,7 poäng lyckades hon ta sig till final som sjätte dam. I finalen gick hon en hård kamp med landslagskollegan **Viivi Kemppe** som hade i grundserien skjutit fina 628 poäng. Kemppe drog det längre sträet och segrade med 0,9 poäng. Sveriges **Isabelle Johansson** var tredje. Förutom medaljen så knep Kuisma en fjärde och sjätte placering.

Kuisma var fjärde första dagen när hon också var fjärde i grundserien med 622,4 poäng, grundserie-etta var Sveriges Isabelle Johansson med 627 poäng.

I finalen missade Kuisma alltså medaljerna knappt. Segrade gjorde **Stephanie Grundsöe** från Danmark.

Andra dagen var Kuisma sjätte både i grundserien och finalen, då sköt hon 623,5 poäng i grundserien. Etta var **Jeanette Hegg Duestad** från Norge med 627,8 poäng. I finalen fick inte Kuisma till det som vanligt och hon fick alltså nöja sig med en sjätte plats.

Duestad var också etta i finalen. Raseborgs Skyttars **Nicole Kamila**, Esbo Skytteförenings och Kyrkslätt Skytteförenings **Emma Malinen**, **Sandra Moring** och **Melinda Moring** deltog också i damjuniorernas luftgevär under Swedish Cup.

Viljanen trea

HENNA VILJANEN som nu i år steg upp till damklassen hade en mycket lyckad vecka i Sävsjö. Direkt första dagen sköt Viljanen nytt personbästa i grundserien, 624,3 poäng, med det var hon femma i grundserien. **Anna Skade Nielsen** från Danmark var etta i grundserien med 627,7 poäng. I finalen fick Viljanen det att rulla på riktigt fint och det

Jenna Kuisma.

ledde till att hon kom in på en tredje plats. Nielsen var bäst också i finalen. Andra dagen tog Viljanen sig igen till finalen då sköt Viljanen 622,1 poäng i grundserien och var med det andra. **Jenny Stene** från Norge sköt bästa resultatet i grundserien, 625,2 poäng. I finalen fick Viljanen ge sig till en femte plats denna gång. **Karoline Hansen** från Norge utgick som segrare. Sista dagen fick Viljanen nöja sig med en 16:e när hon sköt 617,1 poäng. Till final krävdes 622,2 poäng, **Lotten Johansson** från Sverige korades till segrare efter finalen.

Friman trea

ESBO SKYTTEFÖRENINGENS Cristian Friman deltog i herrjuniorernas luftgevär under Swedish cup, sista dagen tog han sig upp på prispallen.

Så tredje dagen knep Friman en tredje plats efter finalen när han i grundserien också haft sin bästa dag. I grundserien sköt Friman 623,9 poäng och var då också tredje. Etta var Norges **Vegard Nordhagen** på 626,3 poäng. I finalen var Friman med i toppen hela tiden och med det som belöning fick han alltså ett brons efter att Danmarks **Nicklas Kildehøj** korats som segrare.

Första dagen var Cristian Friman sjätte. Då var Friman femte bäst i grundserien med 619,8 poäng. Vegard Nordhagen var bäst med 626,5 poäng. I finalen var Nordhagen igen bäst medan Friman nu då kom in på

en sjätte plats. Andra dagen var Friman lika som första dagen sjätte igen. Friman sköt ett bättre grundserieresultat när han sköt 622,3 poäng och med det var han andra i grundserien efter Nordhagen som nu sköt 625,7 poäng. I finalen höll Nordhagen sin position men Friman fick tyvärr nu då nöja sig med en sjätte plats igen.

Luukas Koota från ESF deltog också i samma klass. Koota var i finalen första dagen när han sköt 614,8 poäng i grundserien och var sjunde med det. I finalen föll han sedan tyvärr ut redan som åttonde. Andra dagen var Koota 14:e med 610,6 poäng. Sista dagen var Koota sedan 10:e när han sköt 614,5 poäng.

Inga finalplatser i herrklassen

RASEBORGS SKYTTERS Joni Stenström och Kyrkslätt Skytteförenings **Sebastian Långström** tävlade i herrklassen med luftgevär, de sköt jämnt men var en bit ifrån finalplatserna. Stenström var som bäst 15:e när han andra dagen sköt 620,6 poäng. Den dagen krävdes 622,9 poäng för att nå finalen. Långström var som bäst 19:e när han tredje dagen sköt 620,7 poäng.

Finalgränsen var den gången 622,8 poäng. Sveriges **Marcus Madsen** segrade två gånger och **Esben Jakobsen** från Danmark var bäst en dag. ESF:s **Björn Friman** deltog också i tävlingarna. 🌀

Guld och silver för Hyvärinen

NIKLAS HYVÄRINEN, RS knep sitt första FM-guld i herrklassen när rörligt måls FM avgjordes i Jurva. Hyvärinen segra på normalloppet.

I grundserien var Hyvärinen tredje på 569 poäng efter **Krister Holmberg, RS** och **Tomi-Pekka Heikkilä** som båda sköt 571 poäng. I medaljmatcherna gick det så att Holmberg och Hyvärinen var i finalen och där var sedan Hyvärinen efter en solid insats starkare av klubbkamraterna. På blandloppet fick Hyvärinen nöja sig med en sjätte plats och Holmberg med en nionde plats när de sköt 369 respektive 363 poäng. Segra gjorde **Vesa Saviahde**. I lagtävlingarna knep RS ett silver och ett brons, **Henrik Holmberg** var tredje länken i RS-laget.

Silver på fallande tavlor

PÅ FALLANDE TAVLORS FM blev det ett silver för Hyvärinen.

Tävlingarna öppnades med att man sköt en grundserie på 40 skott. De 16 bästa gick därifrån vidare till utslagningskedet. Vesa Saviahde var etta i grundserien med 37 träffar, RS:s Krister Holmberg följde upp som tvåa med 35 träffar. Hyvärinen var femte i det här skede när han hade 30 träffar.

I utslagningskedet föll Holmberg ut i kvartsfinalen mot kommande segraren, **Heikki Lähdekorpi**. Hyvärinen gick alltså fram ända till final, när han bland annat segrade mot grundserie-ettan Saviahde i semifinalen. I finalen blev sedan Lähdekorpi ett oöverkomligt hinder för Hyvärinen. Saviahde och **Tomi-Pekka Heikkilä** delade på tredje platsen. Holmbergs slutplacering blev femte.

Niklas Hyvärinen.

Kuisma i finalen i München

Under helgen tävlade man på luftgevär och luftpistol i München. Tävlingarna höll som vanligt mycket hög standard, det hindra ändå inte **Jenna Kuisma** från att knipa två finalplatser.

Kuisma tävlade i damjuniorernas luftgevär. Första dagen sköt Kuisma 626,7 poäng och var sjätte i grundserien bäst var Rysslands **Daria Boldinova** på 628,7 poäng. I finalen steg Kuisma två placeringar när hon blev fjärde och missade bronset med endast 0,3 poäng.

Boldinova segrade också efter finalen, **Aleksandra Szutko** från Polen var andra och **Nicole Gabrielli** från Italien var tredje.

Kuisma fortsatte på samma linje andra dagen när hon sköt 626,8 poäng andra dagen. Denna gång var hon femte bäst i grundserien med det. USA:s **Mary Tucker** var grundserie etta denna gång med 629,2 poäng.

I finalen fick inte Kuisma det att löpa denna gång och hon var åttonde. Segra denna gång gjorde **Weronika Bykowska** från Polen, Tucker var andra och Norges **Mari Lövseth** var trea.

MAN SKÖT OCKSÅ en partävling, var Finland hade två par. I första paret ingick Kuisma och **Alexi Leppä**. Båda sköt bra när de sköt på 40 skott 417,1 respektive 418 poäng. Med det var de 17:e, men en-

dast två poäng från finalen vart de fem bästa paren kom med.

Friman 15:e

CRISITAN FRIMAN, ESF kom in på en 15:e plats som bäst i München. Det var han första dagen när han sköt 622,5 poäng. Till en finalplats skulle det ha krävts 624,6 poäng. Klubbkamraten **Luukas Koota** var 45:e med 615,5 poäng. Segrade gjorde **Filip Nepejchal** från Tjeckien. Andra dagen var Friman 30:e och Koota 35:e när de sköt 618,6 respektive 617,3 poäng. Finalgränsen var nu 626,8 poäng och Nepejchal segrade igen.

Långström och Viljanen långt från täten

KUISMAS KLUBBKAMRATER **Sebastian Långström** och **Henna Viljanen** tävlade i herrarnas respektive damernas luftgevär. Långström var som bäst 68:e när han sköt 619,9 poäng första tävlingsdagen. Finalgränsen var hela 630 poäng, alltså man skulle hålla ett medeltal av 10,5 poäng per skott för att nå finalen. Ryssland **Vladimir Maslennikov** segra efter finalen. Andra dagen var Långström 78:e med 619,4 poäng.

Andra dagen var finalgränsen snäppet hårdare, 630,1 poäng. **Dane Sampson** från Australien utgick som segrare i denna tävling.

Viljanen var som bäst 72:a när hon första tävlingsdagen sköt 620,4 poäng. Finalgränsen var 628,8 poäng. Indiern **Vinita Bhardwaj** knep guld efter finalen. Andra dagen sköt Viljanen 619,5 poäng och var med det 77:e. Finalgränsen landade andra dagen på 629,3 poäng. Norges **Jeanette Duestad** segrade sedan i finalen.

Holmberg sexa i Tjeckien

KRISTER HOLMBERG och Niklas Hyvärinen deltog i de internationella luftvapentävlingarna i Tjeckiska Pilsen. RS:arna var inte riktigt i bästa slag.

Holmberg var sexa både på normalloppet och på blandloppet. På normalloppet sköt Holmberg 564 poäng, bäst var **Mihail Azarenko** från Ryssland med 583 poäng. Azarenko segra också i medaljmatcherna, Hyvärinen var tionde med 557 poäng.

På blandloppet sköt Holmberg nu 377 poäng och missade tredjeplatsen med sex poäng. Hyvärinen var tionde igen när han sköt 370 poäng. Azarenko var nu igen bäst, denna gång sköt han 384 poäng.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Petra Liljeberg
Joni Stenström
SFS:s hemsida

0500 872 045
Svenska sidor skribent
www.sfs.idrott.fi

petra_liljeberg92@hotmail.com
joni.stenstrom@gmail.com

10 napakkaa

LASSI PALO

Vastaajana on kotipaikkakuntansa Kiteen Ampujia (KitA) edustava kivääri-riampuja Inka Havukainen, 22.

1 EKA ENNAKOIVA:

Milloin ampumaurheilusi alkoi? Menin sisarus-teni kanssa kolmetoista vuotta sitten Kiteellä järjestettyyn ampumaurheilukouluun.

2 TOKA TUNKEILEVA:

Mitä muuta elämäsi kuuluu kuin ampu-aurheilua? Opiskelua, kavereita ja liikuntaa. Opiskelen sairaanhoitajaksi Savonlinnassa. Olen aikataulussa, ja minulla on enää vuosi jäljellä.

3 KOLMAS KOVISTELU:

Olet ollut mukana nuorten maailmancu- pissa, muttet vielä aikuisten. Et ole vielä edustanut Suomea kansainvälisissä arvokil- pailuissa. Ovatko nämä tavoitteitasi? Kyllä. Teen töitä, jotta pääsen maailmancupiin ja edustamaan Suomea arvokisoissa.

4 NELJÄS NALLITUS:

Millä aseilla ammut? Ilmakivääri on An- schütz 9015 ja pienoiskivääri Anschutz 1907.

5 VIIDES VARMISTAVA:

Mitä muuta harrastat? Hiihtoa ja kuntosalia. Päivittäin tulee harrastettua liikuntaa.

6 KUUDES KUJEILEVA:

Kuinka monta seuraajaa sinulla on Instagra- missa? 318

7 SEITSEMÄS SIHTAUS:

Millainen urheiluampuja ja urheilija olet? Itsekirittinen ja tunnollinen harjoittelija. Minu- la on kova halu kilpailla.

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU:

Mitkä ovat sinun ennätyksesi? Ilmakivääri 619,8, pienoiskivääri makuu 592 ja 3x40 1160. Ennätyksiini on pakko tulla kohen- nusta, jotta pääsen tavoitteissani ylöspäin. Minun pitää myös saada tulostasoni vakiin- nuttua.

9 YHDEKSÄS YRITYS:

Millaisia tulevaisuudensuunnitelmia sinulla on nyt lajin parissa? Kun saan opiskelut alta pois, voin keskittyä paremmin ampumaur- heiluun ja tavoiteisiini päästä arvokisoihin ja luomaan maajoukkueuraa.

10 NAPAKYMPPI:

Mikä oli viime vuoden ja mikä olisi voisi olla tämän vuoden napakymppi? Viime vuonna varmasti PM-kilpailut, kun en MM-kisoihin päässyt. Tämän vuoden napa- kymppi voisi olla EM-kisapaikka piekkarikisaan Italiaan syyskuussa.

LASSI PALO

Kohti isoja tavoitteita ja arvokisamenestystä

Teksti & kuva LASSI PALO

Ala-Hämeen Ampujia edustava **Eetu Kallioinen**, 20, voitti viime vuonna sekä miesten että M20-sarjan skeetin Suomen mestaruuden ja teki M20-sarjan finaalin Suomen ennätyksen 57/60.

Kallioinen edusti Suomea Etelä-Korean Changwonissa järjestetyissä MM-kisoissa, joissa hän sijoittui poikien kilpailussa kymmenenneksi. Hän oli viides Itävallan Leobersdorfin EM-kisoissa.

KALLIOISEN varusmiespalvelus Puolustusvoimien Urheilukoulussa päättyi syyskuussa. Hänet palkittiin saapumiseränsä parhaana urheilijana. Pari viikkoa myöhemmin hän aloitti samassa paikassa työt sopimussotilaana.

– Valinta tuntuu hyvältä. On aina hienoa saada tunnustusta, Kallioinen kommentoi tammikuista valintaansa vuoden parhaaksi varusmiesurheilijaksi.

Kallioinen kuuluu nyt skeetin miesten A-maajoukkueeseen, jossa on viisi muuta urheiluampujaa.

"VIIME VUOSI olisi voinut olla parempi. En päässyt kaikkiin tavoitteisiini EM- ja MM-kilpailuissa.

OLEN TYTYTVÄINEN SIIHEN, että onnistuin voittamaan miesten Suomen mestaruuden ja harjoittelemaan paljon ja laadukkaasti.

URHEILUAMPUJANA HALUAN voittaa arvokisoissa jotain suurta.

TÄMÄ VUOSI tulee olemaan varmasti mielenkiintoinen. Isoja tavoitteita on.

125 KIEKKOA on täydellinen tulos. Olen päässyt kerran kiekon päähän siitä eli ampunut tuloksen 124 (Lonaton MM-kisoissa 2015. Se on edelleen poikien ME-tulos.) Olen ampunut kaikki muut yli sadan kiekon tulokset paitsi 125.

OLEN URHEILIJANA todella voitontahoton ja rauhallinen, mutta välillä myös tulinenkin. Nuorempana tulisuuksi tosin löytyi enemmän kuin nyt. Monet tietävät, etten tyydy vähään.

AMPUMAUURHEILUN LISÄKSI teen töitä Puolustusvoimien Urheilukoulussa ja harras-

tan metsästäystä. Kesäisin käyn kalastamassa. Käyn myös lenkkeilemässä ja salilla. Perhe-elämä ja koti ovat myös tärkeitä asioita.

OLYMPIALAISET ovat päätavoitteeni.

SKOOTIN MAJOUKKUEESSA on hyvä ilmapiiri, ja sen kanssa on mukava reissata. Kova kilpailutilanne on vain hyvä asia. Arvokisapaikoista on kova väantö, ja kuka tahansa voi onnistua.

LÄHITULEVAISUUDEN TAVOITTEENANI ON menestyä arvokilpailuissa."

Eetu Kallioinen

- ✗ **SYNT.:** 23.5.1998, Loppi
- ✗ **KOTIPAikka:** Loppi
- ✗ **SEURA:** Ala-Hämeen Ampujat (A-HA)
- ✗ **VALMENTAJA:** Timo Laitinen
- ✗ **ASEET:** Beretta 692 skeet

Tule kannustamaan omia!

Hälvälässä elokuussa - SAL 100 päätapahtuma

- * 500 olympiaurheilijaa
- * 80 maata
- * 8 olympiapaikkaa Tokioon
- * 7 varsinaista kilpailupäivää
- * 5 finaalikilpailua

*Tervetuloa seuraamaan kilpailuja
paikan päälle Hälvälään!
Yleisöllä vapaa pääsy.*

**ISSF WORLD CUP
SHOTGUN
LAHTI, FIN
13 – 23 AUG 2019**

www.lahti-wc2019.fi